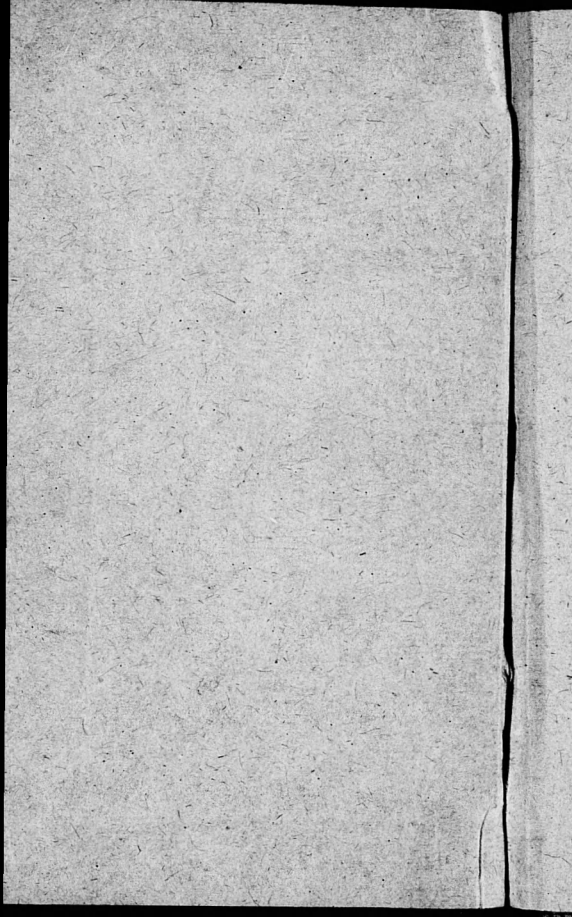

357

Vak 55

R. 246

HET
HEILIG HART VAN JESUS

IN DEN

HEILIGEN ROZENKRANS BESCHOUWD.

—
ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.
—

—
Luik. — H. Dessain, drukker.

VAK

55

No.

357

HET
HEILIG HART VAN JESUS

IN DEN

HEILIGEN ROZENKRANS BESCHOUWD

OF

OVERWEGINGEN, GEBEDEN EN OEFENINGEN

voor alle dagen der maand van het Heilig Hart, volgens
de geheimen van den rozenkrans,

DOOR

Fr. A. M. PORTMANS

VAN DE ORDE DER PREDIKHEEREN.

UIT HET FRANSCH VERTAALD

DOOR

W. A. A. SCHIPPERS.

Bibliotheek
MINDERBROEDERS
WEERT.

's BOSCH
W. VAN GULICK, BOEKHANDELAAR.

—
1879

GOEDKEURINGEN,

Volgens bevel van den Zeer Eerwaarden Provinciaal der Predikheeren van de provincie der H. Rosa, hebben wij het werkje doorlezen tot titel dragend: « *Het heilig Hart van Jesus in den heiligen rozenkrans beschouwd, enz.* door den Zeer Eerw. P. Fr. A. M. Portmans, leeraar in de heilige godsgeleerdheid. De leering schijnt ons onberispelijk en de stijl vol zalving en godsvrucht. Wij gelooven dat dit werk met vrucht zal uitgegeven worden en veel zal bijdragen om de oefening van den rozenkrans en de godsvrucht tot het Heilig Hart te vergemakkelijken.

Klooster van O. L. V. de la Sarthe, 12 Nov. 1879.

Br. HENRICUS — M. ROUSSEAU, van de orde der Predikheeren, leeraar in de H. Godsgeleerdheid.

Br. HENRICUS — M. LUCQ, van de orde der Predikheeren, baccalaureus in de H. Godsgeleerdheid der Universiteit van Leuven.

IMPRIMATUR,

Br. P. VAN BERKEL, Sacrae theologiae lector et Prior Provincialis Provinciae Sanctae Rosae Ordinis Praed.

Lyrae, 13 Nov. 1879.

IMPRIMATUR.

Leodii, 8^a Maii 1879.

† VICTOR JOS. EPISC. GERREN.

Vic.-Gen.

AAN DEN LEZER.

Er bestaat vooral eene tweevoudige godsvrucht welke aan het hart van den geïoovige behaagt : de godsvrucht tot het heilig sakrament des altaars en de vereering van de heilige maagd Maria.

Gelijk de vereering van Jesus' Hart, in het heilig sakrament des altaars zelfstandig tegenwoordig, een der krachtigste middelen is om onzen ijver tot het heilig altaarsakrament aan te wakkeren, zoo is de rozenkrans gewis een der schoonste oefeningen om de moeder Gods te vereeren. Welnu, verre van onderling vreemd te wezen, zijn deze twee eerediensten nauw met elkander in verband en leenen zich een onderlingen steun.

Inderdaad, de rozenkrans bestaat niet slechts in het opzeggen van een zeker getal gebeden, hij is vooral, door de geheimen die hij ons ter overweging aanbiedt, een kort overzicht van het heilig Evangelie. Hij toont ons achtereenvolgens de groote vreugden, wreede droefheden, en de glorierijke overwinningen, niet slechts van Jesus' moeder, maar ook van onzen hemelschen zaligmaker. Hij zal ons dan ook de genoegens, de bitter-

heden en de heerlijkheden van Jesus' Hart voor ooggen stellen ; want het hart is de mensch en bij den beminnelijken zaligmaker onzer zielen is het Hart de God-mensch.

Ja, Maria's rozenkrans zal ons het Hart van Jesus openbaren. Maakte de gelukzalige Margareta Maria zich van hare prilste jeugd niet gewoon onophoudelijk de groetenis des engels te herhalen? Werd zij op zekeren dag, toen zij vuriger dan ooit de woorden des aartsengels herhaalde, niet in verrukking verheven om van het heilig Hart een der vruchtbaarste openbaringen te ontvangen en door zijn hemelsch licht overstroomd te worden? In het gevolg van haar, die de vertrouwelinge van Jesus' Hart was en de apostel van zijnen eeredienst kunnen wij niet dolen. Maria's krans zal ons helpen in dien afgrond der goddelijke barmhartigheden, in Jesus' Hart te dringen. Wij gaan er dan, dierbare lezer, achtervolgens de blijde, de droevige en de glorierijke geheimen van beschouwen. In elk geheim zullen wij onder de talrijke lessen, die wij er aantreffen, de twee punten trachten te ontdekken die het meest in verband staan met het Hart van hem die ons zoo zeer bemind heeft.

E
staa
nie
Iede
volg
zam
kra
ner
dag
hoe
nee
I
en
ove

En zoo, twee dagen bij ieder geheim stilstaande, zal Maria's psalmboek ons eene nieuwe maand van het heilig Hart schenken. Iedere overweging is door eene oefening gevolgd die er als de kroon op zet en ons heilzame vruchten zal doen inoogsten. En om de kracht te hebben, beminde lezer, ons voornemen ten uitvoer te brengen, laat ons de dagelijksche oefening eindigen met het rozenhoedje volgens eene der twee wijzen, die dit nederig werk besluiten en in 't kort herhalen.

Dat de barmhartigheden van Jesus' Hart en de zegeningen zijner heilige moeder ons overal begeleiden.

Ik smeek vurig de heilige maagd Maria, dat zij zich gewaardige aan het Hart van haren goddelijken zoon deze nederige eerstelingen mijner pen op te dragen. Mogen zij, door hare moederlijke handen aangeboden, onzen Heer Jesus Christus aangenaam zijn en bijdragen om hem meer te doen beminnen.

GE

D
met
kat
ijve
bee
onz
D
god
voo
Ja,
vra
te
we

EERSTE DEEL.

DE BLIJDE GEHEIMEN.

GENOEGENS VAN JESUS' HART.

EERSTE DAG.

EERSTE GEHEIM : DE BOODSCHAP.

OORSPRONG VAN HET HART VAN JESUS.

De godsvrucht tot Jesus' Hart heeft zich met eene wonderbare snelheid over de katholieke wereld verspreid. Een vurige ijver heeft de geloovigen voor het zinnebeeld en het brandpunt der liefde van onzen God beziel.

Doch welk is de oorsprong, niet dezer godsvrucht, maar van het Hart zelve, voorwerp dezer algemeene vereering? Ja, hoe werd dit Hart gevormd? Groote vraag, en wel waardig mijnen geest bezig te houden! Ik vraag mij niet af hoe de wereld uit het niet is opgestaan, welke

machtige hand boven onze hoofden het gewelf der hemelen ontrold heeft? Neen, de vraag, die ik mij stel, is veel verhevener: hoe werd het Hart van mijnen God gevormd?

Het eerste geheim van den rozenkrans zal ons daarop antwoorden; openen wij het Evangelie: De aartsengel Gabriël openbaart aan de nederige maagd van Nazareth het geheim des hemels. *Maria*, zoo sprak hij, *gij zult in uwen schoot ontvangen en eenen zoon baren, dien gij Jesus zult noemen*. Dit beteekent, indien wij den geestelijken zin dezer woorden vatten, dat het Hart van Jesus zal gevormd worden van het zuiverste bloed der heilige Maagd. *En Jesus*, hernam de aartsengel, *zal groot wezen en de zoon des Allerhoogsten genoemd worden*. Deze woorden beduiden verder dat dit Hart, uit Maria's zelfstandigheid gevormd, het Hart van eenen God zal zijn.

Hoe zal dit geschieden? vraagt de maagd. Gabriël gaat voort met haar de ontwer-

per
De
ma
sch
ligh
na
Ve
vol
ke
vas
aan
sch
an
laa
vlo

Go
aa
wa
en
en
on
vo

pen des hemelschen Vaders te verklaren. *De heilige Geest zal over u nederdalen en de macht des Allerhoogsten zal u met zijne schaduw overlommeren, en hij, die in heiligheid uit u zal geboren worden, zal den naam van zoon des Allerhoogsten dragen.* Vertrek, hemelsche bode, uwe zending is volbracht! Doch neen, Maria, wier uitstekende deugd den keus van God heeft vastgesteld, moet nog hare toestemming aan dit liefdebesluit schenken: *mij geschiede naar uw woord*, zoo luidt haar antwoord; en dan, doch dan alleen verlaat haar de engel, het Woord wordt vleesch en het Hart van Jesus is gevormd!

Om dus deze verhevene schepping, die God aan den mensch, den hemel aan de aarde moest verbinden te bewerkstelligen, was er van 's hemels wege Gods almacht en van de zijde der wereld Maria's deugd en hare vrije toestemming noodig.

De allerheiligste Drievuldigheid en de onbevleete maagd Maria, ziedaar de uitvoerders van dit goddelijk werk, het

grootste aller werken ! Wanneer ik u aanbid, o Hart van Jesus ! aanbid en vereer ik hetgeen de hemel en de aarde, de oneindige almacht van God en de onvergelykelijke zuiverheid eener maagd het volmaakste hebben kunnen voortbrengen. Welke gewichtige les voor ons allen ! Is mijn hart zoo als het behoort te zijn ? God zegt mij door de woorden van den profeet Ezechiël : *Ik zal in hun binnenste een nieuwen geest storten ; ik zal het steenen hart uit hunnen boezem nemen en hun een hart van vleesch schenken.* Doch zal die verandering zonder mijn toedoen geschieden ? Verlangt God niet mijne toestemming, mijne vrije medewerwing ? Alle twijfel is hier onmogelijk ; want, zegt de heilige Augustinus, hij die u geschapen heeft zonder u, zal u niet zalig maken zonder u. *Qui fecit te sine te non justificabit te sine te.* (Aug. serm XV de verbis apost.) God die mij tot het leven geroepen heeft en die zonder mijn toedoen aan de vorming mijns harten heeft

voorgezeten, zal het zonder mijne medewerking niet veranderen noch er het werktuig der edele bewegingen, der zuivere en sterke genegenheden van maken. O Jesus, konde ik uitroepen, niet slechts met de lippen, maar uit het diepste des harten : *mij geschiede, o mijn God, naar uw welbehagen*. Oneindig is uw geluk en nogtans ik kan uw Hart verheugen.

Toen de wereld uit het niet onstond, juichte de Almachtige : *Hij zag dat alles goed was*. Toen Maria door hare nederigheid en gehoorzaamheid aan den hemelschen gezant antwoordde, was God zoozeer verrukt dat hij onze menschelijke natuur aannam.

Welnu , wanneer ik eene krachtige hand aan de hervorming mijns levens sla, zal er in den hemel, wat zeg ik ? zal er in het Hart van mijnen God eene vreugde ontstaan gelijk aan die welke de bekeering des zondaars begroet..... Zal ik deze vreugde weigeren aan het Hart van hem die mij zoozeer bemind heeft ?

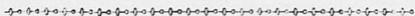
Schep in mij, o mijn God, een zuiver hart, en herstel wederom een rechten geest in mijn binnenste! Het heeft u, o mijn teerbemindde Zaligmaker, behaagd, het hart der engelachtige maagd Catharina van Siëna met uw aanbiddelijk Hart te verwisselen; het heeft u nog behaagd, o mijn zoete Jesus, een engel uit den hemel te zenden om met een geheimzinnigen schicht het hart dier andere niet min beminnelijke maagd, de heilige moeder Teresia, te doorboren en er een nieuwen liefdegloed te doen ontvlammen. Ik vraag, of verlang deze buitengewone gunsten niet, o Heer; maar, in uwen naam, *schep in mij een nieuw hart en herstel*, ik bid er u om, *een rechten geest in mijn binnenste.*

Oefening.

Zich wel overtuigen dat de godsvrucht tot het Heilig Hart vooral bestaat in de hervorming onzes harten volgens het goddelijk voorbeeld dat ons is voorgesteld geweest.

Ten einde dezer overtuiging te bekomen en ze in het werkdadig leven ten uitvoer te

brengen een rozenhoedje bidden ter eere van
Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

TWEEDE DAG.

EERSTE GEHEIM : DE BOODSCHAP.

VERBLIJF VAN JESUS' HART IN DEN SCHOOT ZIJNER
MOEDER.

God sprak aan Mozes uit het midden van een brandenden braambosch : *Nader niet, want de aarde die gij met de voeten trapt is eene heilige aarde.* Op de hoogte van Sinaï, onder het geluid des donders en in het midden der bliksemschichten vertoonde hij zich aan de Joden, en het volk van Israël beefde van schrik aan den voet des bergs. Zal God, die zich met de menschelijke natuur gaat bekleeden en een hart aannemen aan het onze gelijk, zich nog met den luister zijner grootheid omringen? Geenszins, de schoot eener maagd zal zijne woning zijn. Doch wie is Maria, wier toestemming hemel en aarde afwachtten, Maria die gedurende negen maanden den schat van God,

de hoop der wereld zou dragen, wie is Maria?

Wanneer wij het Evangelie openslaan, verschijnt zij ons met eene schitterende kroon op het hoofd; geen goud of zilver, geen kostbare steenen, hare deugden alléén versieren deze kroon en vormen al haren luister. De engel Gods kon bij de aanschouwing van Maria zijne bewondering niet wederhouden. Jesus die in haar zuiveren schoot ruste en van toen af reeds al de machten harer ziel bestierde, Jesus zelf was van bewondering geslagen en door vreugde verrukt riep hij uit: *o mijne bruid, o mijne moeder, o mijne welbeminde, gij hebt mijn Hart gewond!* De geur uwer deugden verheugt mij, de heilige verlangens, die uwe ziel ontsteken, maken er een paradijs van waarin ik vurig verlang mijn verblijf te houden. In mijne engelen bemerk ik vlekken, doch in u, o mijne welbeminde, is er geen schaduw: gij zijt geheel schoon, vol deugden en genaden!

En inderdaad welke ziel overtrof die van Maria in schoonheid ! Staan wij eenige oogenblikken bij het eerste geheim stil ; welken zoeten geur ademt men hier in ! De ware of leugenachtige loftuigingen vleien onze ijdelheid en verheugen ons ; de groetenis des aartsengels : *gij zijt vol van genade, gezegend onder de vrouwen*, verontrust Maria's ziel ; zij meende de minste onder Juda's dochteren te zijn en zij hoort zich de verhevenste aller vrouwen uitroepen ! Welke wonde voor de nederigheid van David's dochter ! Deze onrust echter raakte slechts even hare ziel aan ; onmiddelijk herstelt zij zich, en in stilte over hare minste gedachten haar gezag uitoefenend, beschouwt zij, het oog op God geslagen, den zin dier woorden. — Voorzichtige maagd, ik groet u !

De engel heeft den sluier, die het geheim van God bedekte, opgeheven : *gij zult een kind baren dat groot zal zijn en de zoon des Allerhoogsten genoemd worden*, Welke boodschap voor eene moeder ! rui-

me stof voor eene rechtmatige trotschheid ! En nogtans al deze grootheid raakt Maria's hart niet : het goddelijk moederschap verschijnt haar met eene onvergelykelijke kroon, doch alléén onder de dochteren van Sion heeft zij den schat der eeuwige maagdelijkheid ontdekt. Zij heeft dezen schat aan God toegewijd en de groot-sche dingen die men haar aankondigt schijnen als rook te verdwijnen ! *Hoe zal dit geschieden ?* vraagt zij, *daar ik geen man ken.* Gij bemerkt het, de ziel van Maria, schitterend als de lelie des velds, heeft de welgevallige blikken van God op zich getrokken, en de Heer door den luister harer deugden verrukt riep uit : *hortus conclusus, fons signatus !* Haar hart is slechts voor mij geopend ! De zegel behoort mij toe ; zij kent en wil slechts den eenigen bruidegom harer ziel kennen ! O mijne bruid, dat uw schrik bedare ! De *Heilige Geest zal over u nederdalen ;* gij zult moeder worden zonder op te houden maagd te zijn ; ik zal uw zoon wezen en gij zult

mijne bruid blijven ! Welke gunsten ! doch van den anderen kant welke deugden om deze te bekomen ! *Ziehier de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar uw woord !* Zoo luidt Maria's antwoord.

En het Woord is vleesch geworden ! Jesus' Hart verblijft niet meer in den brandenden braambosch, noch op de hoogten van Sinaï ; het rust in den schoot eener maagd uitmuntend door nederigheid, gehoorzaamheid en maagdelijke zuiverheid. *Jesus bemint de nederigen en versoeit de hoovaardigen, hij voedt zich onder de leliën en de geest van nederigheid is hem veel aangenamer dan het brandoffer.* Van daar die verrukking des geestes, van daar die uitboezeming van vreugde : *gij zijt schoon mijne welbeminde, vol zoete bevalligheden.* (Cant. Cant. VI. 3.)

Kan de aanschouwing mijner ziel aan God behagen, wanneer zijne blikken in de diepte mijner zelfstandigheid nederdalen ? En lijdt Jesus niet, wanneer ik de heilige Communie ontvang, door de na-

buurschap van mijn zoo vleeschelijk en zoo hoovaardig hart ? Ik heb het voornemen gemaakt aan de hervorming mijns levens te werken ; vooreerst moet ik de christelijke deugden en vooral de nederigheid, de zuiverheid en de gehoorzaamheid leeren beoefenen. Zoo zal ik aan Jesus Hart behagen en hem het bewijs leveren dat mijne godsvrucht wel gemeend en gegrond is. Zoo ook zal ik zijne zegeningen op mij trekken, want heeft deze beminnelijke Zaligmaker niet aan de gelukzalige Margareta gezegd : de nederigste en het meest aan verachting blootgestelde ziel zal het diepst in mijn aanbiddelijk Hart dringen ? En verder : de meest verstorvene zal de rijkste liefkozingen ontvangen ; de gehoorzaamste zal dit Hart doen zegepralen. Doch helaas ! Ik beef van schrik..... Mij vernederen, de zuiverheid beoefenen, in onderdanigheid leven ! O wat schijnt mij de beoefening dezer deugden moeielijk ! De driften doen dikwijls stormen in mijn binnenste ontstaan

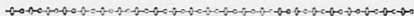

en de oude mensch is nog zoo sterk in mij! Help mij met uwe genade: want aan u slechts wil ik behagen. *Ik ben uw dienaar, o mijn God, en de zoon uwer dienstmaagd?* O, ik bid u, dat de zoon toch een weinig aan de moeder gelijke.

Oefening.

Iederen dag meer en meer zijne ziel van hare slechte neigingen zuiveren en zijn best doen om eenmaal den Heer een hart aan te bieden waarin hij trekken van vergelijking vinde met het onbevlekt hart van Maria.

Tot dit inzicht een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige Moeder.

DERDE DAG.

**TWEEDE GEHEIM : DE BEZOEKING DER HEILIGE
MAAGD.**

HET EERSTE WERK VAN JESUS HART.

Daar het Hart van Jesus de volheid des levens bezit, en leven met werken gelijk staat, kan het in Maria's schoot niet werkeloos blijven..... Het vloeit van liefde

over. Waar zal dan zich de eerste en sterkste invloed dezer liefde doen gevoelen? Vooreerst in Maria; zij is de waardigste en de naastste. En vervolgens?

De Heilige Maagd had van den aartsengel vernomen dat hare nicht Elisabeth in haren ouderdom de schande der onvruchtbaarheid verloren had. Zij richt zich aanstonds op, rekent noch den afstand noch de moeielijkheid der wegen en gaat in het land der bergen aan hare naastbestaande de diensten bewijzen die haar toestand erlangde. Zij gaat ongevraagd en zonder verwacht te zijn: Jesus' Hart deed haar zoo handelen. *Zoodra Elisabeth Maria's stem hoorde, sprong het kind in haren boezem op, en zij werd vervuld van den Heiligen Geest, en met luider stem uitroepende zeide zij aan Maria: Gij zijt gezegend onder alle vrouwen en gezegend is de vrucht uws lichaams!*

Welk is dit geheim? O! Jesus in den schoot zijner moeder begraven aanschouwt Joannes hij ook in het moederlijk li-

chaam verborgen. Jesus' Hart schijnt den zwakken hinderpaal te willen verbrijzelen om tot het hart van den voorlooper te snellen ; uit het diepste des moederlijken schoots raakt en heiligt Jesus' Hart de ziel van Joannes Baptista, verspreidt er zijne genade, het gevoelen, de kennis, in een woord het leven in.

Ja, heilige voorlooper, spring op van vreugde en dat de verrukking uwer tevredenheid hetgeen uw mond nog niet kan uitdrukken verkondige : *gezegend zij de vrucht uws lichaams, o Maria !*

Waarlijk, *God is liefde en hij heeft ons het eerst bemind.* Joannes kon de eerste Jesus niet roepen noch hem beminnen, maar Jesus in de hevigheid zijner liefde, *heeft op de bergen gesprongen, over de heuvelen heen gesneld,* en in de ziel van den voorlooper het leven, de heiligheid en de vreugde gestort.

En mij ook heeft Jesus' Hart het eerste bemind. Vóór honderd jaren was ik niet, mijne ouders zelfs waren in het niet ge-

dompeld en niemand dacht aan mij..... Niemand? O dat is eene vergissing! De goddelijke gedachte hield zich met mij bezig en Jesus' Hart beminde mij..... Van alle eeuwigheid heeft hij mij bemind! Toen ik het bestaan ontving, heeft zijne genade niet, gelijk in den heiligen Joannes, van af den schoot mijner moeder in mij de smet der erfzonde uitgewischt, doch nauwelijks had ik de oogen aan het licht des dags geopend, of het Hart van Jesus, dat mij heeft doen geboren worden van zeer godvruchtige ouders, heeft door de wateren des doopsels de vlek der erfzonde weggenomen en van kind van gramschap ben ik in zijne oogen een kind van voorbestemming geworden. Moge ik dat nooit vergeten! Het doopsel is de eerste schakel der keten van weldaden die mij aan Jesus' Hart moet hechten.

God heeft mij het eerst bemind, ik moet hem dus ook beminnen en hem wederliefde schenken..... Vervolgens moet ik mijne broeders beminnen, want dit is

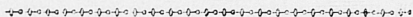
zijn groot gebod. Stort, Heer, de liefde in mijn hart: dat ik u, o God van liefde, zonder maat beminne! Dat ik mijnen naaste liefhebbe om u te behagen en dat mijne liefde ten zijnen opzichte zacht, verduelig, edelmoedig en gedienschtig weze! Zoo zal ik de zoetheden van uwen vrede genieten en rondom mij gelukkige harten maken. Ja, dan zal ik zelfs Jesus' Hart verheugen. Dit is het herkenningsteeken zijner ware leerlingen. Doch waar zouden mijne verdiensten zijn indien ik slechts diegenen beminde welke mij liefhebben? Handelen de heidenen op eene andere wijze? Door het doopsel ben ik kind Gods geworden, moet ik niet aan mijn hemelschen Vader gelijken die zijne zonde over de goeden en kwaden doet schijnen? Door het doopsel ben ik nog broeder van Jesus geworden en de tempel van den heiligen Geest. En heeft Jesus de verhevene dwaasheid zijner liefde niet zoover gedreven van voor zijne vijanden den dood te ondergaan en wat wil de heilige Geest

in onze harten storten tenzij de liefde.

Oefening.

De beloften des doopsels vernieuwen en het voornemen maken van in alle gelegenheden met zachtheid en liefde te handelen.

Voor zijne vrienden en vijanden een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

VIERDE DAG.

TWEEDE GEHEIM: DE BEZOEKING DER HEILIGE
MAAGD.

HET GEZANG VAN EEN DANKBAAR HART.

Er heerscht onder de menschen een algemeen gebrek. Iedereen drukt zijne verwondering uit van slechts ondankbaarheid en vergetenheid voor zijne weldaden in te oogsten. Er moge overdrijving in die vereeniging van klachten bestaan, doch helaas! men moet het bekennen, wie wij ook zijn mogen, wij zijn ondankbaar jegens God! Jesus' Hart overlaadt ons onophoudelijk met weldaden, en wij blijven

koud. Onze lippen prevelen nimmer eene dankbetuiging ! De Heer beklaagde er zich over aan de gelukzalige Margareta : Ziedaar, zoo sprak hij, dit hart dat de menschen zoo zeer bemint, dat het niets gespaard heeft, ja zich heeft uitgeput en verteerd om hun zijne liefde te betuigen : en voor erkentenis ontvang ik van de meesten slechts ondankbaarheid !...

Dit verwijt kon aan Maria niet gericht worden : hoezeer hebben integendeel de bewegingen harer dankbaarheid het hart van Jesus niet moeten verheugen ! In de verrukking harer vreugde wenschte Elisabeth haar geluk : *Gij zijt gezegend onder de vrouwen.* Daarna zich zelve onder-vragende, voegde zij er bij : *Van waar komt mij dit geluk dat de moeder des Heeren tot mij komt ? want zoodra ik uwe stem gehoord heb is in mijnen schoot het kind van vreugde opgesprongen ! Gelukkig zijt gij die geloofd hebt, want de dingen die u van wege den Heer geopenbaard zijn, zullen geschieden.*

Op hetzelfde oogenblik schonk Maria aan God geheel den luister van haar geluk. *Mijne ziel, zoo riep zij uit, verheft den Heer, en mijn geest springt van vreugde op in God den oorsprong van mijn geluk.* Alsof zij wilde zeggen: Elisabeth gij looft de moeder van God en mijne ziel verheerlijkt den Heer zelve. Uw zoon, zegt gij, is in uwen schoot van vreugde opgesprongen en mijn geest verheugt zich in God den oorsprong mijner zaligheid! Gij noemt mij gelukkig, daar ik geloofd heb; ja, alle geslachten zullen mij gelukkig noemen; doch waarom? *Omdat de Heer zijne oogen op de nietigheid zijner dienstmaagd geslagen heeft, niet ter mijner oorzaak, maar omdat hij die machtig is groote zaken in mij verricht heeft!*

Daarna, al meer en meer in verrukking opgetogen, gaat Maria voort met de goddelijke heerlijkheden te bezingen. *De naam Gods is heilig, zeide zij, en zijne barmhartigheid stort zich van geslacht tot geslacht uit over hen die hem vrezen. God*

heeft de macht van zijnen arm getoond ; hij heeft de hoovaardigen vernederd, de machtigen neêrgeworpen en de nederigen heeft hij verheven. Bemerkt hier hoe Maria zich zelve vergeet : zij ziet slechts God, spreekt slechts van hem. Terwijl de nederige maagd op deze wijze hare dankbaarheid uitte sprong gewis het Hart van Jesus in haren boezem van vreugde op !

En ik, verheug ik op gelijke wijze Jesus' Hart door de uitdrukking mijner erkentelijkheid? Heb ik door mijne dankbaarheid het Hart van den goddelijken meester trachten te winnen om er nieuwe genaden van te bekomen. Ja ik moet mij dankbaar toonen, indien ik wil dat het Hart van Jesus mij met zijne weldaden belade. Ik behoef slechts mijn eigen hart te raadplegen : weêrhouden de vergetenheid en de ondankbaarheid der menschen mijne toewijding niet? Vind ik integendeel iemand die het geheugen der ontvangene weldaden bewaart, zou ik dan tot geene wonderen van edelmoedigheid

bekwaam zijn? Welnu, God heeft het hart des menschen geschapen en er deze neigingen in gedrukt. De Heer Jesus heeft een Hart gelijk aan het onze aangeno- men : onze ondankbaarheid kwetst en ver- toornst, doch onze erkentenis verblijdt en verheugt hem en doet ons meer en meer zijne genegenheid verwerven.

Alhoewel ik zoovele genaden als Maria niet ontvangen heb, heb ik nogtans jegens de goddelijke en barmhartige voorzienig- heid van mijnen God eene oneindige schuld aangegaan ! Al hetgeen mij omringt, en de aarde die mij draagt, en de lucht die ik inadem ; al hetgeen ik ben, en het lichaam dat ik bezit en de ziel die mij verlevendigt, alles ben ik aan de liefde van mijnen God verschuldigd. En dan, het geluk van Christen en katholiek te zijn, van dikwijls aan het heilig gastmaal te hebben neêrgezeten, van de vergeving mijner schulden bekomen te hebben en van den hemel als mijn vaderland te kun- nen aanschouwen, ik die zoo menigmaal

de hel en de eeuwige verdoemenis verdiend heb, in een woord geheel deze stroom van genaden die op alle oogenblikken des levens uit Jesus' Hart ontsnapt en mij van alle kanten doordringt, hoe menigmaal heeft dit alles een kreet van dankbaarheid aan mijn hart ontrukkt? Helaas! o mijn God, ik heb lange dagen laten voorbijgaan zonder u voor uwe liefde te bedanken, en mijne ondankbaarheid heeft u zeer doen lijden! Voortaan wil ik Maria navolgen en met haar door de uitboezeming mijner erkentelijkheid uw Hart verheugen; met haar u immer loven als de vruchtbare en weldoende bron waaruit in mij de wateren der genade vloeien!

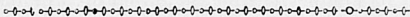
O konde ik alle dagen en op alle oogenblikken mijns levens *den Heer verheerlijken en mocht mijn geest zich immer in God den oorsprong van zijn geluk verheugen*. Naar het voorbeeld van den koninklijken profeet zal ik zeggen: *O mijne ziel, zeg den Heer, en dat al hetgeen in mij*

is zijnen naam zegene ! Mijne ziel, ja zegen den Heer en vergeet nooit een enkele zijner weldaden ! Want hij vergeeft u al uwe ongerechtigheden en geneest al uwe zwakheden, hij verlost uw leven van den dood, omringt u met zijne barmhartigheid en zijne genade en vervult uwe verlangens door u met weldaden te overladen. Zegen den Heer, o mijne ziel, op alle plaatsen van zijn rijk.

Oefening.

Geen enkelen dag laten voorbijgaan zonder uit het diepste des harten den Heer, voor de tallooze weldaden, waarmede hij ons overladen heeft te bedanken.

Uit dankbaarheid een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

VIJFDE DAG.

DERDE GEHEIM : DE GEBOORTE.

VERSCHIJNING VAN JESUS' HART.

Jesus is geboren : uit Maria's maagdelijken schoot daalt zijn Hart in de kribbe

van eenen stal ; ja in de kribbe van eenen stal ! Maria en Josef, naar Bethlehem gekomen om aan eene wet van Cesar te gehoorzamen, kloppen bij het vallen des avonds aan alle deuren : overal worden zij verstooten ; er is geen plaats voor hen in de gasthuizen der stad ; zijn zij geene arme vreemdelingen ? Een stal buiten de muren is hun toevluchtsoord. Daar doet de Zaligmaker der menschen, de schepper des heelals zijne intrede in de wereld. Maria, zegt het Evangelie, *baarde haar eerstgeborene, zij wikkelde hem in doeken en legde hem in eene kribbe.....*

Welke armoede ! doch welke grootheid te zelfder tijd ! Deze stal wordt met een schitterenden krans omstraald. Een hemelsch licht doet de duisternissen des nachts verdwijnen. De engelen dalen uit den hemel en verkondigen aan de aarde de geboorte des zaligmakers. De herders der nabuurschap hooren het goede nieuws en zeggen tot elkander : *Gaan wij naar Bethlehem en laat ons zien het-*

geen de Heer ons heeft doen kennen ; en zij komen het goddelijk kind op stroo uitgestrekt en in doeken gewikkeld, aanbidden. Weldra schittert eene ster uit het Oosten : de drie koningen, de prinsen der wetenschap en der rijkdommen komen zich voor Jesus nederwerpen en erkennen hem door hunne offerhanden als God, als koning, als priester der nieuwe wet.

Als priester ? ja, want bij zijne intrede in de wereld, volgens de getuigenis van den H. Paulus, biedt Jesus zijnen Vader het groot offer aan dat de wereld met den hemel moet verzoenen. Uit het Hart van Jesus stijgt eene stem tot den troon van God, en deze stem sprak : *Mijn vader, gij hebt noch slachtoffers noch offeranden verlangd, maar gij hebt mij een lichaam gegeven in staat van voor u te lijden ; zie ik offer mij aan uwe rechtvaardigheid voor het heil der wereld op !* En nu, engelen des Allerhoogsten , zingt : *Glorie aan God in het hoogste der hemelen en op aarde vrede aan de menschen die van goeden wil zijn.*

Maar zijn deze heerlijkheden en liefdegeheimen gansch voorbij? Neen, dank zij der oneindige barmhartigheid, zij hernieuwen zich nog alle dagen. In de katholieke Kerk geschiedt er eene boven alle andere verhevene daad, wanneer de mensch, zwak en nietig schepsel, aan God eene eer bewijst zijner oneindige Majesteit waardig: deze daad is het heilig misoffer. En in de offerande der nieuwe Wet is er een oogenblik dat in verhevenheid alle andere verre overtreft. Met de goddelijke macht bekleed en de woorden van God zelf bezigend, spreekt de priester: de aarde van verwondering stom luistert; de goddelijke geesten zijn door de verrukking eener rechtmatige verwondering overmeesterd; God zelf is bewogen en leent het oor..... De priester spreekt en de zelfstandigheid van het brood en den wijn wordt veranderd in het lichaam en bloed van Jesus Christus; de priester spreekt, en het geheim van Bethlehem wordt vernieuwd en het Hart van Jesus,

zonder de heerlijkheden des hemels te verlaten, is daar, op den kouden steen des altaars, onder den schijn van brood en wijn. De stem zijns harten klinkt wederom ten hemel en herhaalt : zie ik offer mij voor het heil der menschen.

Op het oogenblik der consecratie vervullen de hemelsche geesten het heiligdom en herhalen gelijk eertijds aan ieder-een die het hooren kan : kinderen der menschen dat uwe harten zich voor de hoop ontsluiten ! Er zijn redenen voor eene oneindige vreugde ! Den God dien wij in den hemel aanbidden is op aarde neder-gedaald en woont in uw midden. — Op het altaar gelijk te Bethlehem, zie ik Jesus' Hart dat zich opoffert, hoor ik de engelen zingen : *Glorie zij aan God in het hoogste der hemelen en vrede op aarde, aan hen die van goeden wil zijn.....* Doch waar zijn deze menschen van goeden wil ? De herders zegden aan elkander : *Gaan wij naar Bethlehem en laat ons zien hetgeen de Heer ons aangetoond heeft.* Zij vreesden noch de

duis
van
kwa
de r
ge
aan
alle
vern
zijn
en d
heid
sch
C
de l
dig
sch
drie
luk
eer
ren
Wa
mo
tro
aar

duisternis des nachts, noch de strengheid van het jaargetijde. De drie koningen kwamen uit het Oosten, niettegenstaande de moeielijkheden en gevaren eener lange reis om den koning der Joden te aanbidden..... En onder onze oogen, op alle oogenblikken des nachts en des dags vermenigvuldigt Jesus' Hart tot ons welzijn de wonderen zijner liefde en almacht, en de menschen, voorwerp zijner teederheid, verwijderen zich koud en onverschillig !

O Jesus, uw Hart was gelukkig toen het de haast, de eenvoudigheid en het levendig geloof der herders zag, de onverschrokkenheid en de standvastigheid der drie koningen ! Gelukkige herders, gelukkige vorsten uit het Oosten, die de eersten van allen den verwachte der volkeren ziet ! Gelukkig ik zelf, indien ik wil ! Want om deel aan dit geluk te hebben, moet ik mij geen enkele opoffering getroosten..... Zal ik in het vervolg nog aan zulke groote genade vaarwel zeggen ?

O Jesus ! alle dagen wordt gij op eene geestelijke wijze op onze altaren herbo- ren, alle dagen slachtoffert gij u daar voor mij ! O † ik beloof het u, ik zal op- houden uwe goedheid met ondankbaar- heid te vergelden ; iederen dag zal ik aan het heilig sacrificie tegenwoordig zijn ; o ! moge ik met de eenvoudigheid der her- ders en het vurig geloof der drie konin- gen onder uwe oogen verschijnen ! Op mijne beurt, zal ik uw hart verheugen en het voor de onverschilligheid der men- schen troosten.

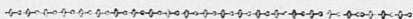
Oefening.

Alle dagen met aandachtigheid aan de hei- lige offerhande der mis tegenwoordig zijn ; er zich slechts om voorname redenen van ver- ontschuldigen.

Ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder een rozenhoedje bidden om getrouw aan zijn voornemen te blijven.

C
wor
geb
mog
van
sch
hee
bin
gro
loof
den
nee
nau
ren
gek
uitg
het
Sak

ZESDE DAG.

DERDE GEHEIM : DE GEBOORTE.

DE EERSTE AANBIDDERS VAN JESUS' HART.

Onze groote steden bevatten prachtige woningen, rijke paleizen ; doch al deze gebouwen, hoe prachtig zij ook wezen mogen, worden verre door de heerlijkheid van den strengen bouwstijl onzer gothische kerken overtroffen. Wie van ons heeft zich niet ontroerd gevoelt in het binnenste zijner ziel bij het gezicht dezer grootsche gebouwen der eeuwen van geloof ? Doch wat zijn deze tempels schoon den eersten vrijdag elke maand, wanneer eene geperste menigte er zich te nauw in bevindt ! Alle oogen zijn gedurende de eereboete naar de heilige Hostie gekeerd tot de vereering der geloovigen uitgesteld en alle hoofden buigen zich in het stof voor het Hart van Jesus in het H. Sakrament des Altaars zelfstandig tegen-

woordig ! De overweging en doorgronding van dit schouwspel is in staat het krachtigste geloof te versterken en de ziel van den ongeloovigste te beroeren.

Wat is de oorspang van dit groot en troostend schouwspel ? In de zestiende eeuw, bracht eene nederige kloosterlinge, in eene kleine stad van Frankrijk, in het diepste eens kloosters der Visitatie verstoken, hare dagen door voor het aanbidde-lijk Sakrament des Altaars. Wat deed zij daar ? Zij aanbad, zij uitte hare dankzeggingen, zij smeekte, zij ontving verhevene mededeelingen van Jesus' Hart dat zich aan haar vertoonde..... Doch deze mededeelingen tusschen den Zaligmaker en zijne dienstmaagd waren geheim ! Niets was er van aan de wereld bekend. Den 20 Juli 1865, een vrijdag, door eenige jonge novicen omringd en vóór een eenvoudig, met de pen getrokken beeld van Jesus' Hart neêrgeknield, wijdde zich Margareta, de eerste maal, openlijk aan haren God toe..... Welke nederige beginselen !

Zie
in
den
dit
ges
dez
ste
bij
in
sta
don
eer
Jos
het
bar
rig
dat
ons
niet
Z
vur
der
uwe

Doch laat ons nog hooger klimmen.....
Ziet gij, niet verre van een arm dorpje
in Judea dien verlaten stal, aan alle win-
den blootgesteld? Ziet gij in die kribbe,
dit klein kindje op een weinig stroo uit-
gestrekt? Ontwaart gij nevens de kribbe
deze maagd wier onbeweeglijke blikken
steeds op den nieuwgeborene rusten, en
bij haar dezen eerbiedwaardigen ouderling
in het gebed verslonden? Welnu, deze
stal is de eerste kerk, het eerste heilig-
dom van Jesus' Hart; deze kribbe is zijn
eerste altaar, zijn eerste troon; Maria en
Josef zijn de eerste aanbidders. Ziedaar
het ware uitgangspunt dezer ons zoo dier-
bare godsvrucht. Vergelijken wij dit nede-
rig begin bij het vertroostend schouwspel
dat zich voor ons opdoet en vragen wij
ons zelve dan af: komt deze vereering
niet van God?

Zorgen wij dat de onze volmaakter en
vuriger worde. IJverige en vurige aanbid-
ders van Jesus' Hart, Maria en Josef zijn
uwe voorbeelden, Maria vooral, van wie

gezegd is *dat zij al deze woorden in haar hart bewaarde.*

Wonderbare zaak ! De engelen dalen uit den hemel en bezingen Gods heerlijkheid ; de herders spreken over hetgeen zij gehoord hebben ; de bewoners der bergen zijn vol bewondering bij het verhaal der wonderlijke zaken die zij vernemen. Maria integendeel is daar, onbewegelijk, in verrukking vervoerd bij de kribbe van Jesus ! Wat doet zij dāar ? O ! *zij overweegt in haar hart al deze woorden.* Welke woorden ? Maar alles spreekt hier van de macht, de rechtvaardigheid en vooral van de liefde van God ! En dit arm kind van alles ontbloot, en die beminlijke lach tot het vertrouwen opwekkend, en deze kleine handen tot het uitstorten zijner genaden bereid, doch boven alles dit klein en tevens zoo groot Hart door eene oneindige liefde verslonden, o ! alles zegt hier aan Maria : *ziedaar tot welke overmaat God de wereld bemind heeft.....* En dan vernedert zich Maria, zij aanbidt

haren God en overlaadt hem met hare dankzeggingen..... Terwijl zij door liefde verslonden wordt slaat Jesus zijne zoete blikken op haar en schijnt te zeggen : *Ik slaap, maar mijn Hart waakt !* Het verheugt zich in uwe aanschouwing.

Alles verkondigt te Bethlehem Gods liefde, doch te zelfder tijd beschuldigt alles de onverschilligheid en de ondankbaarheid der menschen. *God komt onder de zijnen en de zijnen willen hem niet ontvangen !* De aarde en alles wat zij bevat behoort den Heer en als God zijne intrede in de wereld doet ziet hij zich overal verstooten, en hij, die het heelal gescha- pen heeft, vindt nergens eene plaats om zijn hoofd neder te leggen ! Bij dit ge- dacht verdubbelt Maria hare aanbidding- gen, zij zucht, zij offert zich op, zij smeekt om genade ! Zij voorziet ook dat de plaats die men aan den Zaligmaker bij zijne geboorte weigerde, hem in het vervolg der eeuwen zal betwist worden ! Toen de Kerk zich aan de romeinsche

wereld aanbood, was er plaats voor alle valsche goden, voor alle bijgeloovigheden, doch voor de H. Kerk gaf Rome's zoon geen licht; voor haar was er geen plaats. Zij moest zich in de catacomben verschuilen; daar werden de heilige geheimen gevierd, dáár rustte het Hart van Jesus op den kouden steen of op de hijgende borst der martelaren.

En op onze dagen ook is er in de wereld plaats voor alle kuiperijen, voor alle laagheden, voor alle ongerechtigheden en voor alle schanddaden; doch voor God en de Kerk is de wereld te nauw, zij zou hen willen vernietigen, er is geene plaats! In het hart der wereldlingen is er plaats voor ijdele genoegens en schuldige vermaken; zij hebben uren voor stofelijke belangen en nietige bekommelingen beschikbaar, doch voor God en de groote waarheden van den godsdienst voeden zij noch eenig gedacht in den geest noch eenige verrukking in het hart: neen! er is geene plaats!

Dat er in mijn hart ten minste, o Jesus, o mijne liefde, eene plaats voor u weze! eene ruime plaats uwer oneindige majesteit zoo waardig mogelijk! Alle dagen zal ik mij aan den voet des tabernakels nederwerpen, ik zal mij nabij uw Hart ophouden; en gij, o goddelijke meester, gij zult met mij spreken als een vriend met zijn vriend, een broeder met zijn broeder! welke vreugde voor mij! welke vreugde voor Jesus zelf! *Hij vindt zijne genoegens met onder de kinderen der menschen te wonen!*

Oefening.

Het voornemen maken van alle dagen een kort bezoek aan het Heilig Sakrament te brengen om het Hart van Jesus te aanbidden en het voor de onverschilligheid van zoovele menschen te troosten.

Als eerboete een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

---

kent het met die kennis waarvan gezegd is dat zij het eeuwig leven uitmaakt! Hoor de vervoering zijner vreugde; hij gevoelt eene vurige jonkheid in zich herleven, zijn bloed kookt en hij zingt: Heer, ik heb lang genoeg geleefd! Nu sterf ik gelukkig. Dat mijne ziel in den schoot van God wederkeere! Ik heb hem gezien naar wien ik altijd verlangd heb, den Zaligmaker op wien alle natiën de oogen zullen slaan, hem die het licht der volkeren en de roem van Israël zijn volk is!

Welke groote kennis heeft Simeon van Jesus' Hart! Hoe zeer bewondert en verkondigt hij de oneindigheid zijner liefde! Hij zal, zoo sprak hij, *het heil der menschen zijn! de roem van Israël en het licht der volkeren!* Petrus zal zelfs dit genadegeheim nog niet begrijpen na de zoo duidelijke woorden van Jesus: *Gaat, onderwijst alle volkeren;* zelfs niet na de nederdaling des Heiligen Geestes. Hij zal eene uitdrukkelijke open-

baring noodig hebben om zijn weerzin te verdrijven ; en wanneer hij de eerste maal het levendmakend woord aan de heidenen zal verkondigen, zullen de apostelen het hem verwijten. O hoeveel spoediger heeft Simeon de macht en de uitgestrektheid van Jesus' Hart gekend ; zijne beproeving is van langen duur geweest, maar hoe groot ook is zijne belooning niet !

O teergeliefde Zaligmaker ! toen de heilige ouderling des tempels de oneindigheid uwer liefde bezong, dacht gij aan mij ; een der bewegingen van uw aanbiddelijk Hart had mij tot voorwerp. Wat zeg ik ? Toen reeds zette uwe liefde u aan ten mijnen voordeele de gave te vernieuwen die gij aan Simeon geschonken hebt ! Gij zijt tot Simeon gegaan en in de heilige communie komt gij tot mij. Simeon heeft het geluk gehad u in zijne armen te dragen, ik heb het geluk u op mijne tong te ontvangen.... Doch waar ben ik ?..... Mijn geluk verschrikt mij. Eene

goddelijke omhelzing vereenigt in de heilige communie Jesus' ziel met de mijne, zijn Hart met het mijn, Jesus bloed met mijn bloed !..... Wie ben ik om zulke groote gunsten te verdienen ? Simeon heeft slechts eens in zijn leven de gave van God gesmaakt, en als ik het verlang, is Jesus alle dagen bereid mij zijn Hart te schenken !

Als ik het wil ? O ja, het hangt slechts van mij af een geluk te bezitten dat de verwondering der engelen uitmaakt ! Heer Jesus, ik wensch mij nimmer meer ondankbaar te toonen, nimmer meer mijne kostbaarste belangen met de voeten te treden ! Schenk mij de genade gelijk Simeon in eene waarachtige rechtvaardigheid te leven, eene zaak slechts te vreezen, u te vergrammen, o mijn God ! en van onophoudelijk naar het geluk te haken van mij met u te vereenigen !... Den Zaligmaker der menschen zien was het leven van den ouderling Simeon ; Jesus onder den sluier van het heilig Sakrament

des altaars ontvangen was het leven van den beminnelijken Aloïsius van Gonzaga, die drie dagen bezigde om zich tot de heilige Communie voor te bereiden en de drie andere tot dankzegging gebruikte !

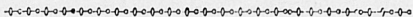
Welke heilzame ingevingen in dien ouderling en in den jongen Aloïsius ! En hoe gelukkig zijn die uitgelezene zielen niet ingegeven die alle dagen, alle uren als voorbereiding bezigen tot de communie van den volgenden dag of wel tot dankzegging voor de dien dag genotene heilige teerspijze. O Jesus, moge ik ook zoo handelen ! Als ik met deze gesteltenissen aan het heilig gastmaal nederzit zal uw lichaam voor mij een waarachtig levendmakend brood zijn. Het zal mij op het pad der deugd versterken, het zal den vrede aan mijne ziel schenken en voor mijne oogen het waarachtig licht doen schitteren.

Oefening.

Zoo dikwijls mogelijk tot de heilige tafel naderen en zich alle moeiten geven om

zijne ziel goed voor te bereiden en den Zaligmaker op eene waardige wijze te ontvangen.

Ter eere van Jesus' Hart een rozenhoedje bidden om hem voor de instelling van het heilig Sakrament te bedanken.

ACHTSTE DAG.

VIERDE GEHEIM: DE OPDRACHT IN DEN TEMPEL.

DE EERSTE MARTELAREN VAN JESUS' HART.

Helaas! de aarde is dan een dal van tranen! Er bestaat op deze wereld geen volmaakte vreugde, en de aardsche genoegens van Jesus' Hart zijn zelfs met bitterheid gemengd! Simeon heeft voorzeggd dat Jesus het licht der heidenen en de roem van Israël zal zijn; eensklaps verduistert zijn gelaat en Maria beschouwend, zucht hij op eene droevige wijze: *Dit kind zal tot het verderfen tot de opstanding van velen in Israël strekken en aan de vervolging overgegeven zijn; en uwe ziel zelfs zal met een zwaard doorstoken worden.*

Weldra vervulde zich deze voorzegging.

Wor
nijd
hij
mac
zjne
ste
vuig
ter o
dat
reed
ring
deri
D
waa
derg
Jeru
des,
zich
stelo
vree
hem
een
en d
kne

Wonderbare zaak nogtans ! Dat Jesus nijdigaards en vijanden ontmoet wanneer hij als wetgever spreekt en door de macht van zijn woord en den luister zijner wonderen, het volk in zijn binnenste beroert , dat begrijp ik ; lage en vuige zielen kunnen bij anderen den luister der verdiensten niet verduren ; doch dat Jesus nog kind zijnde, arm en zwak, reeds door onverzoenbare vijanden omringd is, ziedaar hetgeen mijne verwondering verwekt.

De drie koningen door eenen engel gewaarschuwd waren naar het Oosten wedergekeerd zonder hunnen weg langs Jerusalem te nemen. Toen koning Herodes, die hun dezen weg aanbevolen had, zich in zijne verwachting zag te leur gesteld, ontstak hij in hevige woede. Hij vreesde dat de nieuwe koning der Joden hem zijne kroon zou ontrooven. Hij zond een groot getal soldaten naar Bethlehem en de omliggende plaatsen : deze krijgsknechten verspreidden zich overal en

gedroegen zich als waardige dienaren van een barbaarschen koning. Zij drongen in de huizen, rukten de kinderen uit de armen hunner moeders, doodden ze onder hunne oogen terwijl deze ze aan hunnen boezem drukten.

En Jesus de onschuldige oorzaak van dit bloedbad ontsnapt aan de woede van Herodes, want Josef, op een bevel des hemels, *had het kind en zijne moeder mede genomen en was naar Egypte gevlucht....* Herodes, waartoe heeft uwe onmensche-lijke wreedheid gebaat? Gij hebt uwen naam met bloedige letteren in het groot boek der geschiedenis geschreven, en Jesus is in vrijheid. Hij zal in het land van Israël wederkeeren en zijn Hart overstroomt van vreugde.

Wat! loopt zijn Hart van vreugde over? Verheugt zich Jesus bij de tranen der moeders, bij het bloed der onschuldige slachtoffers, bij de misdaad van Herodes? Verre van dat; hij betreurt de blindheid des konings; de droevige zuch-

ten
we
kin
lar
der
sch
zul
aan
get
van
het
naa
stri
sier
een
sch
seld
noc
eind
loof
al h
voor
E
heu

ten der moeders vinden een machtigen weerklink in zijn Hart; ziet Jesus in deze kinderen niet de eerstelingen der martelaren? dezer mannen, maagden en kinderen met levendig geloof, met onverschrokken moed, die zich gelukkig zullen achten te lijden en te sterven, en aan den goddelijken meester de grootste getuigenis hunner liefde, de getuigenis van hun bloed te geven? En dan, zendt het kind Jesus geen legioenen kinderen naar den hemel! Nauwelijks konden zij strijden en de kroon der overwinning versiert reeds hunne hoofden. Zij hebben de eenige dagen hunner aardsche ballingschap tegen een eindeloos leven verwisseld, waar noch tranen, noch kreten, noch droefheid is, niets dan zuivere oneindige vreugde! Gelukkige kinderen! looft Herodes' hand die u slaat, looft vooral het kind Jesus wiens Hart u zoo groot voorrecht van liefde geschonken heeft.

En ik ook, o Jesus, ik moet mij verheugen wanneer de menschen mij met be-

leedigenen zullen beladen, mij vervolgen, wanneer zij, om u, alle soort van kwaad valschelijk tegen mij zullen uitbraken. Ja, dan moet ik mij verheugen, want daarvoor is mij eene groote belooning in den hemel weggelegd en ik bewijs aldus aan uw Hart de hulde der ware liefde!

Is het dan noodig mannen als Herodes en Neron op te wekken? « Neen, ant-
 » wordt een machtig redenaar, God be-
 » ware de wereld van der waarheid zoo
 » vijandgezind te worden en door zoo
 » schrikkelijke kwellingen te vervolgen!
 » Zonder tirannen op te wekken is er im-
 » mer voldoende stof tot gelatenheid: de
 » natuur heeft voldoende krankheden, de
 » tijdelijke zaken genoeg bezorgdheden,
 » de wereld genoegzame onrechtvaardig-
 » heden, de gunst voldoende onstandvas-
 » tigheid; het oordeel der menschen is
 » wonderbaar genoeg en hunne tegen-
 » strijdige inborst is immer aan verande-
 » ringen onderworpen. » (Bossuet).

O Jesus, laat mij u de distelen en door-

die
 we
 son
 van
 me
 der
 Joa
 mi
 ven
 ze
 ste
 gev
 wij
 dat
 zij
 zwa
 vlee
 mic
 mij
 bed
 wee
 een

U

die ik bij elken stap op mijnen levensweg ontmoet, opofferen! Wanneer ik somtijds op eene meer levendige wijze van uwe liefde doordrongen ben, wil ik met de heilige Teresia uitroepen: of lijden of sterven! of wel met den heiligen Joannes van het Kruis, dien anderen be-minnaar des lijdens: dat ik lijde en om u veracht zij! Misschien zelfs wensch ik in deze oogenblikken den martelaarsdood te sterven en u de getuigenis mijns bloeds te geven. Maar, helaas! hoe snel en hoe dikwijls hervat ik zwak en lafhartig! O Jesus! dat uwe heilige naam immer gezegend zij! leer mij al de dagen mijns levens het zwaard en het vuur te gebruiken om mijn vleesch te kastijden. Dit is het eenig middel om mijn hart te zuiveren en mij tot de droevige gebeurtenissen die ons bedreigen, voor te bereiden: want wie weet of in onze bedrukte tijden weldra niet een andere Herodes het bewind zal voeren?

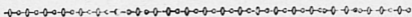
Oefening.

Uit de hand van God alle beproevingen

Portm. H. H.

des levens aannemen en zoo aan het Hart van Jesus het teeken der ware liefde schenken.

Een rozenhoedje bidden om de zoo noodzakelijke deugd der verdueligheid te bekomen.

NEGENDE DAG.

VIJFDE GEHEIM : DE WEDERVINDING VAN JESUS IN DEN TEMPEL.

DE LEER VAN JESUS' HART.

Maria en Jesus kwamen van een pelgrimstocht naar Jerusalem, waar de Zaligmaker, twaalf jaar oud, hen vergezeld had. Na eene dagreize bemerken zij, tot hunne groote verwondering, dat Jesus niet met hen is. De ziel vol angst zoeken zij hem onder hunne naastbestaanden en vrienden, doch vruchteloos! Zij keeren terug naar Jerusalem en den derden dag vinden zij hem in den tempel onder de leerraren. Jesus aanhoort zelf en ondervraagt hen, beantwoordt hunne vragen en deze mannen die in de leer der heilige schrift

vergrijsd zijn, verrukt over de wijsheid zijner antwoorden, aanhooren met verwondering het goddelijk kind.

Maria, tot den Zaligmaker naderend, sprak : *Mijn zoon, waarom hebt gij zoo ten onzen opzichte gehandeld? Uw vader en ik, wij zochten u met eene bedrukte ziel!* En Jesus antwoordde haar : *Waarom zocht gij mij? Wist gij dan niet dat ik de zaken die mijnen vader aangaan, behartigen moet?* Dit zijn de eerste woorden van den Zaligmaker der menschen die de Evangelisten ons bewaard hebben, deze woorden openen voor ons niet slechts eene nieuwe wereld, zij openbaren ons het Hart van onzen God!

Het moest gewis aan het Hart van Jesus, het beminnelijkste der kinderen des menschen veel kosten zich van Maria en Josef te scheiden en hen door zijne afwezigheid in ongerustheid en droefheid te dompelen; doch hij moest het werk van zijnen vader beginnen en aan de wereld het groot beginsel verkondigen: dat de volbrenging van Gods wil de eenige

zaak is die onze aandacht verdient. Jesus zal dit eenmaal in deze woorden uitdrukken : *Ik ben gekomen om den mensch van zijn vader te scheiden ; die zijn vader of zijne moeder meer dan mij bemint, is mijner niet waardig, en die zijn zoon of dochter meer dan mij bemint, is mijner niet waardig.....* O, wat verschrikt en verontwaardigt dit gebod de natuur des menschen ! De goddelijke meester wilde alvorens deze wet te verkondigen, zelf van zijne jeugd af, er het voorbeeld van aan de wereld geven.

Niettegenstaande de droefheid zijner ouders en de verbrijzeling van zijn teeder en medelijdend Hart, begint Jesus het werk zijns vaders.

Hoe dikwijls is Jesus' Hart in het hoogste der hemelen van vreugde opgesprongen, wanneer edelmoedige zielen, zijn voorbeeld navolgend en zijne woorden ten uitvoer brengend, ten koste der wreedste droefheden, zich aan het werk van den hemelschen vader hebben toegewijd ? Zie-

hier een jongeling van hooge afkomst met de schoonste hoedanigheden des geestes en des harten begiftigd, die aan de genoegens van het vaderlijk huis vaarwel zegt, aan de verleiding eener schitterende toekomst weerstaat en slechts verlangt zijne bekwaamheden en zijne hoop in een streng klooster te begraven, om eenmaal, in eene verwijderde luchtstreek, aan de andere zijde des Oceaans, het licht des geloofs aan wilde volkstammen te gaan verkondigen..... Zijn vader weent, zijne moeder slaakt hartverscheurende zuchten, zijne broeders, zusters en vrienden voegen hunne snikken bij de tranen des vaders : mijn zoon, mijn broeder, mijn vriend, waarom zoo met ons handelen? En de jongeling, de oogen ten hemel geheven, roept uit : Geliefde ouders, waarom bedroeft gij u, en waarom verscheurt gij mijn hart door uwe tranen ? Ik heb de stem gehoord van Jesus die mij roept, en weet gij niet dat ik mij vóór alles aan God en aan het heil mijner ziel

verschuldigd ben ! Tranen der aarde, wat verheugt gij den hemel ! Jongeling, met welke vreugde aanschouwt u het Hart van Jesus !

Ziedaar de heilige Francisca : zij verlaat haar ouden vader, den voorzitter Frémyot, zij verlaat haren zoon, den jongen baron Benignus de Chantal, om de orde der Visitatie te stichten. Zij neemt haar afscheid ; welk tooneel ! De heilige doet een stap om de kamer te verlaten : haar zoon werpt zich op den drempel der deur neer, uitroepend : « Ik heb geen »
» macht genoeg gehad, Mevrouw, om uw »
» voornemen tegen te houden, nogtans »
» zult gij niet heengaan zonder mij met »
» de voeten te treden en over mijn li- »
» chaam te stappen. »

De arme moeder stort overvloedige tranen ; verschrikkelijk is het martelaarschap dat zij verduurt, doch de genade zegeviert, zij werpt zich aan de voeten van haren vader en vraagt zijnen zegen : « Mijn »
» God, roept de christen held uit, het be-

» hoort mij niet, hetgeen gij besloten
» hebt langer te weerhouden ; van gan-
» scher harte stem ik er aan toe, en offer
» u deze dochter op die mij zoo dierbaar
» is als Isaac aan uwen dienaar Abra-
» ham ! » Waarlijk de vader was der
dochter waardig : de eene en de andere
had de eerste onderwijzing van Jesus'
Hart verstaan.

O welbeminde Zaligmaker, indien gij
zoodanig offer van mij niet verlangd
hebt, ik kan ten minste niet vergeten dat
ik in menige omstandigheid zooals gij
moet spreken en handelen ; zeer dikwijls
moet ik mij van het aanschijn mijner ou-
ders en vrienden afwenden en in mijn bin-
nenste treden om aan de groote zaak
mijner zaligheid te denken. Niets kan
mij van dien plicht vrijspreken : noch de
banden des bloeds, noch de zoogenaamde
hoffelijkheden der wereld. En indien men
mij vraagt waarom ik zekere wereldsche
vereeningen schuw, waarom ik op vast-
gestelde uren de eenigheid zoek en mij

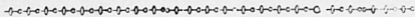
in de schaduw des heiligdoms schuil houd, zal ik gelijk gij, o mijn Jesus, antwoorden: *weet gij dan niet dat ik vooreerst te zorgen heb voor hetgeen den dienst Gods aangaat, de plichten van mijn staat en het heil mijner ziel!*

O Jesus! schenk mij de genade zoo te denken en zoo te handelen; schenk mij de kracht uw Hart te verheugen en uwe eerste onderwijzing ten uitvoer te brengen.

Oefening.

Alle dagen ten minste een kwartier uurs aan de overweging of aan eene geestelijke lezing toe wijden.

In vereeniging met Maria het eerste woord van Jesus overwegen, en een rozenhoedje ter eere van Jesus' Hart bidden.

TIENDE DAG.

VIJFDE GEHEIM: DE WEDERVINDING VAN JESUS
IN DEN TEMPEL.

DE VOORUITGANG IN DE LIEFDE.

Na in den tempel van Jerusalem het

werk van zijn hemelschen vader volbracht te hebben, *vergezeld* *Jesus Maria en Josef, keerde terug naar Nazareth en was hun onderdanig.... En Jesus groeide in wijsheid en genade voor God en de menschen.*

De zoon Gods heeft een oogenblik den sluier die in hem den hemelschen luister bedekte opgeligt: hij treedt in de stilte en in de nederigheid terug en over achtien jaren van het kostbaarste leven geeft de heilige Geest slechts deze enkele bijzonderheid: *Jesus groeide in wijsheid, in ouderdom en genade voor God en de menschen.* Wat wil dit zeggen? Dat Jesus meer en meer, in overeenstemming met zijn ouderdom, de schatten van wijsheid toonde, waarvan hij de volheid bezat.

Deze handelwijs moest God verrukken en de menschen verheugen: niet de groote wereld, maar dien kleinen kring van rechtgeaarde en zuivere zielen, die ingang hadden in het nederig huis van Nazareth en in nauwe vriendschap met Maria

en Josef leefden ! O Jesus ! gij zijt bewonderenswaardig in alle zaken ! Wanneer ik u, wetgever des nieuwen verbonds, de bergen van Judea zie overloopen om de volkeren tot u te trekken ; wanneer ik u, opperste meester des heelals, de zieken zie genezen en aan den dood uwe bevelen stellen ; wanneer ik u dezen liefdekreet tot alle geslachten hoor stieren : *Komt allen tot mij, die belast zijt !* O Jesus ! dan schijnt gij mij groot en beminnelijk toe ! Doch hoeveel grooter is niet mijne bewondering in het nederig huis van Nazareth, waar onder het oog des hemelschen vaders en zonder andere getuigen dan Maria, Josef en eenige uitgelezene zielen, gij in deugd en wijsheid schijnt toe te nemen en de uitboezeming uwer teederheid te vergrooten !

Doch welke is hier de vreugde, de gedachte uws Harten ? Ik meen ze te begripen. De meeste menschen moeten in de afzondering leven en onbekend hunne dagen doorbrengen : wat zal hunne eerzucht zijn ?

do
chr
de
van
Go
her
lev
zal
hei
I
bin
uit
nen
ver
mo
hei
wat
hei
Zou
roer
mei
sold
den
ontg

door een standvastigen voortgang in de christelijke deugden, de zachtmoedigheid, de gehoorzaamheid en de vergetenheid van zich zelve, immer meer en meer aan God en aan het klein getal personen dat hen omringt behagen. Uw afgezonderd leven gedurende achttien jaren, o Jesus, zal hen op den zekeren weg der nederigheid bewaren.

Doch, Heer Jesus, ik gevoel in mijn binnenste een geheim verlangen, mij uiterlijk te vertoonen, in grootheid toe te nemen en mij te verheffen. Moet ik dit verlangen verdooven? Geenszins, maar ik moet het tot u richten, in u mijne grootheid en mijnen roem zoeken. Overigens wat kan buiten u den dorst naar grootheid en geluk, die mij verslindt, lesschen? Zou het eene schim zijn welke men glorie, roem, faam noemt? Doch zie hier een roomeinsch keizer, van gewoon pretoriaansch soldaat de beheerscher der wereld geworden, die in een oogenblik van opperste ontgoocheling uitroept: *Omnia fui et nihil*

expedit! Ik ben alles geweest en niets heeft eenige waarde! Ziedaar Alexander den grooten, die van overwinning tot overwinning geloopt heeft en op den ouderdom van dertig jaren, de gansche bekende wereld overwonnen had; en Alexander verveelt zich, hij weent omdat hij geene andere werelden meer te overwinnen heeft, en weldra sterft hij.... O mijn God, het gansche heelal kan 's menschen hart niet voldoen. Naar welken kant zal hij zich wenden? Ach! ik hoor den apostel mij zeggen: *Dat hij die den roem bemint dien in God zoek!* Ik hoor, u Jesus, mij dit groote woord herhalen: *wees volmaakt gelijk mijn hemelsche vader volmaakt is!* En om mij nog meer van die groote waarheid te doordringen, hebt gij ons willen toeschijnen *in wijsheid en genade voor God aangroeiend!* Zulks verlangt gij ook van mij.

Ik moet heilig zijn, gelijk gij, o mijn God, heilig zijt! Welk toonbeeld! Want gij zijt de oneindige heiligheid! Ik moet al-

le ó
ner
mi
bev
van
ge
hel
bek
hel
da
ver
hel
ove
ne
en
gij
gro

in
wa
nic
de
zij

le dagen in uwe kennis en uwe liefde toenemen; doch gij, Heer, zijt oneindig beminnelijk, oneindig groot: uw oog alleen bevat uwe uitgestrektheid en het Hart van God alleen kan zich op eene waardige wijze beminnen! Ach! welchen weg heb ik nog te doorloopen? Hetgeen ik bekomen heb is niets ten opzichte van hetgeen ik nog moet verwerven. Eene gedachte vertroost mij: ik zal tot mij zelve zeggen: telken male ik de hand aan het werk mijner zaligheid sla; bij elke overwinning, die ik over mijne booze genegenheden behaal, lacht mij Jesus toe en spreekt: Heb moed, getrouwe dienaar, gij verheugt mijn Hart en wint er eene grootere plaats.

Oefening.

Het ernstig voornemen maken alle dagen in de deugd toe te nemen, wel overtuigd dat wanneer men op het pad der volmaaktheid niet vooruitgaat men van lieverlede in deugden afneemt.

Tot dit inzicht ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder een rozenhoedje bidden.

TWEEDE DEEL.

DROEVIGE GEHEIMEN.

DE BITTERHEDEN VAN JESUS' HART.

ELFDE DAG.

EERSTE GEHEIM : DE DOODSTRIJD DES HEEREN
IN DEN HOF VAN OLIJVEN.

DE ONVERSCHILLIGHEID.

In het midden der vreugden zijner kindschheid is de droefheid den teerge-
lieden Zaligmaker komen bevallen : wat
zal er dan plaats grijpen op het oog-
blik van de macht der duisternissen ?
Dan zal zijne droefheid groot en onmeet-
baar als de oceaan zich voor onze oogen
vertoonen, dan zullen de bittere wateren
des rampspoeds zijn Hart overheerschen :
doch hij zelf zal hun den dijk openen !
Jesus gaat lijden en sterven omdat hij het
wil ! Het is de haat der Joden niet die hem
aan het kruis genageld heeft, hij ware

onmachtig geweest. Het is zijne liefde voor den mensch !..... Ziedaar hoezeer hij ons bemind heeft.

O Hart van Jesus, ik gevoel mij verheugd wanneer ik uwe vreugde overweeg : dat de herinnering aan uwe droefheden tranen aan mijne oogen onttrekke en mij met gevoelens van leedwezen vervulle ! De barbaarsche lans des soldaats heeft uwe zijde geopend en er den laatsten druppel bloeds uit doen vloeien : moge de rozenkrans van Maria die zijde ook openen en er mij doen binnendringen.

De goddelijke meester vergaderde op den vooravond van zijnen dood de leerlingen in een laatste avondmaal. Nooit vielen meer teedere woorden van Jesus' lippen, nooit ook kwam er een grooter liefdeakt, zelfs van wege een God, de aarde verwonderen. *Na de zijnen bemind te hebben, die op deze wereld waren, beminde hij ze bovenmate,* want toen stelde hij het heilig Sakrament des Altaars in, dat is hij schonk aan alle menschen als onderpand

zijner liefde zijn Hart, zijn eigen Hart. Na nog lang met zijne leerlingen gesproken te hebben, gaat hij met hen naar den hof van Olijven. Hij laat het meeren-deel der apostelen aan de deur des hofs en treedt er binnen slechts van Petrus, Joannes en Jacobus vergezeld. Wat gaat er gebeuren ? De Heer is bewogen ; een doodelijke bleekheid heeft zijn aanschijn betrokken, zijne gelaatstrekken zijn droevig en verslagen ; eene siddering doorloopt zijne ledematen. Rechtvaardige hemel ! Jesus tot nu toe zoo onverschrokken, zoo gelaten, Jesus laat zich door de verveling, de droefheid en den schrik kwellen ! Met eene door zuchten onderbrokene stem, spreekt hij langzaam : *mijne ziel is bedroefd tot den dood toe ! Blijft hier en waakt met mij.*

Hij treedt vooruit : welk tooneel biedt zich hier aan onze oogen ! Ziedaar den Zaligmaker der menschen uitgestrekt, het aanschijn ter aarde. Een bloedig zweet druipet over zijne ledematen en de

oo
 bic
 dro
 dat
 wil
 het
 voc
 wa
 en
 te v
 ons
 Gee
 is z
 zijn
 lijk
 en t
 zijn
 zoo
 tuu
 folte
 het
 het
 deri
 men

oogen en handen ten hemel verheffend, bidt hij met de teekenen der diepste droefheid : *O vader indien het mogelijk is, dat deze kelk zich van mij verwijdere!* Wat wil dit zeggen? Eertijds noemde Jesus het uur van het lijden, zijn uur, het uur, voor hetwelk hij in de wereld gekomen was; hij achtte zich gelukkig te lijden en het werk van zijnen hemelschen vader te volbrengen; gaat de zoete zaligmaker ons aan ons ongelukkig lot overlaten? Geenszins, doch de kelk die hem wacht is zoo vol bitterheid, de dood die zich voor zijne oogen vertoont, is zoo verschrikkelijk dat het gedacht er van hem bedrukt en ter neder slaat. Want niettegenstaande zijne godheid, was Jesus nogtans mensch, zooals wij, en in hem ook beefde de natuur van schrik bij het gezicht van zulke folteringen. Doch de vervloeking die op het menschdom weegt, en de straffen die het wachten vertoonen zich aan zijn liefderijk Hart; zijne teederheid voor den mensch, zegeviert over den dood en hij

roept uit : *O vader dat uw wil en niet de mijne geschiede!* Een engel des hemels verschijnt hem en Jesus aanvaardt den bitteren kelk van zijn lijden en dood. Hij richt zich op en gaat tot zijne leerlingen. Ach! welke uitdrukking van grievende verwondering vertoont zich, bij hun gezicht, op zijn gelaat: Hij vindt ze slapend! Een traan glinstert in zijne oogen, een zucht ontsnapt aan zijn Hart, en hen uit hunnen slaap wekkend, spreekt hij: *Zoo, gij kunt dan niet één uur met mij waken!* Met mij, *mecum*, alsof hij zeide: ik worstelde tegen de bangheden des doods, mijn Hart en mijne krachten hadden mij verlaten; ik aanvaardde den kelk van mijn lijden, bereid hem tot den bodem te ledigen, en gij, mijne welbeminte leerlingen, die het voorrecht mijner liefde gehad hebt, gij die gezworen hebt voor mijne verdediging te sterven, ik verzoek u met mij te waken, en gij hebt het niet gedaan, zelfs niet één uur!

O onverschilligheid der apostelen met

welke scherpe schichten doorboort gij het Hart van Jesus! Hij zelf beklaagde er zich over door den mond der profeten : *De groote droefheid nadert en er is niemand die mij ter hulp komt; ik heb gewacht opdat men deel neme aan mijne droefheid, doch niemand heeft dit gedaan, opdat men mij trooste, en niemand heb ik gevonden.*

Het Hart van Jesus lijdt op onze dagen meer dan ooit van de onverschilligheid der Christenen! Uit de diepte des tabernakels, waar zijne liefde hem gevangen houdt, van waar zijne smeekende stem zich onophoudelijk tot zijn hemelschen vader richt, aan hoevele Christenen zou Jesus niet uit de diepte des tabernakels dit rechtvaardig verwijt kunnen toestieren: *Kunt gij geen uur met wij waken?* Jesus lijdt nog in den persoon van zijnen plaatsbekleeder, zijner bisschoppen en priesters. De Kerk, zijne bruid, heeft den vloed Cedron doorwaad en strijdt tegen angsten die met den doodstrijd gelijk staan. Nieuwe Judassen, zonen uit haren

boezem opgestaan, bereiden zich haar aan de vijanden over te leveren, en naar welken kant zij hare bedroefde blikken ook wende, ontwaart zij slechts droefheid en schrik ! En wat doen de kinderen der Kerk terwijl de vijanden van God zich bewegen en duistere samenzweeringen smeeden ? Zij volgen de leerlingen in den hof van Olijven na en geven zich aan den slaap en de rust over. O onverschilligheid der menschen welke onheilen berokkent gij aan de zaak der gerechtigheid en met welk zwaard doorboort gij het Hart van Jesus ! *Niemand kan twee heeren dienen, en hij die niet vóór mij is, is tegen mij*, heeft de Heer gezegd.

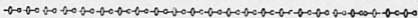
O Jesus ! mogen de beproevingen uwer Kerk, uwe bruid en uwe moeder, in het diepste mijner ziel een machtigen weerklank vinden ! Verre van mij, ooit over u en uw Evangelie te blozen ! Dat ik het immer voordeeliger achte mij in alle gelegenheden, zoowel in het midden der wereld als aan den huiselijken haard,

als uwen zoon en getrouwen dienaar voor te doen, dan ten prijze van mijne lafheid en eene berekende gematigdheid, een rustig en den strijd vliedend leven te koopen.

Oefening.

Zich op eene ernstige wijze ontdoen van den geest van onverschilligheid, de grootste kwaal der Kerk in onze tijden, en zich in elke aangelegenheid oprecht katholiek toonen.

Tot dit inzicht een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

TWAALFDE DAG.

EERSTE GEHEIM: DE DOODSTRIJD DES HEEREN
IN DEN HOF VAN OLIJVEN.

DE HEILIGSCHENDENDE COMMUNIE.

De onverschilligheid der apostelen kwetste op eene smartelijke wijze het Hart van Jesus, en nogtans moest dit Hart eene nog veel gevoeliger wonde ontvangen!

Ten derden male vindt de Heer zijne leerlingen slapend; hij wekt hen op en zegt: *laat ons opstaan en heen gaan; het uur is gekomen dat de zoon des menschen aan de zondaren zal worden overgeleverd!* Op hetzelfde oogenblik komt Judas aan het hoofd eener gewapende bende! Hij roept de oversten dezer lieden en spreekt hun aan het oor. Wat zegt hij hun? Wanneer twee vrienden elkander na eene afwezigheid ontmoeten, klopt hun hart van vreugde: de vervoering deelt zich aan al hunne ledematen mede, zij snellen tot elkander en omhelzen zich teederlijk.

Welnu! Judas heeft die liefdebetuiging dit vereenigings- en vredeteeken door eene onbegrijpelijke ontheiliging gekozen om zijnen goddelijken meester te verraden. *Dien ik zal omhelzen, zegt hij, die is het, maakt u meester van hem.* Dan nadert de verrader met een lachend gelaat tot Jesus die evenzoo vooruitgetreden is: *Meester, zoo sprak hij, wees gegroet, en hij omhelsde hem.*

Hemelen, weest verbaasd ! Daar staan Jesus en Judas, de heiligheid tegenover de misdaad, de goedheid in persoon tegenoverde zwartste ondankbaarheid ; zij omhelzen zich, hunne lippen raken zich aan, hunne harten voelen zich kloppen ! Het Hart van Jesus naast het hart van Judas ! Zal de aarde hare afgronden niet openen om den schuldige te verzwelgen ? Zal het hemelsch vuur hem niet verslinden ? Deze gedachte zou eene kleine kennis van Gods oneindige goedheid verraden. Jesus drukt Judas nader aan zijn Hart : *mijn vriend, zoo spreekt hij hem toe, waartoe zijt gij gekomen ! komt gij den zoon des menschen door eenen kus verraden ?*

Welk wonder van barmhartigheid ! Judas heeft reeds het geld van den godsmoord ontvangen, hij komt zijn goddelijken meester overleveren en Jesus geeft hem den naam van vriend ! Hij brengt hem de snoodheid zijner misdaad voor oogen en biedt hem onmiddelijk zijne vergiffenis aan ! Doch zie hier een nieuwe dolksteek voor

het Hart des zaligmakers: Judas verwerpt die vergiffenis en de misdaad is voltrokken. O, konde ik de oogen van dit droevig tooneel afwenden! Doch, wat zeg ik? Afwenden? hoe dikwijls werd de trouwelooze kus van Judas niet vernieuwd! De zaligmaker heeft in de oneindige uitgestrektheid, in de goddelijke dwaasheid zijner liefde, om mij aldus uit de drukken, een sakrament ingesteld in hetwelk hij zich geheel aan den mensch schenkt en met hem de innigste vereeniging aangaat. *Die mijn vleesch eet blijft in mij en ik in hem*, roept hij in de vervoering zijner zegevierende vreugde uit! Welnu! zie hier een man die uit de rijen der godvruchtige menigte treedt en tot den priester nadert om uit zijne handen de heilige Communie te ontvangen. Een sluier van eerbied en godsvrucht bedekt zijn gelaat, en nochtans is die man een verrader, een waardige navolger van Judas Iscariotes! Hij schijnt met de menigte die hem omringt uit te roepen: *Ave Rabbi!* O Hart van Jesus, ik aanbid, ik

bemin u, en te zelfder tijd verraadt hij zijnen zaligmaker en noodzaakt hem zijn verblijf in eene door de zonde besmeurde ziel te vestigen. Ach! dat die ongelukkige in zijn binnenste trede en dat hij Jesus als eertijds aan Judas hoore zeggen: *mijn vriend, waartoe zijt gij gekomen? komt gij door eenen kus den zoon des menschen verraden?* Ik heb u teeder bemind, en niet tevreden mij uit uw hart te bannen en doof aan mijne roepstem te blijven, schaamt gij u niet de bijzonderste mijner weldaden tegen mij aan te wenden en dit *Hart* dat zich aan u schenkt met bitterheid te vervullen. Doch weet de vermetele wat hij is komen doen? Hij heeft zijne eigene verdoemenis gegeten en gedronken! Denzelfden Jesus welken hij nu veracht zal hem eenmaal schitterend van glorie en met zijne almacht bekleed, verschijnen; en gelijk hij, om de joden ter aarde te werpen, slechts een enkel woord gesproken heeft, zal hij hem zeggen: *Ego sum!* Herken mij; gij hebt mij genoodzaakt in uwe door den

duivel bezetene ziel te wonen, ik zal u noodzaken eeuwig in het vuur der hel te branden!

O menschelijke verblindheid! o rechtvaardige wraak Gods! Jesus, mijn welbeminde zaligmaker, boezem mij een grooten afschuw in voor de heiligschende Communie! Op het oogenblik heb ik misschien dit ongeluk niet te vreezen, doch bestaat de wetenschap des Christen niet in de zwakheid der natuur en de hevigheid der bekoringen te kennen? Wanneer ik den heiligen Paulus, door eene heilzame vrees bevangen, hoor uitroepen: *Dat hij die recht sta vreeze te vallen!* Wanneer men menschen die men op het toppunt der heiligheid waande, diep ziet nederzinken, moet ik dan daaruit niet verstaan dat ik in vreeze en bangheid mijne zaligheid te bewerken heb? Ik kan alles, o Jesus, van de macht uws Harten verhoppen, doch alles ook heb ik van mijne droevige neigingen en de aanvallen des vijands te vreezen! In naam uwer liefde laat mij sterven eerder

rium van Pilatus uitgestaan, het hof van Herodes met de eeuwige wijsheid den spot drijvend en eindelijk de geeseling, ziedaar het droevig tooneel dat de ziel in het tweede geheim overweegt.

Wanneerziet zij het Hart van haren God het zeerst met bitterheden vervuld, op de droevigste wijze bewogen, terwijl zij dezen bedevaartsweg doorloopt? O, ongetwijfeld, op het oogenblik der noodlottige verloochening van Petrus! Het Hart van Jesus beefde bij de gedachte aan den val van Simon Petrus. *In waarheid, dezen nacht zult gij mij tot driemaal toe verloochenen! Zoo ik met u sterven moest, antwoordde de leerling, zou ik u niet verloochenen!* Helaas! welke droevige leugenstraffing zal hij aan deze verwaande verzekering geven?

Toen de prins der apostelen den zaligmaker in de handen der joden zag, vergenoegde hij zich met hem van verre te volgen. In het voorhof van het paleis van Caïphas binnentredend zag hij eene dienstmaagd, en daarna eene andere tot hem

nad
zeg
een
der
roe
zigt
spre
der
nie
den
me
ner
wor
alle
Ken
zoo
lijk
bez
her
dar
late
hei
waa
val

naderen : *Gij waart ook met Jesus*, zoo zegden zij hem, en Petrus loochende het eenvoudig in den beginne, en daarna onder eed. Doch zie, verschillende personen roepen hem nu ter zelfder tijd toe. *Gij zijt gewis ook van die lieden, want uwe spraak verraadt u*; en dan zwoer Petrus onder verwenschingen, *dat hij dien man zelfs niet kende*. Hij gewaardigt zich niet meer den Heer Jesus te noemen. O Petrus ! arme leerling, gij zweert Jesus niet te kennen ! En hij heeft u de macht gegeven wonderen te verrichten, hij heeft u onder allen uitgekozen om het hoofd zijner Kerk te zijn ; gij hebt hem zelfs als den zoon van den levenden God, als den goddelijken meester die de woorden des levens bezit, erkend ! Gij hebt gezworen voor hem te sterven, hem getrouw te blijven, dan zelfs wanneer allen hem zouden verlaten : o Simon, waar is uwe dankbaarheid, waar de volbrenging van uwen eed, waar de eenvoudigste getrouwheid ? Van val tot val is Petrus zeer laag gedaald :

hij heeft begonnen met te loochenen, weldra voegt hij den meened bij de leugentaal en daarna komt hij tot verwenschingen, vervloekingen, volgens het woord van den heiligen Marcus. Ziedaar wat het kost in zich zelve zijn behagen te vinden en zich boven anderen te stellen, ziedaar wat het kost de waakzaamheid na te laten en in het uur der beproeving niet te bidden !

O welbeminde Zaligmaker, het is dan niet genoeg dat de joden u beschuldigen en veroordeelen, dat Caïphas eene heilige verontwaardiging veinzend, u een lasteraar noemt en dat de menigte met luide kreten uwen dood vraagt, de eerste uwer leerlingen, hij, dien gij in uwe liefde bestemdet om de hoeksteen uwer Kerk te zijn, moest u nog voor de menschen verloochenen en de ondankbaarheid zoover drijven dat hij zwoer u niet te kennen. Welke wonde voor uw Hart ! Doch welke zal uwe wraak zijn ? Eene wraak gansch van liefde ! Nauwelijks heeft Petrus ge-

sproken, of aan de andere zijde des voorhofs verschijnt Jesus reeds ter dood verwezen en door eene naar wraak en haat dorstende soldatenbende omringd..... Welke uitdrukking van teederheid en tevens van majesteit en grootheid heerscht er op zijn gelaat ! Hij werpt op den ontrouwen Petrus een liefdevollen oogslag ; de oogen des leerlings ontmoeten die des meesters. Welke blik ! Het Hart van Jesus openbaart zich, dit Hart zoo vol van bitterheid, maar tevens zoo rijk aan vergeving en edelmoedigheid. Petrus verstaat het ; hij berekent te zelfder tijd de grootheid zijner misdaad en die der goddelijke goedheid, en hij behoeft slechts dien blik des Harten om gansch veranderd en bekeerd te zijn.

Hij staat op en vertrekt ; hij verlaat dit paleis waar bij zijn goddelijken meester miskend heeft, deze droevige plaats die de ooggetuige zijner lafheid geweest is. Hij zoekt een eenzaam oord *en weent bitter*. De heilige schrift zegt ons van Pe-

trus' boete slechts dit enkel woord : *hij weende bitter*. Doch welke wonderen van berouw verkondigen ons deze woorden ? Het schijnt mij toe den apostel te zien, de oogen in tranen badend : hij zucht, slaat zich op de borst, verheft de oogen ten hemel en spreekt, diep bedroefd : ongelukkige die ik ben, ik heb gezondigd ! Helaas ! ik heb het zoo bedrukt Hart van mijnen God met een nieuwen dolk doorboord ! Welke misdaad ! Jesus is zoo goed, zoo welwillend voor mij, en ik, zijn leerling zoo lafhartig, zoo wreed voor hem !..... en de arme apostel levert zich meer en meer aan zijne droefheid over : luide snikken smooren zijne stem ! O Jesus ! de verloochening van den prins der apostelen is een der grootste bitterheden voor uw Hart geweest, doch zijne zoo spoedige en zoo volkomene bekeering heeft het eene groote vertroosting geschonken.

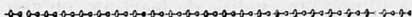
Helaas ! hoelang loop ik gelijk Petrus op het pad der ondankbaarheid, en ik

wacht nog om, gelijk de leerling, op den weg der bekeering en der tranen weder te keeren ! De bekeering van den prins der apostelen behoefde slechts een blik ! O Jesus, hoelang reeds vervolgt mij uw Hart, hoelang reeds roept mij uwe stem ? en ik wend het hoofd af en blijf doof aan uwe roepstem ! O mijn zoete zaligmaker, ik wil u niet meer bedroeven, ik werp mij aan uwe voeten : *Heb medelijden met mij, o mijn God, heb medelijden met mij, niet volgens de grootte en het getal mijner zonden, maar volgens uwe oneindige barmhartigheid !*

Oefening.

Het vast voornemen maken zich onmiddelijk zonder een dag te laten voorbijgaan, aan de voeten van een priester te werpen om de vergiffenis zijner zonden te bekomen, indien men het ongeluk had in dien droevigen staat te leven.

Om de genade van een volmaakt berouw te bekomen, een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

VEERTIENDE DAG.

TWEEDE GEHEIM : DE GEESELING.

DE GODSLASTERINGEN.

Pilatus, zegt de heilige schrift, *deed Jesus geeselen !* Korte, doch verschrikkelijke woorden ! Gelijk in de profeten, die dit droevig tooneel beschreven hebben, tracht de getrouwe ziel den sluier, over deze woorden uitgestrekt, op te ligten en zij ziet haren zaligmaker van zijne kleederen beroofd, naakt aan de strafkolom gehecht. Zooals bloeddorstige tijgers werpen zich de soldaten op Jesus ; zij slaan hem van alle kanten ; de slagen volgen elkander op, de wonden vergrooten en vermenigvuldigen, het vleesch wordt verscheurd en het bloed stroomt in overvloed ! Nadert, zinnelijke menschen, en ziet tot welken staat uwe gevoeligheid, uwe zucht naar vermaken, uwe onzuivere neigingen het lam Gods gebracht heb-

ben ! Van het hoofd tot de voeten is het gansch met wonden overdekt.

Doch in welken oceaan van droefheid is het Hart van Jesus niet gedompeld terwijl zijn bloed overvloedig op de aarde stort ?

Ach ! dit zedelijk lijden is nog veel smartelijker dan de lichamelijke wreedheid. *De slag der roede, zoo spreekt de wijze man, kastijdt het lichaam, maar de slagen der tong verbrijzelen de beenderen.* Hoeveel te meer nog verbrijzelen zij het hart ? Jesus moest het slechts al te zeer ondervinden !

Gelijk de soldaten op bevel van den romeinschen landvoogd met zweepslagen het lichaam van Jesus verscheurden, zoo ook hadden de schriftgeleerden en phari-zeërs getracht zijne eer te bezwadden en zijn goeden naam te verminken ; en wanneer zij hem met hoon en lasteringen belaadden, geeselden zij Jesus op eene wreedere wijze dan het later de soldaten deden.

Hoevele navolgers hebben deze schriftgeleerden niet gevonden ! hoevele erfgenamen van hunnen geest van bedrog en leugentaal ! «Eertijds werd de zaligmaker » door de zweepslagen der joden gemarteld, doch nu door de godslasteringen » der valsche christenen.» Dit woord van den heiligen Augustinus is maar al te waar. Inderdaad in den loop der eeuwen zijn er tallooze kettters opgestaan, zij hebben de heilige boeken in hunne onzuivere handen genomen en in stede er het woord Gods in te zoeken en te aanbidden, hebben zij den heiligen tekst verkracht, verdraaid, er bijvoegend, er afnemend en hem volgens hun goeddunken uitleggend. Wie onzer weet niet hoe een Luther, een Calvijn en zoovele anderen dit woord van Jesus zoo schitterend van klaarheid, zoo kloppend van liefde, dat ons de gift zijns Harten bevestigt, hebben verdraaid: *Dit is mijn lichaam....* Hun vruchtbare geest in leugenachtige uitvindingen heeft niet minder dan hon-

derd verschillende uitleggingen gegeven welke allen van de katholieke waarheid verschillen. Ach! ja, o mijn Jesus, gelijk eertijds uw lichaam gegeeseld en gemarteld werd, zoo slaat en verscheurt u thans de ketterij door de waarheid van uw woord in twijfel te trekken. Ach! welke wonde voor dit Hart waar uwe liefdeschichten hun oorsprong hebben.

En de goddeloozen? Zij hebben zich met de ketters vereenigd en tegen den Heer Jesus smaad en godslasteringen uitgebraakt. Ik luister rondom mij en wat hoor ik? De beschimping en de ongeloovigheid hebben den boventoon in de vergaderingen der menschen en dalen maar al te dikwijls van de spreekgestoelten, waar het lot der volkeren beslist wordt. Ik lees, en wat zie ik? In de duizende nieuwsbladen welke eene naar leugentaal en ergernis dorstende menigte alle dagen verslindt, vind ik slechts kwade trouw, lastertaal en opwekkingen tot gevoelens van haat. Ik sla de oogen rond

mij, en welk tooneel doet zich voor mij op? Ik zie den priester en de kloosterlingen, mannen en vrouwen, die u, o mijn God, vertegenwoordigen, om hun karakter en hun kleed beschimpt en door wilde wraakkreten vervolgd! O Jesus, al deze godslasteringen, die onophoudelijk van de aarde opstaan, doorboren als scherpe schichten uw Hart of vallen er als brandende kolen op neder! Op het oogenblik uwer geeseling omhelsde uw blik de toekomst en aan uw Hart ontsnapte deze zucht: *de zweepslag kastijdt op eene bloedige wijze doch de slag der tong verbrijzelt en vermorzelt.*

Vergiffenis, o mijn God, voor de ongelukkige godslasteraars, vergiffenis voor de onzinnigen die aan uwe liefde wederstaan, vergiffenis voor de blinden die de oogen voor de zon van gerechtigheid sluiten! Dat uw heilige naam gezegend zij en dat uw Hart alle harten tot zich trekke en gevangen houde! O Jesus, wanneer ik de menschen u zal hooren

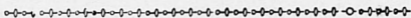

vervloeken, zal ik in het heiligdom mijner ziel treden en aan de engelen denkend, die uwen troon omringen, mijne zwakke stem met hunne hemelsche gezangen mengen en uitroepen : Geloofd zij Jesus Christus ; *dat zijn naam geheiligd zij en zijn rijk kome.*

Oefening.

Zoo goed men kan de godslasteringen tegen gaan, en wanneer men in de onmogelijkheid is zulks te doen, de gewoonte nemen uitwendig Gods naam te loven, als men hem hoort vervloeken.

Om eereboete te doen een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne lieve moeder.

VIJFTIENDE DAG.

TWEEDE GEHEIM : DE KROONING MET DOORNEN.

DE SCHIJNHEILIGHEID.

De straf der geeseling heeft de soldaten vermoeid : zal hun haat nu verzadigd zijn ? Die zulks gelooft kent den aard van

dezen afgrijselijken hartstocht niet. De haat is niet minder vindingrijk dan wreed en hij blaast hun een nieuwe soort van marteling in.

Zij herinneren zich dat Jesus beschuldigd is den koningstitel overweldigd te hebben, en dat hij, desaangaande door den landvoogd ondervraagd, geantwoord heeft dat hij waarlijk koning is, alhoewel zijn koningrijk niet van deze wereld zij. Dat herinneren zich de soldaten en zij zijn vol vreugde: zij gaan van Jesus hun onschuldig offerlam maken, een theater-koning..... Hier behoeft niets bijgevoegd aan de welsprekende eenvoudigheid van het Evangelie: *de soldaten vlechten eene doornen kroon en zetten hem die op het hoofd, zij werpen op zijne schouderen een scharlaken mantel, en plaatsen een riet in zijne rechterhand; dan den knie buigend spreken zij: wees gegroet, koning der Joden! en zij geven hem kaakslagen!*

Welk een bittere spot, en in deze laatste

woorden, welke onbeschaamdheid ! welke overdrevene wreedheid en laagheid !

O Jesus ! schepper van hemel en aarde, vorst der eeuwen, met welk koningschap, met welk purper zie ik u behangen ! Welk een scepter, welke kroon ! Kaakslagen en bespuwingen zijn de eerbewijzingen van uw volk ! beledigingen en bespottingen zijne kreten ! O Jesus heerschen minste over mijne ziel ; heerschen over mijne gedachten, mijne genegenheden en mijne geringste bewegingen ! Dat ik u niet slechts met de lippen vereere, maar dat mijn hart u toebehoore !

Helaas ! hoevele christenen vernieuwen het bloedig tooneel der krooning ! Terwijl wierookwolken ten hemel stijgen, terwijl ontelbare lichten de tegenwoordigheid getuigen van hem die de zon van gerechtigheid is, terwijl het gansche volk het Hart van zijnen God in de heilige hostie aanbidt en vereert, zijn er menschen die den knie buigen, die schijnen te bidden en met de menigte te zeggen :

O verborgen God ik erken en bemin u ! O Hart van mijn God ik loof u om uwe liefde ! En zij volgen de soldaten van het lijden na : *zij buigen den knie, en geven kaakslagen !* Hunne eerbewijzingen zijn bedriegelijk, hunne aanbiddingen leugenachtig : zij lachen met God en beledigen hem ! Hun geest is met schuldige gedachten vervuld, hun hart onderhoudt een vuur van ongeoorloofde genegenheden ! Helaas ! hoe dikwijls treedt men in den tempel des Heeren met een bedorven hart, met een dwalenden geest ? hoe dikwijls om er eene onzuivere vlam te voeden !

O Jesus, uit het diepste des tabernakels betreurt uw Hart maar al te dikwijls den gruwel en de verwoesting die in uw heiligdom heerschen.... En ik zelf, ó mijn goddelijke meester, hoe dikwijls heb ik u bedroefd door mijne oneerbiedigheden, mijne vrijwillige verstrooidheden en mijne ijdele gedachten ! Ach ! ik weet het, gij zijt een liefde-God en gij

kent de zwakheden van de arme menschelijke natuur; mijne zuchten zullen mij gemakkelijk vergeving bekomen voor de min of meer vrijwillige verstrooiingen, die mij komen overvallen, nogtans ik erken het tot mijne schande, zelfs onder uwe oogen geef ik mij dikwijls met genoeg aan gedachten over, waarvan gij het voorwerp niet zijt en ik volg, al is het slechts van verre de soldaten na, die u eene kroon van schande op het hoofd geplaatst hebben. Ach! ik wil u geene bedriegelijke eerbewijzingen meer aanbieden! Daarom, o mijn God, zal ik voeraleer in den tempel te treden, voeraleer u mijne gebeden op te dragen, mijne ziel bereiden; ik zal hare gedachten en genegenheden van de aarde wegnemen, ik zal haar zeggen: o mijne ziel gij gaat in de tegenwoordigheid van God verschijnen, voor dien grooten God die harten en nieren doorgrondt en die als een teedere vader zich tot u vernedert om u te aanhooren en uwe verlangens te beant-

woorden ! Ach ! vergeet het niet : hij wil in geest en waarheid aanbeden worden en hij veracht de leugenachtige tong.

Oefening.

Al zijne krachten inspannen wanneer men zich in de kerk bevindt om met aandacht en ingetogenheid te bidden ; tot dit einde het voornemen maken zijne gebeden te vereenigen met die der heiligen die het volmaakt den Heer aanbeden hebben.

Tot dit inzicht in vereeniging met het Hart van Jesus en zijne heilige moeder een rozenhoedje bidden.

ZESTIENDE DAG.

TWEEDE GEHEIM : DE KROONING MET DOORNEN.
DE DOODZONDE.

De krooning met doornen had een nog schandelijker en droeviger einde. Hart van Jesus, smaak de opperste bitterheid ! Uw volk zal u in het aanschijn der wereld verwerpen.

De soldaten na hem de straf der geese-

ling en de schande der bespottende krooning te hebben doen onderstaan, leiden hem naar Pilatus terug. Van het pretorium toont de romeinsche landvoogd Jesus aan de joden en zegt: *Ziet daar den mensch! En Jesus droeg de doornen kroon op het hoofd en was met den purperen mantel omhangen.* De oppersten der priesters zijn ongevoelig bij het gezicht van den diep ongelukkigen Jesus en roepen: *kruisig hem! kruisig hem!* Pilatus dringt aan: *ziet daar uwen koning!* en de Joden roepen als met eene stem: *weg met hem! weg met hem!* — *Zal ik uwen koning kruisigen?* vraagt Pilatus; en dan bevestigen de duizende stemmen der menigte de groote verloochening, den grootsten opstand, wanneer zij uitroepen: *wij hebben geen koning dan Cesar!*

Pilatus doet zich water brengen en voor het volk de handen wasschend zegt hij: *ik ben onschuldig aan het bloed van dezen rechtvaardige! Dat zijn bloed, zoo luidt het eenparig geroep der Joden, over ons kome en over onze kinderen!*

Welke samenspraak ! *Ziet daar den mensch !* Den God-mensch voor de misdaden van het schuldig menschdom boetend ! den mensch der groote, doch vrijwillige en heldhaftige droefheden ! *Kruisig hem ! kruisig hem !* zoo roept men op een wraakzuchtigen, wreed en barbaarschen toon.

Ziet daar uw koning ! Den koning des geestes, daar hij iedereen die op deze wereld komt verlicht, den koning der zielen die hij ten koste zijns bloeds heeft vrijgekocht ; den koning zelfs der lichamen welke zijne scheppende hand gevormd heeft ! *Weg met hem ! weg met hem ! wij kennen geen anderen koning dan Cesar !*

Welken weerklank moesten deze woeste kreten in Jesus' Hart hebben ! Doch zulk danig tooneel zal ten minste niet vernieuwd worden ! Wat zeg ik ? Hetgeen in het pretorium plaats greep geschiedt heden nog onder onze oogen ! het tooneel is grooter en wij zelf vervullen de rollen ! De eeuwige wijsheid heeft de menschelijke vrijheid met het schikbare recht bekleed tusschen

Je
de
in
Go
za
sla
zij
he
van
van
too
dw
hee
nog
onz
wij
bar
dad
verv
hen
te b
plaa
doch
weze

Jesus-Christus en Satan, tusschen het goede en het kwade te kiezen; de zondaren in stede van op den Heer Jesus, den zoon Gods mensch geworden om de menschen zalig te maken, hunnen keus te vestigen, slaan bij voorkeur hunne oogen op Satan; zij willen geen ander koningschap dan het zijne erkennen. Spreekt men hun van Jesus, van zijne wet, van zijne liefde, van zijne gerechtigheid, dan zijn zij vertoornd en roepen in woede uit: Dat hij verdwijne! wij willen niet dat hij over ons heersche! Wij weten het, zoo spreken zij nog, God heeft het recht ons te gebieden, onze plicht is hem te gehoorzamen, maar wij willen het niet! onze tong moet zijne barmhartigheden bezingen en zijne weldaden verkondigen; onze tong zal hem verwenschen en zij zal aan anderen leeren hem na ons met hunne verwenschingen te beladen; ons lichaam kan zijne woonplaats zijn en hem tot heiligdom dienen, doch de duivel der ontucht zal onze God wezen, aan hem onze drankoffers! aan hem

onze opofferingen ! ons lichaam zal zijn rijk zijn ! Ons hart gevoelt eene behoefte om zijnen schepper te beminnen en zich met de gedachte zijner barmhartigheden bezig te houden : welnu, ons hart zal zijne liefde aan de schepselen schenken en aan hem zijnen haat en zijne verachting wijden ! Welke schrikverwekkende taal ! En nogtans brengen duizende menschen deze woorden ter uitvoer en zenden oproerkreten ten hemel ! Ziedaar de dankbare toonen welke hij inoogst die de menschen zoozeer bemind heeft !

En ik zelf, o mijn God, heb ik mij aan zulkdanige misdaad niet plichtig gemaakt ? Ik kan er, helaas ! niet aan twijfelen : er is in mijn leven een droevige en beklagbare dag geweest, een uur, het ongelukkigste aller uren, dat ik het Hart van mijn goddelijken meester met bitterheid verzadigd heb, dat ik tegen zijn aanbiddeijken wil ben opgestaan ! Er is een dag, een uur geweest dat ik in mijn onzinnigen en schuldigen hoogmoed, ten minste met

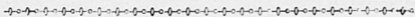
daden gezegd heb : ik wil niet dat Jesus over mij heersche ! wat gaat mij zijn bloed en zijne liefde aan ! O Jesus ! ditzelfde bloed aanroep ik nu ; dat het mijne boosheden uitwische ! dat het mij met mijnen God verzoene ! dat het mij heilige vervoe- ringen indrukke en de kracht verleene met vasten tred op het pad der deugd te wandelen.

Ja, welbeminde Heer, dat uw edelmoe- dig bloed, op mijne ziel valle en al hare vlekken afwische, op mijn hart, en er alle wereldsche liefde verdoove, dat het mijn verstand besproeie en er de stralen uwer wijsheid verspreide ; dat het op mijn lichaam nederdruipe en mijne aderen doorloope om al mijne ledematen aan mij- ne ziel, die in het vervolg u tot den dood toe getrouw zal zijn, onderdanig te ma- ken ! Dat ik u, o mijn God en zaligmaker, tot mijn laatsten snik toebehoore ! Dit wensch ik, daarom bid ik u in naam van u zelve en van dit kostbaar bloed dat gij vergoten hebt.

Oefening.

Uit het diepste des harten God om vergiffenis smeeken voor de zonden van het verleden leven en beloven liever te sterven dan hem in het vervolg nog door eene doodzonde te vergrammen.

Om dit goed voornemen ten uitvoer te brengen een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

ZEVENTIENDE DAG.

VIERDE GEHEIM : DE KRUISDRAOÏNG.

HET GEMOR.

Jesus is ter dood veroordeeld; men brengt hem het werktuig zijner pijniging. Op dit gezicht verheugt zich zijn Hart: hij slaat een bewogen oog op zijn kruis en de handen er naar uitstrekking, schijnt hij te zeggen: *O crux, ave!* O welbemind kruis, ik groet u! Sedert drie en dertig jaren heeft mijn Hart naar u verlangd! Eindelijk ga ik u bezitten: gij gaat mij dragen! Door u zal ik de aarde met den hemel verzoenen, door u zal ik alle har-

ten tot mij trekken! En Jesus belast zich met den zwaren last en legt hem op zijne schouderen!

Met een moeielijken tred doorloopt de zaligmaker dezelfde straten van Jerusalem welke hij voor eenige dagen nog zegevierend doortrok. Weldra door bloedverlies uitgeput valt hij onder het gewicht van zijn kruis. De soldaten miskennen elk gevoel van menschelijkheid, werpen zich op hem, slaan en duwen, en vervloeken hem..... Jesus staat met moeite op, doch valt en hervalt nogmaals. Welk is niet de spijt der schriftgeleerden: Jesus door de pijnigingen verbrijzeld, zal den top des Calvariebergs niet bereiken, zij zullen de vreugde niet smaken hem tusschen hemel en aarde te zien hangen! Zij worden ongerust; want wie zal den zaligmaker helpen zijn kruis dragen?

De voorzienigheid komt hun te hulp. Een vreemdeling, Simon van Cyrene genaamd, gaat op dit oogenblik voorbij: de Pharizeën roepen hem, doch Simon wei-

gert; zij dringen aan, doch hij wil zich door de vlucht aan hunne handen onttrekken; vruchteloos: de soldaten omringen en noodzaken hem het kruis te dragen. Ach! Simon, gij weet niet welke groote genade God u schenkt! Eenmaal zullen machtige keizers zich gelukkig achten het kruis waarvan gij den smaad vreest, op hunne schouderen te laden! Het Hart van Jesus heeft u deze gunst geschonken. Ja, later, weldra zelfs zal Simon van Cyrene zich ontvlamd gevoelen door het vuur dat Jesus' Hart doet branden, het geloof zal hem door zijne klaarheden overstroomen en hij zal het voorrecht begrijpen dat hem is geschonken geweest. Hij zal de oneindige barmhartigheid loven, apostel worden en de verhevene dwaasheid des kruis zoover drijven van als martelaar den geest te geven! Doch hoeverre is hij daar nog van verwijderd, en hoezeer bedroeft zijn weerstand den zaligmaker! Men moest Simon noodzaken het kruis op te nemen; en ik, kan ik begrijpen dat het de boom

des levens is? Draag ik het met moed en aanvaard ik van ganscher harte de beproevingen die de voorzienigheid mij overzendt? Waarom geef ik mij aan onverduldigheid over? Ik verzucht naar het geluk des hemels, ik wil de glorie en het geluk der heiligen deelen; doch heb ik dan de godspraak der opperste waarheid vergeten: *Niemand zal gekroond worden, die niet moedig gestreden heeft.* Door een heilig geweld moet men het koninkrijk der hemelen overwinnen! Ach! zoo de droefheid mij in het vervolg klaagtoon ontrukkt, zoo het leven mij ondragelijk schijnt, zal ik den hemel beschouwen, het vaderland der zuivere en eeuwige vreugde en tot mij zelve spreken: verdienen de schatten van glorie en geluk die mij het Hart van Jesus bereid niet dat ik een dag lijde?

En dan, heb ik de schoonheid mijner ziel niet door de zonde besmeurd? Doch iets onzuivers kan in het koninkrijk der hemelen niet binnentreden en niemand

kan aan het feestmaal des lams deel nemen indien hij niet met het bruiloftskleed omhangen is. O Jesus! mogen mijne pijnigingen bij uwen doodsangst gevoegd, mijne tranen met uw bloed gemengd van mijne ziel de smetten der zonden waschen! Het kruis brengt mij in opstand! maar welken naam draag ik dan? Christen beteekent leerling, navolger van Christus, en is Jesus Christus iets anders dan de man van droefheid en smarten? Zal ik, nieuwe Simon van Cyrene, weigeren het zaligmakend en vereerend kruis van Jesus op te nemen? Ach! moge ik eenmaal goed begrijpen *dat de dienaar niet boven den meester is!*

Indien het leven mij te droevig, de menschen te onrechtvaardig toeschijnen zal ik vooraleer tegen God te morren en mijne medemenschen te vervloeken, mij op mijne knieën werpen, den gekruisigden Jesus aanschouwen, zijne wonden tellen, mijn kruis met het zijne vergelijken en uitroepen: Ik ben leerling

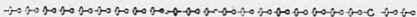

van Jesus Christus; voor mij heeft de zoon Gods zijn lijden verduurd, voor mij werd zijn Hart verbrijzeld en doorboord!... *Is de dienaar boven den meester?* Ik zal zwijgend, het antwoord van mijn geweten aanhooren en uit het Hart van Jesus zullen in mijne ziel de vertroosting, de kracht, misschien de vreugde en de verhevenedwaasheid van Calvarië nederdalen.

Oefening.

Alle beproevingen des levens als van God komend ontvangen en van dit oogenblik ze allen in vereeniging met den lijdenden Jesus aannemen.

Om nimmer dit voornemen te vergeten een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

ACHTTIENDE DAG.

VIERDE GEHEIM: DE KRUISDRAGING.

STRAF DER ZONDAREN.

Tot op het einde der eeuwen zal de toegenegenheid en de getrouwheid der

heilige vrouwen van Jerusalem de verwondering der wereld opwekken. De apostelen hadden lafhartig dengenen verlaten voor wien zij gezworen hadden te sterven, de schriftgeleerden en Pharizeën vervolgden met een onverzoenbaren haat hun slachtoffer. In deze eindelooze menigte, die den zaligmaker omringde, was er geen enkel edelmoedig man ; slechts eenige heilige vrouwen het getal en de woede der vijanden van Jesus trotseerend, vertroostten zijn Hart door bitterheid verzadigd en gaven hem eene schitterende getuigenis hunner getrouwheid. *Zij volgen hem op hunne borst kloppend, droevig zuchtend en weenend.*

Jesus hoort hunne kreten en zuchten ; uit zijn Hart gevoeliger aan de droefheid der heilige vrouwen dan aan zijne eigene smart gaat deze liefdekreet op : *Dochters van Jerusalem, weent niet over mij !* en hij werpt op de godvruchtige menigte een blik waarin dankbaarheid, teederheid en medelijden te lezen is.

Weent niet over mij, weent slechts over u

en uwe kinderen! Wat wil dit zeggen? Jesus vergeet zijn lijden, de toekomst vertoont zich aan zijne oogen en zijn Hart heeft bij het gezicht der straf die zijn trouweloos en schuldig Jerusalem wacht.

Ach! zucht hij droevig, er zal een dag komen, dag van rouw en wraak waarop men als eene zegening zal beschouwen hetgeen men vroeger als een geesel bezag, dan zal men zeggen: gelukkig de onvruchtbare vrouwen! gelukkig zij die geene kinderen gedragen hebben! Door de ellende overwonnen en de wanhoop verbrijzeld, zullen de menschen uitroepen: *Bergen, valt op ons! heuvelen verbergt ons!* En dit zal eene rechtvaardige vergelding zijn, want indien God op dusdanige wijze in zijn eenigen zoon de zonde der wereld gestraft heeft, hoeveel te meer zal hij dan onder het gewicht zijner woede dit droevig volk verpletteren, dat zijne stem niet heeft willen aanhooren.

Dochteren van Jerusalem, weent niet over

mij, weent over u zelven en over uwe kinderen! Jesus stiert nog deze woorden des Harten aan de waarlijk christene zielen : deze erfgenamen van de godsvrucht der dochteren van Sion weenen en zuchten terwijl ze aan den smaad denken, dien Jesus in zijn liefdesakrament verduurt, aan de lasteringen tegen de bedienaars van onzen heiligen godsdienst uitgespuwd, aan de langdurige beproevingen van onze moeder de heilige Kerk. Eer aan hun ! De engelen verzamelen hunne tranen in gouden bekers en bieden ze den eeuwigen vader aan ; hunne gebeden stijgen vol macht tot den troon van God en dalen als een vruchtbare dauw op de aarde neder.

Ja, dat zij de ongelukken der Kerk be-
treuren ! doch dat zij vooral hunne tra-
nen storten over hen die de heilige Kerk
vervolgen. De vijanden van den gods-
dienst genieten eene schijnbare overwin-
ning, doch weldra zal het uur dat voor
de godmoordende joden reeds aangebro-

ke
zij
he
sli
die
wa
ter
he
per
vlo
nen
Gev
de
waa
ver
heu
telo
afgr
han
barr
heid
en v
onge
verv

ken is, voor hen ook slaan en God in zijne woede zal hen in den afgrond van het eeuwig lijden nederwerpen. Het verblindend vuur ten prooi, door de duivelen die zij gediend hebben gepijnigd, door wanhoop en nutteloos berouw overmeesterd zullen zij hunne klaagtoonenaanhellen : Gevloekt de dag waarop mijnepen de leugen heeft rondgestrooid ! Gevloekt de dag waarop ik het geloof mijner jeugd met modder bezwadderd heb ! Gevloekt de dag waarop ik de hand aan de heilige ark heb geslagen en het uur waarop ik mij met den buit der Kerk heb verrijkt ! Vruchteloos zullen zij aan de heuvelen zeggen : verbrijzelt ons ! Vruchteloos zullen zij zich in het diepste der afgronden storten om de wraaknemende hand van God te ontvluchten. De tijd der barmhartigheid is voorbij ; de gerechtigheid heerscht nu als opperste koningin en volbrengt haar werk ! Lijdt ! brandt ! ongelukkige zondaren ! vervloekt God ! vervloekt alle schepselen ! doch meer nog,

overlaadt u zelve met vervloeking, dit is uw lot in alle eeuwigheid!

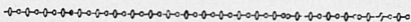
O Jesus, mijn hart ook heeft bij de gedachte aan de rechtvaardige, maar verschrikkelijke straf die uwe vijanden treffen zal. Ziedaar deze menschen welke gij zijt komen vrijkopen voor eeuwig aan uw vaderlijk Hart ontrukkt en zonder beroep verloren! En nogtans wat kondet gij nog meer doen na hetgeen gij zoo edelmoedig gedaan hebt? Doch, ik, o Jesus! ik doe niet hetgeen mij mogelijk is te doen. O zoete zaligmaker, in het vervolg zal ik uwe goedheid afsmeeken voor de ongelukkigen wier lippen geen gebed prevelen, ik zal boetvaardigheid doen voor hen die er de volstrekte noodzakelijkheid niet van kennen, en aan den voet uwer altaren zal ik het ongelukkig lot dier blinden betreuren, die langs den weg der wellusten en der kortstondige zegepralen naar hunne eeuwige verdopenis snellen! Ik zal het gebed dat gij zelf mij geleerd hebt herhalen: *vergeef*

het hun, want zij weten niet wat zij doen !
 Neen, zij weten niet dat zij de bewerkers
 van hun eigen ongeluk zijn !

Oefening.

Zich in het apostolaat des gebeds laten
 opschrijven en nooit eenen dag laten voorbij
 gaan zonder voor de bekeering der zondaren
 te bidden.

Om den terugkeer tot de deugd van zoo-
 vele verlorene zielen te bekomen, een rozen-
 hoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en
 zijne heilige moeder.

NEGENTIENDE DAG.

VIJFDE GEHEIM : DE KRUISIGING.

DE VERWORPEN VERGIFFENIS.

Het is volbracht ! op den top van Gol-
 gotha hangt Jesus aan het kruis genageld.
 Aanschouwen wij hem tusschen hemel en
 aarde verheven, het hoofd met doornen
 gekroond, de handen en voeten door-
 boord, het gansche lichaam met wonden

overdekt. In zijne nabijheid hoort hij de beulen, die, de beschimping bij de wreedheid voegend, met zijn lijden spotten, hem in zijne droefheid met hoon en smaad overladen, en Jesus vergeet zijn martelaarschap, hij sluit het oor, voor de godslasteringen en aan zijne lippen of liever aan zijn Hart ontvalt deze liefdekreet: *Vader! vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.*

Jesus lijdt en sterft en zijne laatste gedachte is voor zijne beulen. Hij vergadert het leven en de kracht die hem nog overig zijn om vergiffenis af te smeeken voor diegenen welke hem onder godslasteringen den dood aandoen. *O Vader, vergeef het hun!* Ziedaar de wraak van Jesus' Hart!

Vader! Nog een oogenblik en de zoon Gods tot het uiterste der ellende gebracht zal tot den hemel roepen, en zich aan zijnen hemelschen vader beklagen, doch dan zal hij slechts een rechtvaardigen rechter aantreffen die in hem de misda-

den der menschen straft : hij zal uitroepen : *God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?* Alsof hij zeggen wilde : wanneer het mij geldt, mijn bebloed lichaam, mijne angstvolle ziel, vergeet, o mijn God, dat gij mij voor den dageraad hebt voortgebracht ; doch wanneer ik mijne stem ten gunste mijner beulen verhef, o vader, welbeminde vader, herinner u, dat ik het voorwerp van uw eeuwig en oneindig welbehagen ben ; herinner u dat ik u onderdanig ben tot den dood des kruises ! Verhoor het verlangen van uw stervenden zoon : vergeving voor mijne beulen !

Want zij weten niet wat zij doen ! Zij hebben ongetwijfeld de talrijke wonderen gezien die Jesus bij elken stap in de wereld gewrocht heeft ; maar op dit oogenblik, door den hartstocht verblind, denken zij er niet aan dat zij den zoon Gods kruisigen die op deze wereld gekomen is om hen zalig te maken ; zij weten niet, dat zoo God hen naar verdiensten

straff, zij in den eeuwigen afgrond zullen zuchten; zij weten niet dat hunne haat, hoe hevig hij ook wezen moge, daardoor zelfs de voorzeggingen vervult en dat zij bij het vergieten van Jesus' bloed de wateren der genade doen ontspringen. Ach ja, vader, schijnt de barmhartige zaligmaker te zeggen, gij die harten en nieren doorgrondt, gij weet het, zij kennen de geheimen uwer liefde en hunne verblinding niet: vergeef hun en straf hen niet naar hunne verdiensten!

Als de mond, gelijk de zaligmaker zelf verklaart, uit den overvloed des harten spreekt, welken overvloed van teederheid, welke volheid van liefde openbaart dan dit gebed van den stervenden Jesus niet aan de wereld? Ja, nu begrijp ik het vertrouwen van den heiligen Paulus en de verhevene uitdaging die hij aan alle schepselen toericht: *wie zal ons beschuldigen? wie zal ons veroordeelen? Wij hebben den Heer Jesus als onzen voorspreker bij God!* Om ons te verdedigen onder-

vraagt hij slechts zijn Hart: *hij verontschuldigt en rechtvaardigt ons.*

Jesus rechtvaardigt ons; is dit wel waar? Helaas! voor hoevele ongelukkigen is Jesus' liefde vruchteloos en hoevelen verwerpen de vergiffenis die hij aanbiedt? Welke droefheid op den Calvarieberg nevens zulke overmaat van liefde! De goede moordenaar in zijn binnenste tredend, zal eene nederige bekenenis zijner schuld afleggen en Jesus zal het genoeg hebben hem te zeggen: *Heden nog zult gij met mij zijn in het paradijs*: de honderdman zal eene schitterende getuigenis geven der godheid van hem dien hij heeft zien sterven. Velen zullen op hunne borst kloppen, maar de anderen? Ach, de anderen, zelfs na zijnen dood zullen Jesus *een verleider en een bedrieger* noemen.

O Jesus, uw hart brandt dan vruchteloos van eene oneindige liefde; vruchteloos zijn dan de getuigenissen uwer liefde; de hardvochtige en ongevoelige menschen zullen uwe weldaden verstoo-

ten en de zoo edelmoedig geschonkene vergiffenis verachten. Bij uwen dood, o Heer, beefde de aarde, splitsten zich de rotsen: is het hart der menschen harder dan steen? Ach! het is een der grootste droefheden uws harten geweest de menschen het heil te zien weigeren en de genade te zien verstooten die gij voor hen verdiendet.

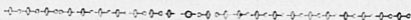
Spreek dan aan het oor van mijn arm hart: mijn zoon, ik schenk u vergiffenis! en dat bij het hooren dezer stem mijn hart breke, zich aan het vertrouwen opene en dat ik als de verloren zoon uitroep: *Ik zal opstaan en tot mijnen vader gaan! of wel als de nederige Publicaan: Heb medelijden met mij, die een zondaar ben!* Of nog als de goede moordenaar: *Herinner u mijner!* En gij, God van liefde, zult mij ontvangen gelijk de vader des verloren zoons zijn schuldig maar rouwmoedig kind onthaalde; gij zult mij rechtvaardigen gelijk gij den publikaan des tempels in genade ontvangen hebt,

en gelijk aan den berouwhebbenden moordenaar, zult gij mij het "paradijs" schenken.

Oefening.

Uit het diepste des harten Gods vergiffenis afsmeeken, omdat men zoolang aan de genade ontrouw is geweest.

Voor hen die aan de uitnoodigende liefde van God weerstand bieden, een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

TWINTIGSTE DAG.

VIJFDE GEHEIM : DE KRUISIGING.

DE VERLATENHEID.

Niemand kan de schatten van liefde begrijpen die een vader- en moederhart inhouden. God heeft met zijne almachtige hand tallooze wonderen op de wereld gewrocht, allen nogtans verdwijnen voor zijn vaderhart zoo rijk met teederheid en edelmoedigheid versierd.

Dat een zoon met ondankbaarheid de goedheden eens vaders vergelde ; dat hij zich zelfs met een vadermoordend staal wapene om het leven aan hem te ontnemen van wien hij het ontvangen heeft ; zoodra de wreekende hand Gods dit bedorven kind tegenhoudt en het in de ellende dompelt, onmiddellijk beroert zich het vaderlijk hart. David zijnen zoon Absalon beweene zond zijne droevige zuchten naar de vier winden des hemels : *Mijn zoon Absalon, Absolon, mijn zoon ! Ach, konde ik mijn leven voor het uwe geven !*

O ! indien de liefde eens menschen voor zijn schuldigen doch ongelukkigen zoon, zoo groot is, hoe groot zal dan de teederheid des hemelschen vaders niet zijn bij het gezicht van het lijden van Jesus, zijn eenigen zoon in wien hij al zijn welbehagen stelt ; van Jesus, die hem op de aarde verheerlijkt heeft en die slechts hongerde naar de volbrenging van den wil des vaders die hem gezonden had ! Won-

derbaar geheim ! Verschrikkelijk wonder van gerechtigheid ! Jesus ziet zich op de aarde verstooten en door de menschen verworpen ; hij wendt de oogen ten hemel en aanroept zijnen vader : doch de hemel blijft gesloten en de eeuwige vader laat hem over aan zijn droevig lot !

God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ? roept Jesus uit. Deze woorden openen den twintigsten psalm van David : de Heer, dezen kreet uitend, past op zich den ganschen psalm van den profeet-koning toe. Hooren wij hoe hij zijne zaak bepleit en welk treffend tooneel hij van den doodsangst zijns harten maalt !

God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ? Onze vaders hebben hunne kreten tot u verheven en gij hebt hen gered ; zij hebben in u hun vertrouwen gesteld en gij hebt hen niet beschaamd ! En ik, uw eenige en gehoorzame zoon, ik sterf, o mijn vader, door u verlaten.

Van den boezem mijner moeder, ben ik tusschen uwe armen geworpen. Verwijder u

niet van mij, want de groote droefheid is gekomen en niemand biedt mij eenige hulp.

Gelijk het water ben ik uitgestort en al mijne beenderen zijn verspreid : mijn Hart is als gesmolten was geworden in mijn binnenste. De raad der boozen heeft mij belegerd : zij hebben mijne handen en voeten doorboord, zij hebben al mijne beenderen geteld. Maar gij Heer, verwijder u niet van mij : Gij die mijne kracht zijt, haast u mij te helpen.

En nochtans, neen, God zal hem niet ter hulpe komen : de hemel zal zich niet ontsluiten en Jesus zal tot op den bodem den kelk van smarten ledigen ! Welk is dan dit geheim ? Het ongeluk van een zelfs schuldigen zoon vermurwt een vaderhart ; en de hemelsche vader, de oorsprong van alle vaderschap op deze aarde, blijft onbeweegbaar ; de smartkreet van zijn eenigen en welbeminden zoon kan hem niet beroeren.

Aan ons deze verlatenheid des zaligma-kers te beantwoorden en uit te leggen. O

Jesus! o zoete en teergeliefde Jesus! *om onze misdaden zijt gij gewond, en om onze fouten verbrijzeld! Wij zijn allen geweest als verlorene schapen: ieder van ons heeft zich op zijnen weg bedrogen, en de Heer heeft op u alléén de boosheid van ons allen gelegd!* Ach! ziedaar de uitlegging des raadsels: Jesus lijdt en sterft om onze misdaden! Zijn vader verlaat hem, omdat wij, ons aan de zonden overgevend, God verlaten en ons aanschijn van hem afgeweerd hebben.

Hoe vervaarlijk is de gerechtigheid van God! Hoe onverzoenbaar zijn haat der zonde! De engelen uit den hemel in het diepste der hel gestort, Adam uit het aardsch paradijs verbannen en met zijne gansche nakomelingschap aan den dood overgeleverd; de oppervlakte der aarde door de wateren des zondvloeds bedekt; de schuldige steden door een wraaknemend vuur verslonden; dit alles is een min vervaarlijk gezicht der gerechtigheid van God, dan Jesus door zijn vader verla-

ten, op het kruishout den geest gevend !

Zie, de Heer neigt het hoofd ; uit eigen beweging handelt hij aldus. Ach ! hij aanvaardt van de hand Gods de wreede pijnigingen die hij verduurt ; zijn met doornen gekroond hoofd, zijne doorboorde handen en voeten, zijn gansch bebloed en met wonden bedekt lichaam, zijne ziel in eenezee van droefheid verslonden, zijn Hart met bitterheid vervuld en van allen troost beroofd, laten een kreet ontsnappen, een liefdekreet die over al zijne smarten zevent : O God ! *gij hebt geene brandoffers voor de zonde gewild ; toen heb ik gezegd : hier ben ik om uwen wil te volbrengen !* Ik geef mijn leven voor het heil der menschen !

En Jesus geeft den geest. *Alles is volbracht !* Doch neen , nog niet : nader wreed soldaat, en doorboor met uwe lans het Hart van het goddelijk slachtoffer, en gij, aarde, drink de laatste druppel van dit edelmoedig bloed dat u met den hemel verzoent !

O goddelijke zaligmaker, ik verhef mijne in tranen badende oogen tot u, en met dien seraf der aarde, de heilige Catharina van Siëna, durf ik u vragen : « *Zoet lam zonder vlek, gij waart reeds dood toen men uwe zijde opende. Waarom wildet gij dat uw Hart op zulke wijze geraakt en doorboord werd ?* » En u lovend, aanhoor ik het antwoord dat gij door deze in eene heilige vurigheid verslondene minnares van uw aanbiddelijk Hart, hebt willen geven. « Zijn verlangen om het menschelijk geslacht te redden, was eindeloos en zijn lichaam kon slechts in zekere mate de droefheid en de kwellingen verdragen ; hetgeen bepaald was kon dus niet de eindelooze liefde waarmede hij u beminde, toonen ! Toen wilde hij dat gij het geheim zijns Harten aanschouwdet, en hij toonde het u geopend om u te leeren dat hij u meer beminde dan het u zijn dood kon toonen ! » (Samenspraak der heilige Catharina van Siëna, hoofdstuk 73).

Welk een verheven gedacht! o mijn God, gij alléén hebt het kunnen openbaren!

Het is dan de liefde tot de menschen, o mijn Jesus, en wel eene oneindige liefde die uw Hart geopend heeft! Doch waar zijn deze menschen, die gij tot deze overdaad bemind hebt, wanneer gij u als slachtoffer van vrede en verzoeuing aan uwen hemelschen vader opoffert! Waar zijn zij? Hoort gij deze godslasterende kreten? Ziet gij deze beledigende menigte den grijnslach op het gelaat! Doch de blinden ten minste wien hij het gezicht geschonken heeft, de zieken die hij genezen, de dooden die hij tot het leven teruggeroepen, de leerlingen die hij met zulke groote zachtheid gevormd heeft, deelen in zijn lijden en betuigen hunne droefheid? Helaas zijne apostelen en de ongelukkigen die hij getroost, en de kraanken wien hij de gezondheid heeft weergeschonken, zijn verre van hier. En terwijl Jesus aan de wereld de grootste

liefdegetuigenis geeft, vermaakt zij zich en geeft zich aan de zonde over. Om de de goddelijke dwaasheid van een stervende God te bewonderen en om zich met dien God, die de losprijs der wereld is geworden op te offeren, zijn er in de gansche wereld slechts drie vrouwen en één man ! *Naast het kruis van Jesus stonden zijne moeder en de zuster zijner moeder, Maria Cleophas en Maria Magdalena, en de leerling dien hij beminde !*

O mijn Jesus, met welke droefgeestigheid heeft de verlating en de ondankbaarheid der menschen uw Hart niet moeten vervullen ! doch van de hoogte des kruis trekt gij door de macht uwer liefde alles tot u. Laat mij ten minste, o teergeliefde zaligmaker, laat mij u gansch toebehooren ; ik wil u beminnen. Geef dat ik nooit de troostende woorden vergeete , die gij ons hebt willen toestieren, door den gelukzaligen Henricus Suso , dien tevens zoo beminnelijken en zoo vurigen heilige, die in eene vervoering van

liefde uwen naam op zijne borst grifte
en tot zijnen dood deze liefdeteekenen
bewaarde: « Vooral, zegdet gij, leer u in
» mijne geopende zijde en in de wonde
» die de liefde aan mijn Hart berok-
» kend heeft, te verbergen! Ik zal u
» afwasschen met het water dat er uit
» vloeit; ik zal u met het purper mijns
» bloeds versieren, ik zal mij door on-
» breekbare banden aan u hechten en
» mijn geest zal zich door eene nimmer
» eindende vereeniging met den uwen
» vereenigen! » (Boek der eeuwige
wijsheid, hoofdst. XXII).

Dat het zoo geschiede, o mijn Jesus,
dat het zoo geschiede! Dat uw goddelijk
Hart, o Jesus, mijne liefde! in den tijd
en in de eeuwigheid mijn toevluchtsoord
zij!

Oefening.

Zich voor immer aan het heilig Hart toe-
wijden en met meer vurigheid dan ooit de
eerboete herhalen, de oogen op het kruis-
beeld gevestigd.

In vereeniging met het stervend Hart van
Jesus en met Maria een rozenhoedje bidden,
rechtstaande bij het kruis.

DERDE DEEL.

GLORIERIJKE GEHEIMEN.

OVERWINNINGEN VAN JESUS' HART.

EEN EN TWINTIGSTE DAG.

EERSTE GEHEIM : DE OPSTANDING.

DE GROOTE OVERWINNING.

Heer, gij hebt moeten sterven om alzoo in uwe heerlijkheid binnen te treden! In de overweging der droevige geheimen van den rozenkrans heb ik de bitterheden, waarmede uw Hart gedurende uw lijden verzadigd werd, gevoeld: moge de overweging der glorierijke geheimen mij de overwinningen der liefde van uw Hart openbaren! Ach! ik heb dit goddelijk Hart gezien met eenen krans van doornen omgeven; doch is die krans van schande niet tevens een brandpunt van licht, eene kroon van heerlijkheid? O, ik kan er niet aan twijfelen. Dat het u behage, Heer,

na mij de smarten uws Harten getoond te hebben, mij in zijne glorierijke afgronden binnen te leiden!

De derde dag, na den dood des zaligmakers verscheen nauwelijks aan den gezichteinder; eensklaps ontstond er eene groote aardbeving, een engel daalde van den hemel en wierp den steen des grafs omverre. De soldaten, die de wacht hielden waren, dood van schrik, ter aarde geworpen, en Jesus die op het kruishout den geest gegeven, Jesus wiens Hart men zelfs doorstoken had, Jesus staat vol leven uit het graf op, met glorie omringd en van licht schitterend. *O dood, waar is uwe overwinning; graf waar is uwe prooi?*

Neen, het was niet mogelijk dat de zaligmaker der wereld in de ingewanden der aarde verborgen bleef, dat zijn lichaam met de godheid vereenigd den wormen ten prooi werd, dat dit Hart hetwelk in eene oneindige liefde God en de menschen omhelsde in stof en asch verging, al was het slechts voor één dag!

Volgens de getuigenis van den koninklijken profeet heeft zich het *Hart* van Jesus, daar in de stilte en duisternis des grafs *verheugd, zijne tong heeft vreugdeliederen gezongen en zijn lichaam vol hoop gerust.* Waarom? omdat de Heilige der heiligen niet aan het bederf des grafs kon onderworpen zijn, maar integendeel blijmoedig op den weg des levens moest terugkeeren.

Op onze heurt moeten wij ophouden den dood te vreezen en den schrik dien hij inboezemt uit onze harten verbannen. Het is waar, er zal een oogenblik komen dat ons oog de klaarheid des dags niet meer zal aanschouwen, dat ons oor aan de taal der vriendschap zal doof blijven: onze hand zal dan geene vriendenhand meer drukken en ons bleek, koud en levenloos lichaam zal aan de aarde toevertrouwd worden om er de prooi der wormen te wezen. Maar nogtaus onze verdroogde beenderen zullen eenmaal Gods stem hooren, onze ziel zal zich wederom met het lichaam vereenigen, en dan, een onsterfe-

lijk leven genietend, zullen wij den dood deze uitdaging kunnen toevoegen: *O dood, waar is uwe overwinning? Graf waar is uwe prooi?* Ja, dusdanig zal onze zegepraal wezen. *Want zoo de dooden niet verrijzen, is Jesus niet uit het graf opgestaan, is zijn Hart nog in de diepten der aarde verborgen!* Wonderbaar is dit woord van den heiligen Paulus, doch welke vertroostingën biedt het ons niet aan! Want wie zijn wij en wie is de zaligmaker Jesus? Volgens den leeraar der heidenen vormen wij slechts één lichaam met hem, *wij zijn het been zijner bleenderen, het vleesch van zijn vleesch.*

Indien zulke grootheid uwe verwondering opwekt, herinner u dan hetgeen er gedurende de heilige communie plaats grijpt. Op dit verheven oogenblik wordt ons lichaam met zijn lichaam, onze ziel met zijne ziel vereenigd, zijn Hart rust op ons hart. Ja, op dit oogenblik zijn wij innig met onzen zaligmaker, met onzen God verbonden. Jesus zelf bevestigt het

ons: *hij die mijn vleesch eet, blijft in mij, en ik in hem; en hij voegt er bij: in den laatsten dag zal ik hem uit het graf doen opstaan.*

Ja, mijn zoete zaligmaker, ik geloof het! De wonderbare liefde van eenen God die zijn Hart schenkt, bereidt ons tot het wonder der opstanding van de dooden. Het is onmogelijk dat het lichaam hetwelk zoo dikwijls de troon van Jesus Christus is geweest, dat het hart hetwelk de kloppingen van zijn aanbiddelijk Hart gevoeld heeft, voor immer met het stof der wegen gemengd blijve.

Ik voed mij, o mijn God, met uw aanbiddelijk vleesch, ik drink uw goddelijk bloed. Zoo hecht ik mij aan den boom des levens, zoo bezit ik het eeuwig voedsel! Ja ik geloof aan de opstanding in den laatsten dag en ik groet de eindelijke overwinning uws Harten. In dien dag roemrijk voor dezen, doch verschrikkelijk voor de anderen zullen de engelen uit den hemel nederdalen en de dooden uit hunne

graven opstaan ; uwe vijanden, o Jesus, zullen, bevend van schrik, in uwe tegenwoordigheid verschijnen ; zij zullen hem zien wiens Hart zij doorstoken hebben en schrikbarende zuchten slaken. Uwe uitverkorenen integendeel zullen in glorie baden, en vreugde zal hunne ziel vervullen ; zij zullen uw Hart dat hen zoozeer bemind heeft loven, en voor immer uw volk uitmaken, en gij zult hun God zijn. Moge ik in dien grooten dag onder het getal uwer uitverkorenen geteld worden en met hen het rijk bezitten dat uwe liefde van het begin der tijden voor ons bereid heeft.

Oefening.

Dikwijls aan den dood denken om zich tot dien grooten overtocht voor te bereiden : gelukkig zij die sterven vol vertrouwen op het Hart van hem die hen zal oordeelen ! Zij zullen vol heerlijkheid opstaan.

Om de genade van een goeden dood te bekomen ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder een rozenhoedje bidden.

TWEË EN TWINTIGSTE DAG.

EERSTE GEHEIM: DE OPSTANDING.

DE ZOETSTE DER OVERWINNINGEN.

Jesus heeft over zijne vijanden, over den dood en over het graf gezegevierd; hij is een nieuw leven, een leven van geluk en heerlijkheid binnen getreden. Doch zal zijn Hart immer zoo rijk in teederheid, goedheid en barmhartigheid wezen? O, zoo het mogelijk is, zijn de schatten van liefde, die zijn Hart inhoudt, nog vermeerderd; deze zullen hem zijne zoetste overwinning doen smaken. Door eene overmaat van teederheid, liefderijke aanzoekingen, wonderen van goedheid en toegenegenheid zal hij zijne apostelen winnen en over hen heerschen! Bewonderen wij de heilige wijsheid zijner liefde.

Eenige heilige vrouwen van Jerusalem waren met het krieken des dageraads naar het graf getogen, in de gedachte het lichaam van den goddelijken zaligmaker te balsemen. Naast het graf vinden zij een

engel die hun het wonder der opstanding verhaalt, er bij voegend : *Spoedt u tot zijne leerlingen, en zegt aan Petrus dat Jesus uit het graf is opgestaan. Hij zal vóór u in Galilea zijn ; daar zult gij hem zien !*

Roemrijke en vertroostende boodschap ! Spoedt u, zoo spreekt de engel aan de godvruchtige vrouwen, haast u met snellen stap, verkondigt het groot nieuws aan de apostelen. Waartoe deze spoed? Ach ! Jesus' Harte lijdt wanneer het zijne leerlingen aan droefheid ziet overgegeven ! Doch onder hen is er een dien de Heer op eene gansch bijzondere wijze bemind en geëerd heeft, en die nogtans ondankbaarder dan de anderen is geweest ; ik heb Petrus genoemd ! Welnu de hemelsche bode maakt eene bijzondere melding van den prins der apostelen : *zegt aan zijne leerlingen en aan Petrus ;* alsof hij wilde zeggen, verlevendigt zijn ter neer geslagen moed, vertroost zijn onrustig Hart, brengt aan de apostelen, doch vooral aan Petrus de zoete verzeke-

ring dat Jesus hen nog bemint en dat hij alles vergeten heeft.

De heilige vrouwen vertrekken, gansch gelukkig de opstanding des zaligmakers vernomen te hebben en niet minder om de vertroostende zending die hun is opgelegd. Terwijl zij zich haasten aan de leerlingen het goede nieuws te brengen, verschijnt hun Jesus zelf. Verwonderd en door schrik bevangen, beschouwen en herkennen zij hun goddelijken meester. Doch zie, Jesus nadert en groet hen. Op hunne beurt, treden zij toe, omhelzen zijne voeten en aanbidden hem. Ach! welke zuivere en onbeschrijfelijke genoegens overstroomden op dit oogenblik hunne zielen! Jesus onderbreekt hen in de uitboezeming hunner teederheid en spreekt: *Gaat tot mijne broeders en zegthen: Ik stijg op naar mijn vader en naar uw vader, naar mijn God en naar uw God!*

En wie zijn deze broeders waarvan de zaligmaker spreekt? Deze broeders zijn de apostelen, ja, dezelfde apostelen, die

zelfs geen uur met hem hebben kunnen waken, ja, dezelfde apostelen, die op eene lafhartige wijze de vlucht genomen hebben!

O wonderbare liefde! overmaat van barmhartigheid! Gedurende het laatste avondmaal noemde hij hen zijne vrienden, en nu zij zich zijner welwillendheid onwaardig getoond hebben verdubbelt zijne teederheid, vermeerdert zijne liefde: hij geeft hun den zoeten naam van broeders! Is deze liefde voldoende? Geenszins, Jesus zelf zal tot zijne leerlingen komen en hun zeggen: *De vrede zij met u! ik ben het! Vreest niets!*

Ik ben het! Ach! welke vertroostende waarheden zijn er in dat woord opgesloten! Ik ben het, de goede herder, die op zijne schouderen het verloren schaap terugbreng! Ik ben het, de vader des verloren zoons, welke den zoon die verloren was aan zijn Hart drukt! Ik ben het, uw zaligmaker, uw meester, uw broeder! vreest dus niet meer: dat uwe harten zich aan het ver-

trouwen openen ! En Jesus belaadt met eer zijne leerlingen, hij geeft hun de macht te binden en te ontbinden, hij vertrouwt hun de zending die de hemelsche vader hem opgedragen had.

Ik vraag het nog eens, is deze liefde voldoende ? Neen. De eerste maal dat Jesus aan zijne leerlingen verscheen was Thomas niet met hen. Zijne gezellen verhaalden hem dan dat zij den Heer gezien hadden. Thomas was ongeloovig : volgens de getuigenis der apostelen deed hij een beroep op de doorboorde handen, op de geopende zijde des zaligmakers en riep uit : *Zoo lang ik den vinger niet in de opening der nagelen gestoken heb en de hand in zijne zijde gelegd, zal ik niet gelooven.*

En Jesus neemt de uitdaging van zijnen leerling aan ! Acht dagen later, toen de apostelen vereenigd waren en Thomas met hen, verschijnt Jesus en spreekt : *De vrede zij met u !* Daarna zich tot Thomas wendend : *steek hier uwen vinger en aanschouw mijne handen ; leg uwe hand in*

mijne zijde en wees niet ongeloovig, maar geloof. Thomas door zulke liefde overwonnen, riep uit : *Mijn Heer en mijn God!*

Naderen wij in het gevolg des leerlings eerbiedig tot Jesus, want tot ons allen richt hij dezelfde woorden. Kinderen der menschen, komt en aanschouwt, raakt met den vinger de plaats, waar uwe misdaden mij aan het kruis gehecht hebben. Aanschouwt mijne handen ; alhoewel door u doorboord, zijn zij nogtans bereid u te zegenen ! Strekt uwe hand uit, legt ze op mijn Hart, gij zult het voor u, die het doorstoken hebt, van liefde voelen kloppen. Treedt nader, treedt nader, en naar de diepte der wonde, beoordeelt de uitgestrektheid mijne teederheid ! Kinderen der menschen, weest niet ongeloovig, maar geloof aan de oneindige liefde die ik u toedraag.

Indien die God van liefde nu tot ons naderde en gelijk aan Petrus ons vroeg : *Simon, zoon van Joannes, bemint gij mij?* Wat zouden wij dan antwoorden ? De prins

der apostelen wisschte zijne drievoudige verloocheuing door eene drievoudige liefdebetuiging uit en sprak: *Heer, gij kent alle dingen, gij weet dat ik u bemin!* Dit antwoord deed het Hart van Jesus van vreugde opspringen: hij had voor immer gezegevierd. Petrus zal hem tot op het kruishout volgen.

Welnu Heer Jesus, mij met Thomas en Petrus vereenigend, zal ik zeggen: gij zijt mijn Heer en mijn God! Gij, die den grond van alle zaken doordringt, gij weet dat ik u bemin, doch, zeer beminnelijke zaligmaker, ik wensch u meer te beminnen! Dat ik alle schepselen vergete, dat ik vooral mij zelve vergete om slechts aan u te denken! Moge uwe barmhartigheid over mijne koelheid zegevieren! O Jesus, wees immer de meester mijns harten! dusdanig is mijn grootste verlangen.

Oefening.

Zijne toewijding aan het heilig Hart van

Jesu
liefd

Te
Jesu
hoe

—o—o—o—

DE O

H

well

was

leer

Oliv

van

wo

zijn

heft

Hela

Hee

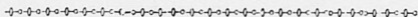
woll

der

sche

Jesus vernieuwen en hem vurig zijne heilige liefde afsmeeken.

Tot dit inzicht ter eere van het Hart van Jesus en zijne heilige moeder een rozenhoedje bidden.

DRIE EN TWINTIGSTE DAG.

TWEEDE GEHEIM : DE HEMELVAART.

DE OVERWINNING VAN JESUS' HART OP DE AARDE.

Het laatste uur des verblijfs van den welbeminden zaligmaker op deze wereld was aangebroken. Hij vereenigt zijne leerlingen rond zich op den berg van Oliveten. Hij vestigt op hen zijne van van goedheid stralende blikken en laat woorden van eene zoete teederheid aan zijne lippen ontvallen. Doch zie, hij verheft de armen en zegent zijne apostelen. Helaas! dit is de laatste zegening! De Heer Jesus klimt op in de lucht en eene wolk onttrekt hem weldra aan de oogen der leerlingen. Ach! wat valt hun deze scheiding, deze opperste scheiding hard!

Zij kunnen de plaats waar de goddelijke meester hun vaarwel zegde niet verlaten ; zij zijn er vastgekleusterd, droevig, ter neder geslagen, onbeweeglijk met de oogen ten hemel.

Eensklaps vertoonen zich twee engelen en zeggen : *Mannen van Galilea, waarom staart gij ten hemel?* Welke bittere spotternij! engelen des hemels wilt gij in stede van boden des vreden te zijn, het verscheurd hart der apostelen nog meer bedroeven? Waarom slaan zij hunne blikken ten hemel? Maar Jesus was hun meester, hun vriend, hun God; in hem hadden zij de vreugd, het geluk, het leven gevonden, en Jesus is hun ontne- men..... Hij is naar hoogere kringen opgestegen en heeft de oogen en het hart zijner leerlingen tot zich getrokken. Van af dit oogenblik behooren zij niet meer aan de aarde: hunne gedachten zweven in den hemel: daar is hun schat, daar ook is hun hart. Reeds verkondigen zij door de luidklinkende stem des voor-

beelds, hetgeen zij later aan het gansche heelal zullen herhalen: *Verheft uwe harten! zoekt de zaken des hemels, waar Christus is gezeten aan de rechterhand van God; schept uw behagen in de zaken des hemels en niet in die der aarde! Dat uw leven in God met Jesus Christus verborgen zij! Zoo heerscht van het hoogste der hemelen het Hart van Jesus op deze aarde en trekt de zielen tot zich.*

De engelen nogtans stieren hun nogmaals dezelfde vraag toe: *Mannen van Galilea, waarom staart gij ten hemel? En zij voegen er bij: Jesus die zich van u gescheiden heeft om ten hemel te klimmen, zal eenmaal op de aarde wederkeeren.* En zie, gelukkig bij het hooren dezer verzekering, keeren de apostelen vol vreugde naar Jerusalem terug.

Doch van waar deze spoedige gemoedsverandering in de apostelen. Welke is deze komst des zaligmakers, waarvan de enkele aankondiging de droefheid der apostelen in vreugde verandert? Is het

zijne komst op het einde der eeuwen? Maar dan zal Jesus niet komen gelijk hij ten hemel geklommen is, zachtmoedig, goedertieren en zijne zegeningen uitstortend; dan zal hij komen als een rechtvaardig rechter en aan iedereen volgens zijne daden recht geven. Doch is deze zoo verwijderde komst des zaligmakers machtig genoeg om aan de apostelen te doen vergeten dat zij weezen zijn en om hunne harten met vreugde te vervullen?

Welke is dan deze komst? Ach! alle dagen, wat zeg ik? elk oogenblik, daalt Jesus onder ons neder zooals hij ten hemel is geklommen en stort zijne zegeningen en zijne genaden over ons uit. In zijne roemrijke opstijging is Jesus ten hemel geklommen en in het heilig sakra- ment des altaars brengt hij een hemel op aarde! Jesus, die de wellust van het paradijs uitmaakt, Jesus, wiens bezit het opperst geluk is, Jesus zelf is daar onder ons. Mannen van Galilea, waarom dan zucht gij in het midden van de droefheden des

ballingschaps ? Waarom staart gij zoo droevig en zwaarmoedig naar boven ? Hij die de vreugde, het licht, de schat der gelukzaligen uitmaakt, is daar op het altaar, hij wacht u, hij noodigt u uit. In zijne liefde zonder palen en zijne eindelooze wijsheid, heeft hij het geheim gevonden zich aan den hemel te schenken en de aarde niet te verlaten. En duizende zielen in het gevolg der apostelen hebben Gods gift begrepen. Heilige maagden, roemvolle belijders, godvruchtige monniken, en gij uitgezochte zielen, die in de wereld rondwaalt, waarom slaat gij in stilte en onbewegelijk, doch gelukkig en door een goddelijk vuur brandend, uwe blikken op het tabernakel ? Waarom brengt gij daar uren en dagen om zonder te bemerken dat de tijd voorbijsnelt ? Waarom ? Uit het diepste des tabernakels heeft Jesus' Hart u tot zich getrokken ; door liefde gekluisterd, heerscht hij door liefde over u !

O Jesus, teergeliefde zaligmaker, dat

in den hemel; zij is de plechtige bezitneming van het paradijs door den God-mensch, zij is de hemelsche overwinning van Jesus' Harte. Doch hoe zullen wij van dit verheven geheim spreken? Kunnen wij bedevaartgangers dezer wereld dit hemelsch feest begrijpen?

Het schijnt mij dat onze Heer door zijne gedaanteverandering op Thabor onze zwakheid is ter hulp gekomen; tusschen deze twee roemrijke geheimen bestaat eene wonderbare overeenkomst; mogen wij deze vatten! dan zal de gedaanteverandering ons als het afbeeldsel der roemrijke hemelvaart toeschijnen.

Men beschouwt gewoonlijk de gedaanteverandering als het grootste mirakel; in den gewonen zin des woords is dit eene dwaling. Het wonder van Thabor was slechts eene oogenblikkelijke onderbreking van een veel grooter wonder. *De volheid der godheid woonde in Christus.* Begrijpen wij wel dit woord van den heiligen Paulus? Het beteekent dat Jesus

Christus den ganschen luister, de gansche macht van God bezat, doch, dooreen uitwerksel van zijn oppersten wil bedekte hij deze hoedanigheden door den sluier zijner heilige menschheid. Dien sluier verdwijnt op Thabor en op hetzelfde oogenblik schittert zijn aanschijn als de zon, zijne kleederen worden wit als sneeuw. Zoo schittert op het oogenblik zijner hemelvaart, de heilige menschheid van den Heer door al den luister van God. De vijf wonden glinsteren als de zon en stroomen van licht ontspringen aan de wonde van zijn Hart.

Terwijl op Thabor de godheid het stofelijk omhulsel zijns lichaams doorstraalde en den zaligmaker met eenen schitterenden stralenkrans omringde, verschenen eensklaps, met majesteit omringd, Mozes en Elias. Deze twee heiligen van het oud verbond waren het afbeeldsel der patriarchen, der profeten, van alle rechtvaardigen, in een woord, die sedert vier duizend jaren naar de komst des verlossers

gezucht hadden en uit het midden der limben herhaalden zij onophoudelijk den kreet van Mozes : zend ons, o God van liefde hem dien gij ons beloofd hebt, den zaligmaker die onze ketenen moet verbreken en ons den hemel openen.

Hunne verlangens zijn volbracht ; het gelukkig oogenblik is aangebroken. *Eene wolk onttrekt Jesus aan de oogen zijner leerlingen en hij klimt ten hemel.* Verschijnt, Abraham, Isaak en Jacob, verschijnt, Mozes en gij allen de die wet van Sinaï volbracht hebt, omgordt u met een schitterenden luister , en vormt voor den Heer Jesus eenen stoet zijner waardig. Mij dunkt deze gelukkige gezellen van den grooten zegevierder voor hem gebogen te zien terwijl zij uitroepen : *Heer, gij verdient de macht, de sterkte, de eer, de zegeningen te ontvangen ! want gij zijt ter dood gebracht en door uw bloed hebt gij ons vrijgekocht !* En de gelukzaligen aanschouwen de geopende zijde van Jesus en zien zich overstroomd door de stralen,

doortrokken van het vuur van dit Hart dat hen zoozeer bemind heeft. *Uwe liefde, zoo gaan zij voort, heeft op ons hoofd de dubbele kroon des koningschaps en des priesterschaps geplaatst en wij zullen heerschen in alle eeuwen der eeuwen.* Ja, zij zullen heerschen, want zie, de poorten des hemels worden geopend, de luister van het hemelsch Jerusalem ontbloot zich voor hunne verblinde oogen en zij hooren de engelen en de aartsengelen, de Cherubijnen en de Seraphijnen, de gansche hemelsche machten zingen: *Aan hem die op den troon nederzit on aan het lam zegening, eer, glorie en macht in alle eeuwen der eeuwen!*

Op Thabor onderhielden zich Mozes en Elias over de groote overmaat van liefde die de zaligmaker in Jerusalem aan het menschdom zou toonen; doch hier zwijgen zij, God spreekt: *Deze is mijn welbeminde zoon in wien ik mijn behagen stel.* Engelen des hemels en gij, heiligen en gelukzaligen, zwijgt, het woord is aan God.

De koninklijke profeet heeft deze woorden gehoord; een hemelsche weerklink is tot hem gekomen : De almachtige Heer, God de vader, heeft tot Jesus, zijn eenigen zoon, *onzen Heer gesproken* : *zit neder aan mijne rechterhand, tot dat ik uwe vijanden, die aan uwe liefde weerstand bieden, zette tot rustbank uwer voeten.* Want van Sion zelfs, van Jerusalem, waar gij geleden hebt, *zal uwe wet en de scepter uwer macht uitgaan.* Zegevier over uwe vijanden en bevestig uw rijk op hunne vergaderde puinhoopen.

Welke rede! God slechts heeft hetgeen zoo letterlijk vervuld werd kunnen verkondigen. Doch laat ons het overige aanhooren. *Vóór de morgenster heb ik u in mijnen boezem voortgebracht* : *op den dag mijner macht, toen het heelal uit het niet is opgestaan, ben ik met u, de eenige oorsprong aller dingen geweest, en nu, in het midden der heerlijkheid, die de heiligen dronken maakt, ben ik met u de oorsprong hunner gelukzaligheid en het*

voorwerp hunner vreugdegezangen. En de hemel hoorde op dit oogenblik een plechtigen onveranderlijken eed : *Gij zijt priester voor eeuwig.*

Gij zijt priester voor eeuwig! Van welk priesterschap wordt hier gesproken? Moge ons verstand dit beseffen! De menschelijke natuur van Jesus in het hoogste der hemelen verheerlijkt is een aanhoudend gebed: uit zijne glorieijke wonden en vooral uit zijn geopend Hart ontsnapt eene stem die voor ons pleit en ten beste spreekt! De eeuwige vader verstaat die stem en in eene onbeschrijfelijke verrukking antwoordt hij: gij zijt mijn welbeminte zoon, de verzuchtingen uw's Harten hebben voor mijne oogen genade gevonden.

O mijne ziel, verheug u en loof den Heer! Uit het midden van het ongenaakbaar licht dat hij bewoont, neigt de Heer zich tot u om gelijk op Thabor uit te roepen: mijn zoon, vrees niets. Rechstaande voor den troon mijns vaders,

spreek ik voor u ten beste en bereid ik u eene plaats ! ik zal mijn koninkrijk met u deelen !

Dank zij u gebracht, o mijn God ! stel geen einde aan uwe weldaden en bewaar mij van het ongeluk den troon, die uwe liefde voor mij bereid heeft, te verliezen !

Oefening.

Zich voor het leven en den dood aan het Hart van Jesus, dat onophoudelijk voor ons ten beste spreekt, toevertrouwen.

Tot dankzegging een rozenhoedje bidden ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

VIJF EN TWINTIGSTE DAG.

DERDE GEHEIM: DE NEDERDALING VAN DEN
HEILIGEN GEEST.

OVERWINNING VAN JESUS' HART OVER ZIJNE
APOSTELEN.

Door eene drievoudige liefdebetuiging heeft Petrus zijne drievoudige verlooche-ning uitgewischt. De liefde openbaart zich door woorden, doch meer nog door daden:

zoo gij mij bemint, heeft de zaligmaker gezegd, onderhoud mijne geboden. En welk is het groot gebod door Jesus aan zijne apostelen gegeven? Gaat, onderwijst alle volkeren !..... van Jerusalem tot aan de uiteinden der aarde zult gij getuigenis van mij afleggen..... Wanneer de menschen u met smaad zullen beladen, en u om mij vervolgen, verheugt u en springt van vreugde op..... Doch de apostelen zijn zwak en deze geboden zwaar; hoe zullen zij die kunnen vervullen? De Heer heeft hun de kracht van den heiligen Geest beloofd.

Het was de tiende dag na de hemelvaart des zaligmakers. Terwijl de apostelen allen in het *cenakel* vereenigd waren, *ontstaat er eensklaps een groot gerucht, als een hevige wind..... En terzelfder tijd ziet men vurige tongen verschijnen die zich verdeelen en boven het hoofd van elk hunner stil blijven, en zij werden door den heiligen Geest vervuld, en spraken verschillende talen.*

Terwijl dit wonder ruchtbaar wordt, grijpt er in de apostelen iets nog veel wonderlijker plaats. De toekomst ontrolt zich voor hunne verwonderde blikken, de heilige schrift bevat geene geheimen meer, een schitterend licht vervangt de heilige duisternissen; hun hart is met vreugde vervuld, zij gevoelen een bovenmenschelijken moed, eene wonderbare kracht..... O! het Hart van Jesus heeft den trooster gezonden, deze Geest is hen komen onderwijzen en met de macht van boven bekleeden.

Op dit tijdstip waren er in Jerusalem lieden van verschillende volkeren, die hunne eigene taal spraken, en zie, allen begrijpen de apostelen en zij vragen zich met verwondering af: *Zijn deze menschen die spreken niet allen Galileërs? en hoe komt het dan dat wij ze de taal van ons land hooren spreken? Anderen nogtans spotteden met hen en zegden: deze lieden zijn dronken en met nieuwen wijn vervuld!*

Petrus hoort deze godslasteringen, en

hij, die eenmaal leefde in de tegenwoordigheid eener vrouw, treedt voort tot de menigte, dezelfde menigte die voor eenige dagen met luide kreten den dood van Christus eischte en die nu met zijne gezellen en met hem den spot drijft. Met eene krachtige stem en eerbiedinboezemende beweging spreekt hij : *Joden, aanhoort mij en schenkt uwe aandacht aan mijne woorden ! Hetgeen hier plaats grijpt is geen uitwerksel der dronkenschap, doch de vervulling der voorzeggingen..... God heeft zijnen geest in ons uitgestort ! O Israëlieten, aanhoort deze woorden; gij weet dat Jesus van Nazareth een man was dien God door zijne wonderen heeft beroemd gemaakt; gij nogtans, gij hebt hem doen sterven door de handen der boozen..... Maar God heeft hem van de dooden opgewekt..... Dat gansch Israël dan wete dat God hem dien gij gekruisigd hebt Heer en gezalfden gemaakt heeft !*

Welke taal ! Voor dat volk, dat Jesus als een bedrieger en een huichelaar heeft

uitg
geë
Hee
tru
bee
god
Van
teg
nie
hee
gez
len
we
ge
ho
per
Ch
Go
lui
ap
wa
on

uitgemaakt, dat zijnen dood op het kruis geëischt heeft, verklaart hem Petrus den Heer, den gezalfde, den Messias! Petrus? Ja, Petrus, die voor eene vrouw gebeefd heeft, die den naam zelfs van zijn goddelijken meester niet dorst uitspreken! Van waar komt hem, op dit oogenblik, tegenover deze dreigende menigte, dien nieuwen moed? Ach! de liefde tot Jesus heeft in hem over alle andere gevoelens gezegevierd en hij schijnt nu te herhalen: *Heer, gij, die alle dingen kent, gij weet dat ik u bemin.*

Eenige dagen daarna doen de schriftgeleerden en Pharzëers de apostelen aanhouden. *In wiens naam handelt gij?* roepen zij hun toe: *In den naam van Jesus Christus dien gij gekruisigd hebt en dien God uit het graf heeft doen opstaan, zoo luidt het antwoord van den prins der apostelen. Doet gij ook dan boetvaardigheid want in dien naam slechts is het heil te vinden.*

Niet minder vervaard dan in woede ontstoken door het antwoord van Petrus,

beschouwen zich de oppersten der priesters en vragen zich onderling af: *Wat zullen wij aan die menschen doen?* Deze woorden vormen op hunne lippen een kreet van wraak, spijt en wanhoop. Ja, wat zult gij aan deze menschen doen? Gij zult hun verbieden in Jesus' naam te prediken? Door den mond van Petrus zullen zij u antwoorden dat *het beter is Gode dan den menschen te gehoorzamen*. Gij zult hen met slechte behandelingen overladen, gij zult hen doen geeselen! Zij zullen van vreugde opspringen en zich gelukkig achten voor hunnen goddelijken meester te lijden. Gij zult hen doen sterven! Doch dit zal hunne vreugde ten top doen stijgen en daarbij zal hun bloed een zaad van christenen zijn! Wat zult gij doen? O, al uwe inspanningen, al de uitvindselen uwer woede zullen vruchteloos zijn. De liefde tot Jesus heeft zich van hunne harten meester gemaakt en de liefde overwint alles, zij is sterker dan de dood.

O Jesus! stort uwe barmhartigheid ook

in m
de v
bedr
lofte
lafh
de a
aan
uwe
mijn
mijn
rijk
pui
hed

v
vrag
gen
in o
O
hoe
lige

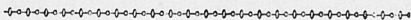
in mijne ziel uit! Dat uwe liefde mij over de wereld, hare genoegens, hare ijdele bedreigingen, en hare leugenachtige beloften doe zegevieren! Ik ben zwak en lafhartig, ik val en hervал; doch waren de apostelen niet als ik vreesachtig en aan het vleesch gehecht? en nogtans heeft uwe liefde hen overmeesterd. O Hart van mijn welbeminden zaligmaker! trek mijn arm hart tot u! Bevestig er uw rijk, heersch er als overwinnaar op de puinhoopen van alle aardsche genegenheden en alle wereldsche ongerustheden.

Oefening.

Vuriglijk aan onzen Heer Jesus Christus vragen dat hij zich gewaardige zijnen heiligen Geest te zenden en het vuur zijner liefde in onze harten te doen ontbranden.

Om deze genade te bekomen een rozenhoedje ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder bidden.

ZES EN TWINTIGSTE DAG.

DE NEDERDALING VAN DEN HEILIGEN GEEST.

OVERWINNING VAN JESUS' HART OP DEZE WERELD :
EEN VOLK VOLGENS ZIJN HART.

Op het einde van de prachtige redevoering, die de zaligmaker na het laatste avondmaal zijnen leerlingen toestierde, is er een woord, verhevener dan de andere dat op eene goddelijke wijze den liefdekreet van den verlosser onzer zielen kroont. Dit is een gebed, een wensch die aan zijn Hart ontsnapte. Zijn bewogen gelaat ten hemel verheffend, sprak hij: *O vader, ik bid u niet slechts voor mijne leerlingen, maar nog voor al diegenen die door hun woord in mij zullen gelooven : opdat zij allen slechts één zijn, gelijk gij, mijn vader, in mij zijt en ik in u, dat zij zoo ook slechts één in ons zijn.*

Dit gebed, dat op de lippen van Jesus eene belofte was, wordt na de nederdaling

des
vlan
Gee
gen
waa
noo
zich
den
doo
doo
gen
ten
boe
den
den
ver
den
tel
joc
lin
zie
na
m
ch

des heiligen Geestes reeds vervuld. Ontvlamd door het vuur van den heiligen Geest, prediken de apostelen, verkondigen de godheid van den Heer Jesus, de waarheid der opstanding en de volstreckte noodzakelijkheid in hem te gelooven om zich zalig te maken ; en zie, duizende Joden en ongetwijfeld velen onder hen die den dood van Christus gevraagd hebben *zijn door berouw in hun hart ontroerd* en vragen aan de leerlingen : *Broeders, wat moeten wij doen om zalig te worden? Doet boetvaardigheid*, antwoordt hun de prins der apostelen, *en ontvangt het doopsel in den naam van Jesus Christus en gij zult de vergiffenis uwer zonden bekomen*. En, wonderbare kracht van het woord des apostels ! op dien dag ontvangen drie duizend joden het doopsel en verklaren zich leerlingen van Jesus Christus. Weldra zal zich een ander vijfduizendtal in den naam van Jesus laten doopen. Welke volmaakte gemeenschap vormen deze eerste christenen onderling ! Al hetgeen zij be-

zitten behoort aan allen; de rijken ontdoen zich van hunne goederen en verdedden ze, volgens den nood van eenieder, onder de armen. In de vereeniging van denzelfden geest gaan zij alle dagen naar den tempel om God te loven, en allen hebben slechts één hart en ééne ziel. Ach! de wensch van Jesus' Hart is volbracht, zijn gebed is eene wezenlijkheid geworden. De christelijke liefdadigheid toont aan de wereld hetgeen de zelfzuchtigheid en de goddeloosheid vruchteloos trachten daar te stellen.

Doch wat is de oorzaak dezer vereeniging? Welk beginsel heeft daar aan voorgezeten? De heilige schrift verklaart het ons tot tweemaal toe: *zij volhardden te samen het brood des heilig sakraments brekend..... en in hunne huizen nuttigden zij dit goddelijk voedsel met vreugde en eenvoud des harten.* Dit wil zeggen dat zij in eene gedurige en innige vereeniging leefden met het heilig Hart van Jesus. En in de tegenwoordigheid van dit Hart, dat

zoo
de
teg
het
ver
ove
wo
zie
all
als
de
sch
ha
de
pe

wi
ge
Jer
Aa
aa
uw
do
he

zoozeer bemind heeft, zweeg de ijverzucht, de nijd, de list en de baatzucht; in de tegenwoordigheid van dit Hart leerde men het onrecht verdragen, de beledigingen vergeven en door het goed de overhand over het kwaad behalen; in de tegenwoordigheid van dit Hart, schonk men zich zoo edelmoedig en zoo volkomen aan allen, gewendde men zich de menschen als broeders te aanzien en, met dit goddelijk Hart vereenigd, vormde deze gansche menigte, op hare beurt, slechts één hart, slechts ééne ziel. O Jesus, uwe liefde heeft waarlijk gezegevierd en het op-
perste verlangen uws Harten is vervuld!

Doch is dit eene voorbijgaande overwinning geweest? Geenszins: vereenigingen aan de oorspronkelijke Kerk van Jerusalem gelijk, vervullen de wereld! Aan den voet des tabernakels, nabij uw aanbiddelijk Hart vereenigd, hebben ook uwe dienaren en dienaressen, die zich door eenen eed van liefde aan u gewijd hebben, slechts één Hart, slechts ééne

ziel. Doch elders, in de wereld? Daar hoort men helaas! een kreet, die alle andere kreten verdooft; een kreet van haat en wraak. Overal heerscht er strijd, broederstrijd zonder oponthoud noch genade! Ach! de haat is de groote en wilde drift van onze dagen, de haat der boosheid tegen de deugd, der dwaling tegen de waarheid, en de haat der min bedeeden tegen hen die de voorzienigheid met de giften der fortuin verrijkt heeft.

Welke balsem zal deze maatschappelijke kwaal heelen? Ziehier dit Hart dat de menschen zoozeer bemind heeft, dat het niets gespaard, ja, zich zelve heeft uitgeput en verteerd om hun zijne liefde te betuigen! Keeren wij nooit de oogen van Jesus' Hart! Al te dikwijls verliezen wij onze bedaardheid wanneer wij het mikpunt zijn der kwade trouw, der kwaadsprekerij, der stoutmoedige leugentaal; de verontwaardiging beheerscht ons, bittere woorden, scherpe schichten vallen van onze lippen, wij zweeren geene ge-

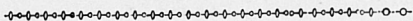
nade te hebben voor hen die de gerechtigheid verwerpen ; O! bedaren wij ons, aanschouwen wij het Hart van Jesus ; leeren wij van hem zachtaardig en nederig te zijn ; herinneren wij ons dat hij aan de zachtmoedigen en barmhartigen de gelukzaligheid beloofd heeft en dat de groote les, die hij aan de wereld heeft gegeven is, over de gramschap door de zachtmoedigheid, over den haat door eene eindelooze liefderijkheid te zegepralen. O Jesus, moge uwe liefde over de schatten van haat, in de harten opgehoopt, zegevieren ! Het is een der oorzaken uwer droefheid geweest te zien dat, op het einde der tijden, de liefde, uit oorzaak der overvloedige ongerechtigheid, zou verflauwen : O Jesus ! dat ik ten minste u dit verdriet niet aandoe ! Dat de bedorvenheid der anderen nimmer in mij de barmhartigheid, die gij aan de wereld zijt komen leeren, vernietige ! Dat ik van u leere zacht en ootmoedig van harte te zijn, de vervolging door de weldaad, de

ondankbaarheid door eene verdubbelde
liefderijkheid te overwinnen !

Oefening.

Met ijver bidden voor hen die ons iets mis-
daan hebben en den Heer smeeken hen met
zijne kostbaarste genaden te beladen.

Tot dit inzicht een rozenhoedje bidden ter
eere van Jesus' Hart en zijne heilige
moeder.

ZEVEN EN TWINTIGSTE DAG.

VIERDE GEHEIM : DE HEMELVAART DER HEILIGE
MAAGD.

OVERWINNING VAN JESUS' HART IN MARJA.

Na de hemelvaart van Jesus, was Ma-
ria's hart met een zwaard van bitterheid
doorboord ; zij wenschte met meer vurig-
heid dan al de patriarken te samen, haar
goddelijken zoon te volgen. Ja, van toen
af was het leven der maagd een martel-
dom van liefde ! Jesus' liefde was te
zelfder tijd de oorzaak harer droefheid en
harer vreugde ; in het Hart van Jesus

zocht zij de genade de apostelen te troosten en te versterken ; in het Hart van Jesus nog putte zij hare eigene levenskracht ! O ! het leven der heilige maagd, na de opstijging van haren zoon, was de schoonste der zegepralen van Jesus' Hart op deze aarde !

Maria, de moeder der menschen, gevoelde voor ons en vooral voor de apostelen, de oudste harer zonen, alle gevoelens der teederste der moeders. Zij wenschte hen gelukkig en met goederen en eerbewijzingen overladen te zien, niet met die bedriegelijke rijkdommen en met dit ijdel gerucht der aarde, dat wereldsche moeders voor hunne kinderen verlangen, maar met ware en blijvende goederen : de kennis van Jesus, zijne liefde, zijne genade. En wanneer Maria de apostelen met den heiligen Geest vervuld en door de kracht des Allerhoogsten overstroomd, Jesus Christus aan de joden hoorde verhoondigen ; wanneer zij hen later het land van Israël zag verlaten en zich over

de wereld verspreiden om te onderwijzen en te lijden ; wanneer zij Paulus, van vervolger apostel geworden en de eerste der apostelen, zijne wonderen van bekeering zag verrichten, o, dan verhief zich Maria's hart tot haar goddelijken zoon, en loofde God uit al de krachten harer ziel.

Mijne ziel, zoo sprak zij als eertijds, *mijne ziel looft den Heer en springt van vreugde op in God, de oorzaak van mijn heil.* Hij heeft de nietigheid zijner dienaren beschouwd, en zie alle geslachten zullen hen gelukzalig noemen : de koningen en keizers zullen hunne kroon op hunne graven neerleggen en de grooten der wereld zullen zich gelukzalig achten hunne voetstappen te kussen ! Want God heeft ten hunnen voordeele groote zaken verricht : hij heeft hen over de twaalf stammen van Israël aangesteld en als de bewaarders zijner wet bevestigd. Hij heeft de macht van zijnen arm ontvouwd ; want zie, hunne stem, aan een hevigen wind gelijk, werpt de afgoden neder en

verh
zij v
wer
vuu
gro
en c
war
ziju
dar
is,
M
Jes
vee
mo
zal
gar
wie
eer
en
zij
go
he
me
me

verbrijzelt de altaren der valsche goden, zij vervult door haar gerucht de gansche wereld en ontvlamt alle harten met het vuur der goddelijke liefde! Hij heeft de grooten en hoovaardigen omvergeworpen en de nederigen verheven; hen die naar ware goederen dorstten heeft hij met zijne gunsten overladen! Dat mijne ziel dan den Heer love en dat alles, wat in mij is, zijne barmhartigheden verkondige!

Maria, de moeder der apostelen, vindt in Jesus haar leven en hare vreugde; hoeveel te meer nog wanneer zij zich als moeder van Jesus zelf beschouwt? De zaligmaker dien, de apostelen aan de gansche wereld verkondigen en voor wien zij hun bloed vergieten, is haar eenige zoon, de vrucht haars lichaams! en die zoon is te zelfder tijd haar God! zij bemint en aanbidt hem! Doch zie, de godmoordende joden doen barmhartigheid en bekeeren zich, zij omgorden zich, met den naam van haren zoon en beroemen zich christenen te zijn; zij geven

aan de wereld het toonbeeld der verhevenste deugden ; de woede der schriftgeleerden en pharizeërs is onmachtig tegenover hun geloof en valt machteloos aan hunne voeten, tegen vruchteloze inspanningen worstelend. Op dit gezicht herhaalt Maria de woorden des aartsengels : *Hij zal groot wezen en zoon des Alterhoogsten genoemd worden, hij zal in eeuwigheid heerschen en aan zijn rijk zal geen einde zijn.* Zij ziet alle majesteit voor de grootheid van haren zoon verbleken, den gekruisigden van Golgotha, in het midden der aanbidding en der algemeene liefde, den zoon Gods uitgeroepen, mensch geworden om het menschdom zalig te maken, zijn nauwelijks begonnen koninkrijk de wereld reeds bedekkend, en zich van Jerusalem tot Rome uitstrekkend. En op nieuw verheft zich Jesus' moeder tot zijn Hart en herhaalt : *mijne ziel looft den Heer en in hem springt mijn geest van vreugde op.*

Welk leven van liefde is het leven der gelukzalige maagd ! welke gedurige ver-

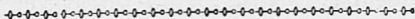
rukking! O Jesus! gij zegeviert! uwe liefde vervult meer dan ooit het hart uwer heilige moeder!

O zoete zaligmaker, heersch ook in mij, zegepraal in mij over alle gevoelens die aan uwe heerschappij weerstand bieden! Moge ik u kennen en u beminnen, o God van liefde! Dat ik nimmer eene andere vreugd geniete dan door u gekend, door u bemind te zijn! Wanneer dan, o Heer, zullen de menschen weten dat gij de waarheid en de liefde zijt? O Jesus! wees mijn leven en de dood zal mij een gewin zijn, want hij zal mij tot uw Hart doen naderen.

Oefening.

Naar het voorbeeld van Maria slechts voor God leven en alleen, in hetgeen hem aangaat, belang stellen.

Om dit bovennatuurlijk leven te bekomen een rozenhoedje ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder bidden.

ACHT EN TWINTIGSTE DAG.

VIERDE GEHEIM: DE HEMELVAART VAN MARIA.

HET HART VAN JESUS TREKT HET LICHAAM VAN
MARIA TOT ZICH IN DEN HEMEL.

Even als haar leven, was de dood van Maria eene verrukking van liefde, doch eene sterkere en zoetere verrukking dan elke andere. Maria's ziel vloog, schoon en schitterend tot het Hart van Jesus. En haar lichaam?... Dit kon onmogelijk aan de aarde toebehooren, want van het zuiverste haars bloeds werd het Hart van den God-mensch gevormd; dit Hart, de zetel der godheid, had negen maanden in haar kuisch lichaam doorgebracht! O, de plaats van Maria's lichaam was in den hemel; het werd er op de vleugelen der engelen heengedragen. Het Hart van Jesus en het hart van Maria, op de aarde en in den hemel vereenigd, branden door eene onderlinge liefde; zij verlichten en

verheugen het hemelsch Jerusalem.

Toen Maria hare schoone ziel aan God terugschonk, neigde de Eeuwige tot haar, de engelen omringden haar doodsbed; wat zegden zij? Zij herhaalden ongetwijfeld de woorden van Gabriël, deze woorden die bij uitnemendheid de groetenis des engels zijn. Laat ons dien hemelschen weergalm aanhooren:

Ave! Wees gegroet, Maria! Dit is de afscheidsgroet der aarde! De menschen zien haar, die hun den zaligmaker geschonken heeft, vertrekken; de engelen groeten in hunne vreugdegezangen de zegevierende intrede hunner koningin. *Ave!* wees gegroet! roepen de apostelen uit; moeder, wij zullen u dan niet meer wederzien! wij zullen uwe stem niet meer aanhooren, gij zult de vertroosting en de vreugde niet meer in onze harten uitstorten! Wees gegroet! herhalen de engelen, gegroet, koningin des hemels, lang genoeg heeft de aarde het geluk gehad u te bezitten, kom door uwe tegen-

woordigheid het hemelsch verblijf nog meer verheerlijken.

Gratia plena! Gij zijt vol van genaden, schitterend van heerlijkheid! De heilige geesten omringen den troon Gods en het oog van den heilige der heiligen ziet vlekken in hen; maar gij, welbeminde des Heeren, zijt gansch schoon, uw licht is zonder schaduw! Van deugd tot deugd zijt gij opgeklommen; de geheimen der vreugde en die der droefheid hebben uwe verdiensten vermeerderd. Uwe liefde is een vuur dat door rozen en doornen gevoed werd, zijne vlam heeft alles wat aardisch in u was, verteerd; Maria stijgt ten hemel en houdt slechts stil bij het Hart van God.

Dominus tecum! De Heer is met u! Eertijds, o Maria, doorliept gij de gebergten van Judea; de Heer was met u, in uwen maagdelijken schoot verborgen, den voorlooper heiligend, Elisabeth verheugend en aan u zelve deze verhevene bekentenis van het opperst geluk ont-

rukkend: zie, zij zullen mij gelukzalig noemen, omdat de Heer mijne nederigheid aanschouwd heeft! Gij schuldert in een stal, o Maria, en de Heer was met u, in uwe armen, de aanbiddingen der herders en de offeranden der drie koningen ontvangend; gij vluchtet naar Egypte, en de Heer was met u, de afgoden omverwerpend en de altaren der valsche goden verbrijzelend. Later, ten tijde van het lijden, o Maria, heerschte er tusschen den Heer en u de haat zijner vijanden, en wanneer gij hem onder het kruis zaagt vallen en hervallen, kondet gij, o moeder, minder gelukkig dan Veronica, zijne tranen niet afdroogen. Op Golgotha scheidde hem het kruis van u, en gij kondet hem zelfs geen teug water geven om zijnen dorst te lesschen. En na zijne hemelvaart was er tusschen u en Jesus de gansche afstand, die den hemel van de aarde scheidt! Doch verheug u, de beproeving des geloofs is geëindigd, de Heer zal met u zijn en voor uwe oogen al

den luister zijner godheid ontdekken; gij zult hem zien, nu niet meer door een sluier, maar van aanschijn tot aanschijn. Hij zal met u zijn, u met weldaden overladen en zijn Hart, van vreugde dronken, zal immer herhalen: *Gij zijt gansch schoon, mijne welbeminde, er is geen vlek in u!*

Benedicta tu in mulieribus! Gij zijt dan gezegend onder alle vrouwen! Gij zijt gezegend in uwe onbevleete ontvangenis! alleen onder de kinderen van Adam zijt gij aan de algemeene smet ontsnapt? Gij zijt gezegend op het oogenblik van uw goddelijk moederschap, want gij zijt moeder geworden zonder de lelie der zuiverheid te verliezen. Gij zijt nog gezegend bij uwen dood: uw hart en lichaam moeten niet de opstanding van den laatsten dag afwachten; het Hart van Jesus heeft zich de maagdelijke aarde herrinnerd, waar hij het leven ontving en waar hij eenmaal rustte: *kom dan, zoo sprak haar Jesus toe, kom, mijne welbeminde, en gij zult gekroond worden.*

En gezegend is de vrucht uws lichaams !
Maria doet hare intrede in den hemel ; hare verwonderde blikken ontwaren de schoonheden van het hemelsch Jerusalem. Zij ziet den troon van haren goddelijken zoon en eene uit Jesus stralende klaarheid, die de hemelen verlicht ; zij hoort de gezangen der engelen en gelukzaligen. Hij, dien zij in haar zuiveren schoot gedragen heeft, is de opperste meester des hemels en vervult het heelal met zijne almacht. O Maria ! gij aanschouwt de glorie van uwen zoon, en dit maakt u gelukkig ; smaak uw geluk ! hij heeft u in den hemel niet verloochend ; zijn mond en zijn Hart groeten u met den zoeten naam van moeder.

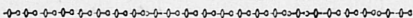
O Maria, werp van het hoogste der hemelen een gelukzaligen blik op mij neder ! Gij hebt reeds de kroon verdiend, ik kan nog de kroon verliezen welke God voor mij bestemt. Misschien zal ik eenmaal de glorie, waarmede God u in den hemel omringt aanschouwen, misschien ook zal ik

er van beroofd zijn ? want ik ben een arme zwakke zondaar met vijandelijke strikken omringd. O moeder, bid voor mij, vooral in het beslissend uur, wanneer de vijand mijner zaligheid de grootste pogingen zal in het werk stellen om mij te doen verloren gaan ; o Maria ! in het uur van mijnen dood, bid voor mij !

Oefening.

Zich om de glorie, die het Hart van Jesus in Maria uitgestort heeft, verheugen en op zoodanige wijze zijn leven schikken dat men eenmaal in die glorie moge deelen.

Ter eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder een rozenhoedje bidden.

NEGEN EN TWINTIGSTE DAG.

VIJFDE GEHEIM: DE KROONING DER HEILIGE
MAAGD.

OVERWINNING VAN JESUS' HART IN MARIA.

Het Hart van Jesus heeft onophoudelijk van liefde voor Maria gebrand ; wie kan

eraan twijfelen? En nogtans is het leven der heilige maagd eene gedurige beproeving geweest.

Beschouw haar: de engel komt haar in den naam Gods groeten; zij wordt de moedervan den Messias zonder op te houden maagd te zijn. Welke waardigheid! Doch te zelfder tijd wordt Joseph, haar levensgezel en de bewaarder harer zuiverheid, door bitteren argwaan gekweld en hij gelooft zich genoodzaakt haar van zijn huis weg te zenden. Welke hartverscheurende droefheid! Maria brengt haar eenigen zoon ter wereld, die in eenen stal de eerbewijzingen van kleinen en grooten, van de herders en de drie koningen ontvangt, welke vreugde! Doch zie, eensklaps, in het midden van den nacht, moet zij opstaan en naar Egypte vluchten; het leven van haar kind is in gevaar! Welke bittere droefheid! En zoo is het gansche leven der heilige maagd eene opvolging van vreugden en droefheden, van zegepralen en bedruktheden.

Doch, waarvan komt dat? Ach! het Hart van Jesus bedroeft hen die het bemint! De aarde is een ballingsoord; hier moet men strijden en lijden om den hemel te verdienen. Dit is eene algemeene wet, niemand ontsnapt er aan... Ja, Maria zelfs is bedroefd geweest; doch het einde der beproeving is aangebroken; Zie het Hart van Jesus, dat nimmer opgehouden heeft over Maria te waken, vloeit over van liefde en schenkt aan zijne moeder eene oneindige belooning.

De heilige Joannes, de evangelist van Jesus' Hart en de uitverkoren zoon van Maria, had een groot en verheven gezicht; misschien op het oogenblik zelf van Maria's roemrijken dood: *Er verscheen een groot wonder in den hemel: Eene vrouw met de zon bekleed, die de maan onder hare voeten had en eene kroon van twaalf sterren op het hoofd.* Deze vrouw is de allerheiligste maagd! De eeuwige zon van gerechtigheid, die God omringt, omgordt, doordringt haar: God zelf is haar kleed en

hare kroon! God de vader nadert en groet haar als zijne welbeminde dochter; de heilige Geest noemt haar zijne bruid en God de zoon, het menschgeworden Woord, raadpleegt zijn Hart en roept uit: o mijne teergeliefde moeder.

En zie, onder de hemelsche drommen heeft eene groote en wonderbare beweging plaats: de engelen vernederen zich voor Maria en groeten haar als hunne koningin. Hij, wiens oneindigheid hunne blikken niet kunnen meten, heeft in haar maagdelijken schoot gerust; de koning der engelen is Maria's zoon! De patriarchen, deze eerwaardige mannen van het oud verbond, naderen en geven den naam van koningin aan haar, die hunne dochter is! De profeten werpen zich aan hare voeten neder: zij heeft hem ter wereld gebracht wien zij voorzegd hebben; in haar vereenigen zich alle voorzeggingen! En de heilige vrouwen, Rebecca, Ruth, Judith en Esther, die slechts geleefd hebben om Maria te verbeelden, komen en

bekennen dat zij slechts een zwak beeld geweest zijn van haar, die den kop der helsche slang vertreden heeft.

Sinds Maria dien troon van glorie bekloppen heeft, zendt de katholieke Kerk van eeuw tot eeuw, wat zeg ik? van jaar tot jaar, van dag tot dag, legioenen van martelaren ten hemel die in de heilige maagd, rechtstaande nabij het kruis en met het bloed van haren goddelijken zoon besproeid, de koningin der martelaren erkennen. Zij zendt er gansche maagdendrommen, die Maria hunne koningin verklaren, omdat zij de eerste van allen den schat der maagdelijkheid ontdekt en er de gedurige belofte aan den heilige der heiligen van gedaan heeft. De belijders en de heiligen, die de Kerk in hare kloosters voedt of die zij zelfs het geheim heeft in de wereld voort te brengen, groeten Maria en verkondigen dat zij, hare voetstappen drukkend, tot de gelukzaligheid gekomen zijn. Doch zie, God gewaardigt zich op eene bijzondere wijze

aan de aarde de schatten zijns Harten te openbaren : onmiddelijk hebben zich alle zielen die zich ontroerden en op het gezicht van dit zinnebeeld en brandpunt der goddelijke liefde zich bekeerden, tot Maria gewend en haar de koningin van het heilig Hart uitroepen !

En Jesus op zijne beurt, die Maria gedurende haar sterfelijk leven in de duisternis gelaten heeft, verheerlijkt haar in den grooten dag der eeuwigheid. De eeuwen zullen voorbijgaan, twintig maal zal de oppervlakte der aarde veranderen, het eene geslacht zal na het andere volgen en immer zullen de heiligen en de engelen zich voor Maria buigen en haar koningin noemen ; de drie aanbiddelijke personen der heilige Drievuldigheid zullen haar de namen van welbeminde dochter, bruid, en moeder geven, en Maria zelf met eene ziel, door onuitsprekelijke genoegens overstelpt, met een hart en lichaam van vreugde opspringend, zal haar nimmereindenden

lofzang herhalen : *mijne ziel looft den Heer en mijn geest springt van vreugde op in God, den oorsprong van zijn heil! Omdat de Heer met een genadig oog de nietigheid zijner dienstmaagd aanschouwd heeft, zullen alle geslachten van hemel en aarde mij gelukzalig noemen.*

Terwijl ik deze hemelsche toonen aanhoor, verneem ik eene stem die zegt : zie daar hoe de God van liefde zijne moeder, de bruid en de minnares van zijn Hart beloont.

O Maria dat ik mijne stem met die der engelen en heiligen vereenige en met hen de zegepraal van Jesus' Hart roeme in het geluk waarmede hij zijne moeder overlaadt.

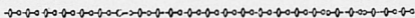
Oefening.

Geenenkelen dag laten voorbijgaan zonder Maria op eene bijzondere wijze aan te roepen en te vereeren : een kind van Maria zal nooit vergaan.

De goede gewoonte nemen van alle dagen

een rozenhoedje te bidden ter eere van Jesus' Hart en de koningin van dit heilig Hart.

DERTIGSTE DAG.

VIERDE GEHEIM : DE KROONING VAN MARIA.

OVERWINNING VAN JESUS' HART OVER ZICH
ZELVEN DOOR MARIA.

Maria is groot in den hemel en op aarde ook, is zij groot. Voor zijnen dood wilde Jesus haar in het oog der gansche wereld verheerlijken. Luister, hoe de heilige Joannes zich uitdrukt : *Jesus zijne moeder ziende en naast haar den leerling dien hij beminde*, sprak aan zijne moeder : *Vrouw, ziedaar uwen zoon* ; alsof de ingegevene schrijver wilde zeggen : toen Jesus, van het kruishout een voorzeggenden blik op de toekomst werpend, het Christenvolk aanschouwde in Joannes, den grooten leerling, dien hij was komen onderwijzen toen hij hem, getrouw aan zijne stem, in alle gestrengheid, de verhevene doch zware

onderwijzingen, die hij aan de wereld gegeven had, zag verwezenlijken; toen hij op dit gezicht voelde dat hij voortaan den mensch kon beminnen met die broederlijke liefde, waarmede hij hem immer zou willen hebben liefgehad, herrinnerde zich Jesus dat hij die vleeschelijke tong, welke aan de wereld de schatten van liefde zijns Harten openbaard had, evenzoo als het Hart zelf van Maria had ontvangen, en toen sprak hij: Het nieuw volk dat ik mij geschapen heb, is uw zoon, o Maria!

Ziedaar hoe Jesus ons beminde! Hij lijdt en sterft en schenkt ons aan Maria! Bemerk het gevolg dezer gave: Maria wordt onze moeder, dus is Jesus onze broeder. Ja! o mijn Jesus, in u zal ik mijnen God aanbidden, mijnen rechter genade afsmeeken, mijnen schepper loven, doch vooral zal ik in u Maria's zoon aanschouwen, mijnen broeder beminnen! Met den teergeliefden leerling zal ik mijn hoofd op uw broederlijk Hart laten rusten

en, zooals hij, begrijpen dat ik u nimmer teeder genoeg kan beminnen, mij nimmer op eene voldoende wijze aan u overgeven!

Doch het Hart van Jesus heeft nog andere liefdegeheimen. Het heeft, door ons Maria te schenken, over zich zelve willen zegevieren. Mogen wij deze verhevene uitvinding zijns Harten begrijpen! Jesus is onze broeder, in alles aan ons gelijk, uitgenomen de zonde; wij hebben hem klein aanschouwd; doch niettegenstaande, blijft Jesus onze oneindige, onmetelijke eeuwige God en eenmaal zal hij onze rechter wezen. Zijne gerechtigheid zal streng en onverzettelijk zijn: hij zal den hoovaardigen zondaar, die tegen zijnen goddelijken wil opstaat, verbrijzelen. Doch het Hart van Jesus heeft het middel gevonden zijnen arm van gerechtigheid tegen te houden, door de moeder Gods, die de moeder der menschen geworden is, tusschen hem en den zondaar te stellen. *Vrouw! Ziedaar uwen zoon! Bekleed*

hem met uwe almachtige bescherming.

O! de Kerk heeft verstaan dat het Hart van Jesus ons in Maria eene nieuwe bron van genaden geopend heeft. Toen de hel tegen de Kerk hare legerdrommen afzond, de volkeren van schrik beefden en de koningen der aarde van alle zijden tegen den Heer en zijnen gezalfde opstonden, heeft de Kerk zich tot de sterke vrouw gewend, welke alléén, als een in slagorde gesteld leger is en uit dankbaarheid heeft zij haar *hulp der christenen* genoemd. Toen later de ketterij den vorm der vervolging aannam, toen de hel door listen en lagen het rijk trachtte te vernietigen, waartegen hare krachten niets vermochten, zegevierde Maria door den rozenkrans over deze aanvallen: *Gij alleen, o Maria, zoo zingt de Kerk, hebt alle ketterijen vernietigd!* Toen wreede ziekten de bevolkingen tienden, de wegen door de kreten der stervenden weergalmden, heeft het christenvolk de stem tot Maria verheven, en heden nog bevestigen de

blinden, die de oogen aan het licht openen, de kreupelen die het gebruik hunner beenen terug bekomen, de doodelijke zieken die de gezondheid weerbekomen, dat zij het *heil der krankten is*. De rampspoedigen die hier beneden een ongelukkig leven leidden, droevige speelballen der fortuin en der menschelijke boosheid hebben ook hun toevlucht tot Maria genomen en eene geheime hand heeft op hunne wonden een heilzamen balsem gestort en zij hebben Maria *de troosteres der bedrukten* genoemd. De zondaar, die op het gezicht zijner misdaden, de oogen niet dorst ten hemel verheffen, is tot de moeder van barmhartigheid genaderd en onmiddelijk werd zijne hoop verlevendigd, de vrede is in zijne ziel gedaald en van dit oogenblik *vluchten de zondaren* onder haren mantel! Eindelijk, wie ook eene genade te vragen heeft, wie een dreigend gevaar van zich wil afwenden, neemt zijne toevlucht tot de heilige maagd en vindt geen betere aanspraak op hare

welwillendheid dan hare welwillendheid zelve. *Herinner u*, roept hij met den heiligen Bernardus uit, *dat van al degenen die u ooit aanroepen hebben, o Maria, nimmer iemand is verlaten geweest!....* Zoo werd de heilige Maagd met eerbewijzingen overladen, zoo werden ter harer eere overal gewijde plaatsen opgericht, feesten die de geheimen haars levens herhalen, ingesteld; zoo ontstond het tooneel van een gansch volk, zich driemaal daags op de knieën neerwerpend, om zijne koningin te eeren; zoo ontstond de verrukking, de liefde, de dankbaarheid die haar naam inboezemt.

O onbegrijpelijke verandering! Eene arme maagd, die haar leven ongekend van de menschen, in een armoedig dorp van Galilea had doorgebracht, hoort zich nu koningin des heelals uitroepen, en terwijl groote overwinnaars, beroemde geleerden, die eertijds de wereld door hunne heldendaden en door hunne schriften verwonderden in den nacht van het

graf slapen, door de menschen vergeten of vervloekt, bevindt zich de naam der arme maagd van Nazareth op alle lippen en die naam alléén doet duizende harten van liefde blaken.

De grootheid van Maria maakt ons geluk uit: doch aan wie zijn wij dit verschuldigd? Aan het Hart van Jesus die ons zijne moeder geschonken heeft. Ja, ik zal Maria beminnen, in haar zal ik mijn betrouwen stellen, doch meer nog zal ik mijne toevlucht zoeken in het Hart van Jesus, in dit Hart, dat Maria mij geschonken heeft!

Dat deze dubbele liefde eeuwig mijn Hart doe kloppen en het van vreugde vervulle! De liefde tot Jesus en de liefde tot Maria! Moge ik immer, gelijk Joannes, mijn hoofd op het Hart van mijnen goddelijken meester laten rusten en als Joannes Maria als mijne moeder ontvangen en beminnen! Dan zal ik tevreden sterven, want niemand van hen, die Maria aanroepen, zal vergaan en het is zoet te sterven wanneer

men eene gedurige godsvrucht heeft tot
het Hart van hem die ons moet oordeelen.

Oefening.

Het Hart van Jesus bedanken omdat het
ons Maria tot moeder geschonken heeft.

Tot dit inzicht een rozenhoedje bidden ter
eere van Jesus' Hart en zijne heilige moeder.

OM

oog

lij

vor

mo

hei

te,

wel

doc

EERSTE METHODE.

OM DEN ROZENKRANS TER EERE VAN JESUS' HART
TE BIDDEN.

EERSTE WIJZE.

BLIJDE GEHEIMEN.

1ste GEHEIM : DE BOODSCHAP.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, op het oogenblik uwer wording in den maagdelijken schoot uwer heilige moeder.

Schenk mij de genade van aan de hervorming van mijn arm hart te werken.

2de GEHEIM : DE BEZOEKING.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, in den moederlijken schoot verborgen en den heiligen Joannes, reeds voor zijne geboorte, heiligend.

Schenk mij de genade immer de groote weldaad en de groote verplichtingen des doopsels gedachtig te zijn.

3de GEHEIM : DE GEBORTE.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, bij uwe

intrede op de wereld, in den stal van Bethlehem.

Schenk mij de genade nimmer te vergeten dat gij dagelijks, op eene geheimzinnige wijze, in het heilig misoffer herboren wordt.

4de GEHEIM : DE OPDRACHT.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u in den tempel van Jerusalem, in de armen van den heiligen Simeon.

Schenk mij de genade u in de heilige communie met de gevoelens van godsvrucht en dankbaarheid, die de ziel van den godvreezenden ouderling deden overvloeien, te ontvangen.

5de GEHEIM : DE WEDERVINDING IN DEN TEMPEL.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, uwe eerste onderwijzingen aan de wereld gevend.

Schenk mij de genade immer uw goddelijk woord te aanhooren en ten uitvoer te brengen.

DROEVIGE GEHEIMEN.

1ste GEHEIM : DE DOODSTRIJD.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, in den hof van Olijven over de schuldige onverschilligheid der apostelen bedroefd.

Schenk mij de genade mij altoos getrouwe leerling te toonen en mij nimmer over u te schamen.

2de GEHEIM : DE GEESELING.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, in het paleis van Caïphas de verloochening van Petrus betreurend.

Schenk mij de genade, zoodra ik het ongeluk heb onder de bekoring te bezwijken, gelijk de prins der apostelen, onmiddelijk uit mijne fouten op te staan

3de GEHEIM : DE KROONING.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, zoo pijnlijk aangedaan door de schijnheilige aanbiddingen der soldaten.

Schenk mij de genade u immer in eenen geest van waarheid te aanbidden.

4de GEHEIM : DE KRUISDRAGING.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, op den weg naar den Calvarieberg zoo diep bedroefd door den tegenstand van Simon om u uw kruis te helpen dragen.

Schenk mij de genade, naar uw voorbeeld, met moed en uit liefde tot u het mijne op mijne schouderen te nemen.

3de GEHEIM : DE KRUISIGING.

O Hart van Jesus ik aanbid u, op het kruis den geest gevend en voor uwe beulen biddend.

Schenk mij de genade nimmer de vergeving te versmaden die gij mij zoo edelmoedig aanbiedt.

GLORIERIJKE GEHEIMEN.

1ste GEHEIM : DE OPSTANDING.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, bij uwe glorierijke intrede op den levensweg.

Schenk mij de genade overwinnaar uit het graf der zonde op te staan en een nieuw leven aan te vangen.

2de GEHEIM : DE HEMELVAART.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, de harten van allen die u beminnen tot u in den hemel roepend.

Schenk mij de genade in den geest den hemel te bewonen en hem aan den voet des tabernakels te vinden.

3de GEHEIM : DE NEDERDALING VAN DEN
H. GEEST.

O Hart van Jesus ! ik aanbid u, op Pinksterdag door het woord en de liefde uwer apostelen verheerlijkt.

Schenk mij de genade u door de getuigenis mijner werken mijne liefde te betoonen.

4de GEHEIM : DE HEMELVAART VAN MARIA.

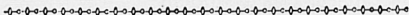
O Hart van Jesus ! ik aanbid u, in het Hart van Maria, dat na uwe hemelvaart naar u slechts zuchtte, zonder mededinger heerschend.

Schenk mij de genade in u alleen mijn geluk te zoeken.

3de GEHEIM : DE KROONING.

O Hart van Jesus! ik aanbid u, in den hemel de ziel en het verheerlijkt lichaam van Maria kroonend.

Schenk mij de genade in alle eeuwigheid over de heerlijkheid der moeder van het heilig Hart verheugd te zijn.

EERSTE METHODE.

OM HET ROZENHOEDJE TER EERE VAN JESUS' HART
TE BIDDEN.

TWEEDE WIJZE.

BLIJDE GEHEIMEN.

1ste GEHEIM : DE BOODSCHAP.

Hart van Jesus! in den zuiveren schoot van Maria rustend, de vreugde die de groote deugden uwer heilige moeder u berokkend hebben, verheugt mij.

Moge ik u ook door de beoefening der christelijke deugden verheugen!

2de GEHEIM : HET BEZOEK.

Hart van Jesus! Elisabeth bezoekend,

de vreugde die gij genoten hebt bij het hooren van het gezang van dankzegging der gelukzalige maagd Maria, maakt mij gelukkig.

Moge ik u verheugen door de gedurige uitdrukking mijner dankbaarheid voor de ontvangene weldaden !

3de GEHEIM : DE GEBOORTE.

Hart van Jesus ! in de kribbe van Bethlehem uitgestrekt, het genot dat de zoo vurige en levendige aanbiddingen van Maria en Josef u deden smaken, verheugt mij.

Moge ik u door de vurigheid mijner liefde voor de onverschilligheid der meesste menschen troosten !

4de GEHEIM : DE OPDRACHT.

Hart van Jesus ! naar Egypte vluchtend, de vreugde die gij smaaktet bij de glorierijke krooning der kleine onschuldigen, welke een nijdig koning aan zijne heerschzucht slachtofferde, verblijdt mij.

Moge ik aan mij zelve en aan mijne driften sterven om u aangenaam te zijn.

3de GEHEIM : DE TERUGVINDING IN DEN
TEMPEL.

Hart van Jesus! de blijdschap, die gedurende de acht jaren uwer afzondering te Nazareth uw deel was bij de gedachte dat vele zielen hun behagen zouden vinden in een afgezonderd leven en in den voortgang der deugd, vergenoegt mij.

Moge ik ook slechts ééne gedachte hebben, door u alleen gekend te zijn, en u dagelijks meer te behagen!

DROEVIGE GEHEIMEN.

1ste GEHEIM : DE DOODSTRIJD.

Hart van Jesus! ik neem deel aan de droefheid die het verraad van Judas u berokkend heeft.

Maak dat ik nimmer het ongeluk hebbe door eene heiligschendende communie de trouwelooze omhelzing van den ontrouwen apostel te vernieuwen!

2de GEHEIM : DE GEESELING.

Hart van Jesus! ik neem deel aan de bitterheid, waarmede de kettters en godde-

loozen, waardige navolgers van hen die uw bloed in de geeseling deden stroomen, u drenken.

Geef dat mijn eerbied en mijne liefde in dezelfde mate vermeerdere als de haat uwer vijanden !

3de GEHEIM : DE KROONING.

Hart van Jesus ! Ik neem deel aan den smaad, dien gij van de joden te verduren hadt, toen zij u als hunnen koning verwierpen en Barabbas boven u stelden.

Dat ik liever sterve dan u nog door eene doodzonde te verwerpen en den slaaf des duivels te worden.

4de GEHEIM : DE KRUISDRAGING.

Hart van Jesus ! ik neem deel aan de droefheid die gij, bij het gezicht van de straf der zondaren gevoeldet en welke aan uw benepen boezem dezen schreeuw ontrokte : indien men zoo met het groene hout handelt, wat zal er dan met het dorre geschieden ?

Geef, zoo uwe liefde onmachtig worde

om mij te weêrhouden, dat de vreeze uwer rechtmatige gramschap mij ten minste van de zonde verwijdere !

5de GEHEIM : DE KRUISIGING.

Hart van Jesus ! de verlatenheid waaraan uw hemelsche vader u overgegeven heeft, bedroeft mij ; zij bedroeft mij des te meer daar gij om mijnent wille zoo verlaten zijt geweest.

Geef dat de hemelsche vader mij niet op mijne beurt verlate, maar dat ik immer een toevluchtsoord vinde in uw Hart dat gij bij uwen dood voor mij geopend hebt !

GLORIERIJKE GEHEIMEN.

1ste GEHEIM : DE OPSTANDING.

Hart van Jesus ! ik loof u, daar gij door eene overmaat van liefde de wederspannigheden en twijfelachtigheden uwer leerlingen overwonnen en eindelijk in hun gezegevierd hebt.

Zegepraal op dezelfde wijze in mij en wees de opperste meester mijner ziel !

2de GEHEIM : DE HEMELVAART.

Hart van Jesus ! ik loof u, om de heerlijkheid die gij in den hemel bezit en de dankbare toejuichingen die gij er ontvangt.

Moge ik eenmaal uwe zegepraal aanschouwen en mijne lofzangen bij die der gelukzaligen voegen !

3de GEHEIM : DE NEDERDALING VAN DEN
H. GEEST.

Hart van Jesus ! ik loof u, omdat gij na de nederdaling des heiligen Geestes, een volk gevormd hebt dat slechts door uwe gevoelens begeesterd werd.

Verbrand en vernietig door het vuur uwer liefde al hetgeen in mij aan uwe heerschappij weerstand biedt, geef dat ik een man volgens uw Hart worde !

4de GEHEIM : DE HEMELVAART.

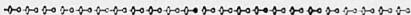
Hart van Jesus ! ik loof u, daar gij het lichaam van Maria, waarin gij negen maanden rusttet, tot u in den hemel geroepen hebt.

Trek mijn arm hart van af deze wereld tot u en dat het nu reeds leve daar waar het hoopt een eeuwig leven te genieten.

5de GEHEIM : DE KROONING.

Hart van Jesus ! ik loof u, daar gij ons Maria tot Moeder geschonken hebt.

Moge ik immer een kinderlijk vertrouwen in haar hebben.

TWEEDE METHODE.

OM DEN ROZENKRANS TER EERE VAN JESUS' HART
TE BIDDEN.

BLIJDE GEHEIMEN.

1ste GEHEIM : DE BOODSCHAP.

1. Het Hart van Jesus wordt uit het zuiverste bloed van Maria gevormd.
2. O Hart van Jesus , schep in mij een nieuw hart !
3. Het Hart van Jesus wordt door de werking des heiligen Geestes voortgebracht.
4. O Hart van Jesus, zend in mij den

heiligen Geest, opdat hij mij in een nieuwen mensch verandere !

5. Het Hart van Jesus is het werk van Gods almacht en de vrije toestemming van Maria.

6. O Hart van Jesus, maak dat ik getrouw zij aan uwe ingevingen te gehoorzamen.

7. Het Hart van Jesus heeft negen maanden in den maagdelijken schoot van Maria berust.

8. O Hart van Jesus, moge ik u immer op eene waardige wijze in de heilige communie ontvangen !

9. Het Hart van Jesus verheugde zich in den moederlijken schoot op het gezicht van Maria's deugden.

10. O Hart van Jesus, geef dat ik de voetstappen uwer heilige moeder navolge !

2de GEHEIM: HET BEZOEK.

1. Het Hart van Jesus boezemt aan Maria het godvruchtig verlangen in hare nicht Elisabeth te bezoeken.

2. O Hart van Jesus, vervul altoos mijn hart met heilige gedachten !

3. Het Hart van Jesus heiligt Joannes Baptista in den schoot zijner moeder.

4. O Hart van Jesus, herstel in mij de onschuld des doopsels.

5. Het Hart van Jesus ontvangt de zegeningen van Elisabeth.

6. O Hart van Jesus, gelief altoos mijne dankzeggingen te aanvaarden !

7. Het Hart van Jesus wordt door het gezang van het *magnificat* verheerlijkt.

8. O Hart van Jesus, moge mijn gansch leven tot uwe verheerlijking dienen !

9. Het Hart van Jesus verheugde zich over de dankbaarheid van Maria.

10. O Hart van Jesus, dat in het gevolg mijn gansch leven eene gedurige dankbetuiging zij !

3de GEHEIM : DE GEBOORTE.

1. Het Hart van Jesus rust in de kribbe van Bethlehem.

2. O Hart van Jesus dat ik immer klein aan mijn eigene oogen toeschijne !

3. Het Hart van Jesus verheerlijkt God in het hoogste der hemelen en schenkt den vrede aan de menschen die van goeden wil zijn.

4. O Hart van Jesus, dat mijn arm hart uwen vrede geniete!

5. Het Hart van Jesus offert zich bij zijne geboorte voor het heil der menschen op.

6. O Hart van Jesus, ik vereenig mijn offer met het uwe!

7. Het Hart van Jesus roept de herders en de drie koningen tot zich.

8. O Hart van Jesus dat ik u immer zoeke en vinde!

9. Het Hart van Jesus ontvangt te Bethlehem de aanbiddingen van Maria en Jozef.

10. O Hart van Jesus dat ik altoos in mijn hart de onderwijzingen uwer kribbe beware!

4de GEHEIM: DE OPDRACHT IN DEN TEMPEL.

1. Het Hart van Jesus offert zich in den tempel van Jerusalem aan de gerechtigheid van zijnen vader op.

2. O Hart van Jesus, gewaardig u de

offerande van mijn arm hart te aanvaarden!

3. Het Hart van Jesus beloont de lange verwachting van den heiligen Simeon.

4. O Hart van Jesus, moge ik de getrouwe verwachting van den heiligen ouderling navolgen!

5. Het Hart van Jesus, ontdekt aan Simeon de grootheid zijner liefde voor het heil der menschen.

6. O Hart van Jesus, mogen alle volkeren begrijpen dat gij hun heil en hunne glorie zijt!

7. Het Hart van Jesus zegent de kleine onschuldigen die voor hem sterven.

8. O Hart van Jesus, schenk mij de genade van voor u te leven en te sterven!

9. Het Hart van Jesus troost zijne heilige moeder in hare vlucht naar Egypte.

10. O Hart van Jesus, wees immer mijn toevlucht in de smarten des levens!

3de GEHEIM: DE WEDERVINDING IN DEN
TEMPEL.

1. Het Hart van Jesus volbrengt het

an-
ge-
ge-
ou-
Si-
net
e-
ne
ne
le
!
i-
e.
n
t

werk van zijn hemelschen vader.

2. O Hart van Jesus, schenk mij de genade immer aan uwe inzichten te beantwoorden !

3. Het Hart van Jesus geeft zijne eerste onderwijzing.

4. O Hart van Jesus, laat mij uwe goddelijke leerstellingen begrijpen en volbrengen !

5. Het Hart van Jesus onderwijst de leeraren der wet.

6. O Hart van Jesus, wees gij zelf mijne vreugde en mijn geluk !

7. Het Hart van Jesus onderwijst zijne heilige moeder.

8. O Hart van Jesus, gelief mijne ziel door uw licht te verlichten !

9. Het Hart van Jesus verheugt zich gedurende lange jaren in de nederigheid van het huis van Nazareth.

10. O Hart van Jesus, moge ik immer verlangen in de vergetenheid der menschen te leven !

DROEVIGE GEHEIMEN.

1ste GEHEIM : DE DOODSTRIJD IN DEN HOF
VAN OLIJVEN.

1. Het Hart van Jesus is bedroefd tot den dood toe.

2. O Hart van Jesus ik deel in uwe droefheid en smarten !

3. Het Hart van Jesus, beklaagt zich bij zijne leerlingen niet de minste vertroosting te vinden.

4. O Hart van Jesus moge ik nimmer ongevoelig aan uwe smarten zijn !

5. Het Hart van Jesus heeft bij de gedachte aan zijn lijden en vraagt zijnen hemelschen vader dat die kelk zich van hem moge verwijderen.

6. O Hart van Jesus, schenk mij de genade, uit liefde tot u, al de kruisen des levens te verdragen !

7. Het Hart van Jesus onderwerpt zich gansch aan den wil van zijnen vader.

8. O Hart van Jesus, ik aanvaard als van u gezonden al hetgeen ik ooit te lijden zal hebben.

9.
ooger
klopp
10
verse
heili
delij

1.
smar
verlo
2.
dan
nen
3.
zoete
het l
4.
ooge
tot u
5.
door
Petr

9. Het Hart van Jesus, gevoelt op het oogenblik der noodlottige omhelzing, de kloppingen van het hart van Judas.

10. O Hart van Jesus, dat ik nooit het verschrikkelijk ongeluk hebbe, door eene heiligschennende communicie, den schandelijken kus van Judas te vernieuwen !

2de GEHEIM : DE GEESELING.

1. Het Hart van Jesus heeft bittere smarten verduurd door de drievoudige verloochening van Petrus.

2. O Hart van Jesus, dat ik sterve liever dan u voor de menschen te verloochenen !

3. Het Hart van Jesus heeft door een zoeten oogslag den ontrouwen apostel tot het berouw aangemaand.

4. O Hart van Jesus, gelief mij in het oogenblik des gevaars door uwe genade tot u te roepen !

5. Het Hart van Jesus werd verheugd door de bekeering van den heiligen Petrus.

6. O Hart van Jesus, dat de zondaren door uwe goedheid overwonnen, tot u wederkeeren!

7. Het Hart van Jesus heeft in de geeseling zijn bloed gestort.

8. O Hart van Jesus, wees in alle eeuwigheid geloofd, gij, die mij bemind hebt tot het storten van uw bloed!

9. Het Hart van Jesus heeft de godslasteringen der christenen op het oogenblik zijner geeseling voorzien.

10. O Hart van Jesus, ik bied u de zegeningen der engelen en de vreugdegezangen der heiligen aan om de godslasteringen der aarde te versmoren!

3de GEHEIM : DE KROONING MET DOORNEN.

1. Het Hart van Jesus heeft gedurende de schandelijke krooning met doornen al hetgeen de smaad het walgelijkst heeft verduurd.

2. O Hart van Jesus, schenk mij de genade uit liefde tot u de versmadingen en verachting en der menschen te verduren!

3. Het Hart van Jesus heeft met droefheid gezien hoe schijnheilige christenen het gedrag der soldaten zouden navolgen.

4. O Hart van Jesus, dat ik u nimmer bedriegelijke eerbewijzingen aanbiede !

5. Het Hart van Jesus heeft veel geleden toen Pilatus, in zijnen rechterstoel gezeten, den goddelijken zaligmaker met Barabbas in vergelijking stelde.

6. O Hart van Jesus, moge ik altoos uit liefde tot u, de schande en de oneer met verdueligheid verdragen !

7. Het Hart van Jesus werd met de grootste bitterheid overladen, toen het volk den moordenaar Barabbas boven hem stelde.

8. O Hart van Jesus, ik betreur de blindheid der joden en kies u voor mijn eenigen meester !

9. Het Hart van Jesus heeft den dood des kruises aanvaard voor het volk dat hem verwierp.

10. O Hart van Jesus, niettegenstaande

mijne ondankbaarheid, ga immer voort met mij te beminnen !

4de GEHEIM: DE KRUISDRAGING.

1. Het Hart van Jesus heeft het kruis met eene vervoering van vreugde begroet.
2. O Hart van Jesus, help mij, naar uw voorbeeld, de bij het uwe vergeleken, zooligte kruisen des levens te dragen !
3. Het Hart van Jesus heeft met droefheid den tegenzin van Simon van Cyrene gezien.
4. O Hart van Jesus, gedoog niet dat ik aan uwe genade langer weerstand biede !
5. Het Hart van Jesus heeft den weg naar Calvarië met zijn bloed besproeid.
6. O Hart van Jesus, laat een druppel van uw kostbaar bloed mijn hart zuiveren !
7. Het Hart van Jesus werd door de volstandige getrouwheid der vrouwen van Jerusalem getroost.
8. O Hart van Jesus, moge mijne getrouwheid u over de onverschilligheid der meeste menschen troosten !

9. Het Hart van Jesus heeft het verschrikkelijk lot dat den zondaar wacht, bitter betreurd.

10. O Hart van Jesus, genade en barmhartigheid voor de zondaren, waarvan ik de grootste ben!

3de GEHEIM: DE KRUISIGING.

1. Het Hart van Jesus, bidt voor zijne beulen.

2. O Hart van Jesus mij met u vereenigend, bid ik met u!

3. Het Hart van Jesus ziet de vergeving, die hij afsmeekt en bekomt, door het groot getal der menschen versmaad.

4. O Hart van Jesus, met den goeden moordenaar, zucht ik naar u: Heer, herinner u mijner!

5. Het Hart van Jesus is door den hemelschen vader verlaten.

6. O Hart van Jesus, ik verfoei mijne zonden, die de oorzaak uwer verlatenheid zijn geweest!

7. Het Hart van Jesus laat zich dezen

zucht ontvallen : *Sitio*, ik heb dorst naar uwe zielen, o kinderen der menschen.

8. O Hart van Jesus, moge mijn laatste snik en de laatste klopping mijns harten voor u zijn !

9. Het Hart van Jesus wordt door de lans des soldaats doorboord en laat de laatste druppel bloed onder de oogen van Maria vloeien.

10. O Hart van Jesus, door de liefde geopend, wees immer mijne toevlucht !

GLORIERIJKE GEHEIMEN.

1ste GEHEIM : DE OPSTANDING.

1. Het Hart van Jesus verheerlijkt en door dezelfde liefde bezielde, treedt wederom in het leven.

2. O Hart van Jesus, door de heilige communie, zult gij mij op den dag der algemeene opstanding over mijne vijanden doen zegepralen !

3. Het Hart van Jesus heeft den dood en het graf overwonnen.

4. O Hart van Jesus, moge ik voor

de heerlijkheid en het geluk des paradijs' verrijzen!

5. Het Hart van Jesus brandt immer van liefde voor zijne apostelen.

6. O Hart van Jesus, schenk mij de genade door wederliefde aan uwe liefde te beantwoorden!

7. Het Hart van Jesus blijft geopend.

8. O Hart van Jesus, dat uwe wonde mij immer herhale hoezeer gij mij bemind hebt!

9. Het Hart van Jesus liet zich door Thomas aanraken.

10. O Hart van Jesus, moge ik met Thomas herhalen: Mijn Heer en mijn God! en met Petrus: Heer gij kent alle dingen, gij weet dat ik u bemin!

2de GEHEIM: DE HEMELVAART.

1. Het Hart van Jesus stiert tot de apostelen zijne laatste woorden.

2. O Hart van Jesus, moge ik immer uwe goddelijke onderwijzingen navolgen!

3. Het Hart van Jesus neemt beziel des hemels.

4. O Hart van Jesus, roep mij om uwe heerlijkheid te aanschouwen!

5. Het Hart van Jesus trekt tot zich in den hemel de harten zijner leerlingen.

6. O Hart van Jesus, trek mijn arm hart tot u!

7. Het Hart van Jesus pleit voor ons in den hemel.

8. O Hart van Jesus, spreek voor mij ten beste bij den hemelschen vader!

9. Het Hart van Jesus, van het hoogste der hemelen, stort onophoudelijk zijne genaden over ons uit.

10. O Hart van Jesus, voeg nog bij de rei uwer weldaden eene gedurige standvastigheid aan de genade!

3de GEHEIM : DE NEDERDALING VAN DEN

H. GEEST.

1. Het Hart van Jesus zegent de leerlingen, met Maria in het gebed vereenigd.

2. O Hart van Jesus, schenk mij de getrouwheid in het gebed!

3. Het Hart van Jesus zendt den heiligen Geest over de apostelen.

4. O Hart van Jesus, dat uw heilige Geest over mij nederdale !

5. Het Hart van Jesus vervult met zijn licht en zijne liefde den geest en het hart der leerlingen.

6. O Hart van Jesus, dat uwe liefde in mijn hart elke andere liefde uitdoove !

7. Het Hart van Jesus vormt zich een volk gelijk hij het verlangt.

8. O Hart van Jesus, onderwerp alle volkeren aan de wet van het Evangelie.

9. Het Hart van Jesus heerscht door de heilige communie over de eerste christenen.

10. O Hart van Jesus, dat mijn hart zich, in de heilige communie, immer op eene waardige wijze met het uwe vereenige !

4de GEHEIM : DE HEMELVAART VAN MARIA.

1. Het Hart van Jesus was na zijne hemelvaart het gansche leven der heilige Maagd.

2. O Hart van Jesus, wees ook het eenig voorwerp mijner gedachte en liefde !

3. Het Hart van Jesus heeft Maria's dood in eene liefdeverrukking veranderd.

4. O Hart van Jesus, laat mij in uwe liefde leven en sterven !

5. Het Hart van Jesus roept de heilige Maagd tot het leven terug.

6. O Hart van Jesus, gij zult ook eenmaal het leven aan het stof mijns lichaams wedergeven !

7. Het Hart van Jesus verheft het lichaam zijner heilige moeder ten hemel.

8. O Hart van Jesus, moge ik op den dag der opstanding Maria volgen !

9. Het Hart van Jesus heeft in den hemel een troon van heerlijkheid aan zijne moeder bereid.

10. O Hart van Jesus, wees gezegend voor de glorie waarmede gij Maria omringt !

5de GEHEIM : DE KROONING VAN MARIA.

1. Het Hart van Jesus verheft zijne heilige moeder boven de engelen en de heiligen.

2. O Hart van Jesus, laat mij gedurende alle eeuwigheid de heerlijkheid van Maria bewonderen !

3. Het Hart van Jesus kroont Maria en vervult hare ziel met genoegens.

4. O Hart van Jesus, wees immer geloofd voor de vreugde waarmede gij Maria's ziel vervuldet !

5. Het Hart van Jesus groet Maria met den zoeten naam van moeder.

6. O Hart van Jesus, wees gezegend omdat ik ook Maria mijne moeder mag noemen !

7. Het Hart van Jesus verhoort de gebeden van Maria.

8. O Hart van Jesus, ik offer mij door de handen van Maria geheel aan u op !

9. Het Hart van Jesus stort, op Maria's verlangen, al zijne genaden over de menschen uit.

10. O Hart van Jesus, laat mij u altoos beminnen in uwen en in Maria's naam !

BIJVOEGSEL.

HET HEILIG HART VAN JESUS

IN DEN ROZENKRANS VAN MARIA BESCHOUWD.

VERSCHILLENDE GEBEDEN.

Wij zullen deze maand van Juni, gedurende welke wij het heilig Hart van Jesus, door middel van den rozenkrans der heilige maagd overwogen, geloofd en aanbeden hebben, eindigen met eenige gebeden uit de werken der heiligen of uit de boeken van godvruchtige schrijvers der orde van den heiligen Dominicus, getrokken.

De heilige Dominicus ontving den rozenkrans uit de handen van de koningin der hemelen: Verkondigt en verspreidt deze schoone godsvrucht onder de volkeren! Deze woorden vormen de kostbare erfenis door dien grooten heilige aan zijne kinderen nagelaten. Vóór alle anderen waren zij de leerlingen van den rozenkrans: hij ontvlamde hunne ziel met eene teedere en kinderlijke godsvrucht tot Maria, hij ook ontstak hen van

liefde v
de He
schatt
baard
van d
mind
rozen
He
van d
ingeg
sus'I
— v
hart
ten
Siën
klop
bor
Lin
nie
ma
de
tha
he
Je
wa
ho
ge

liefde voor het Hart van Jesus. Lang voor dat de Heer aan de gelukzalige Margareta de schatten van zijn aanbiddelijk Hart openbaarde, werd Jesus' Hart door de kinderen van den heiligen Dominicus geloofd en bemind; dat ons zulks niet verwondere: de rozenkrans had hen tot het heilig Hart geleid.

Het zij voldoende de namen aan te halen van den heiligen Thomas van Aquinen, den ingegeven zanger, mag men zeggen, van Jesus' Hart, in het heilig sakrament des altaars; — van den gelukzaligen Henricus Suso, den hartstochtelijken minnaar van den gekruisten Jesus; — van de heilige Catharina van Siëna, die, in hare seraphijnsche liefde, de kloppingen van het aanbiddelijk Hart in hare borst gevoelde; — van de heilige Rosa van Lima, de eerste bloem van heiligheid der nieuwe wereld, die uit den mond des zaligmakers deze woorden mocht hooren: gij zijt de roos mijns Harten; — van de heilige Catharina van Ricci, die in hare verrukkingen het geluk had haar hoofd op de borst van Jesus te laten rusten en voor wie het genoeg was den naam slechts van het heilig Hart te hooren uitspreken om onmiddelijk in eene geestverrukking verheven te worden.

Overigens, dat men over de gebeden oordeele. Met welken ijver beminden deze heilige leerlingen van den rozenkrans het heilig Hart en met welke vurigheid wisten zij het toe te spreken !

Bij deze gebeden zullen wij er nog eenige voegen van de gelukzalige Margareta Alacogue, de apostel van Jesus' Hart, en van de roemrijke heilige Gertrudis, die ten opzichte der heilige van Paray-le-Monial den rol van voorlooper vervuld heeft.

Om te eindigen zullen wij eenige dagelijkse godsdienstige oefeningen aanstippen.

*Gebed aan het heilig Hart van Jesus door
den G. Henricus Suso.*

Herinner u, o Heer Jesus, de wreede lansen die uwe borst verscheurde en uw reeds koud en levenloos Hart doorboorde ! Uit deze gapende wonde vloeide geronnen bloed ; en uw gekwetst Hart werd eene bron van vliedend water !

O Jesus, ten koste van hoevele moeiten en kwellingen hebt gij mij vrijgekocht ! Met welke liefde en barmhartigheid hebt gij mij aan de eerste vrijheid uwer goddelijke genade weergeschonken !

O teedere Jesus, verander mijn arm hart in uw aanbiddelijk Hart; dat de diepe wonde in uwe geopende zijde mij van al mijne vijanden vrijware; dat het levendmakend water dat gij gestort hebt, mijn geest zuivere en al mijne zonden uitwische; dat uw gestolten bloed mij verlevendige, de schoone kleur aan mijne ziel teruggeve en haar met genaden en deugden verrijke! Dat uwe pijnen en smarten uw Hart aan het mijne hechten en het altijd ten mijnen voordeele stemmen! Dat deze heilige en beminnelijke vreugde welke gij smaaktet, toen gij mij de kostbare vrijheid tot het goede terugschonkt, over mij zegeprale en mijn hart noodzake altijd in vereeniging met uw zoo beminnelijk, zoo heilig, zoo edelmoe-dig Hart te leven!

*Ander gebed tot het heilig Hart van Jesus
door de heilige Catharina van Siëna.*

O beminnelijke God, eeuwige God, oneindige verhevenheid, wij kunnen tot op uwe hoogte noch de genegenheden onzer ziel uit hoofde hunner laagheid, noch de blikken van onzen geest uit hoofde van de duisternissen der zonde verheffen; doch gij, die de opperste geneesheer zijt, gij hebt ons het Woord met zijne menschheid geschonken, gij hebt den

mensch gewonnen en den duivel verslagen niet door uwe mensheid, maar door uwe godheid. Met u te vernederen, hebt gij den mensch verhoogd; gij hebt u met hoon gelaafd, om hem met gelukzaligheid te vervullen; gij hebt honger geleden, om hem met uwe liefde te voeden; gij hebt u aan den dood overgeleverd, om hem met uwe genade te bekleeden; gij hebt u met smaad overladen, om hem zijne eer terug te schenken; gij hebt u onder uwe menschheid verborgen, om hem te verlichten; gij hebt u op het kruishout uitgestrekt, om hem te omhelzen; gij hebt hem uwe zijde geopend, om hem een toevluchtsoord tegen zijne vijanden aan te bieden en hem uwe liefde, wier uitgestrektheid zonder palen is, te doen kennen. Daar heeft hij de heilzame waterbron gevonden, die zijne ziel van de melaatschheid der zonde genezen heeft.

O onuitsprekelijke liefde, o vlam, o afgrond van liefderijkheid, onmeetbare grootheid, des te meer ik u, in uw lijden, aanschouw, des te meer beschaamt mij de ellende mijner ziel die u nimmer gekend heeft omdat zij een zinnelijk leven leidde en aan de rede dood was. Doch dat uwe wonderbare liefde heden

mijn
selen

O
alle
vreug
waar
verv
moge
ande
nen
bloed

And
door

O
zalg
het s
wate
deu
verz
heil
der
der
G
vru
suu
dri

mijn verstand en dat van alle redelijke schepselen verlichte.

O Hart! o vat! ten overvloede gevuld om alle liefdeverlangens te verzadigen en van vreugde dronken te maken! Gij schenkt het waar genoeg, gij verlicht het verstand, gij vervult het geheugen; gij omketent deze vermogens zoozeer dat het onmogelijk is iets anders te onthouden, te begrijpen, te beminnen dan den zoeten en goeden Jesus! O bloed! o vuur! o onuitsprekelijke liefde!

Ander gebed aan het heilig Hart van Jesus door den Eerw. Pater Ludovicus de Grenade.

O geheiligde wonde in de zijde van mijn zaligmaker, veeleer door uwe liefde dan door het staal geopend! O rivier des paradijs' wier waterende oppervlakte der aarde besproeien! deur des hemels, ingang tot het hemelrijk, verzekerde toevlucht, oninneembare sterkte, heiligdom der rechtvaardigen, begraaftplaats der reizenden, met bloemen bestrooid bed der vrouwe van Salomon, ik groet u!

Geheiligde wonde, die het hart der godvruchtige zielen doet bloeden, heilige kwetsuur, die tot de ziel der rechtvaardigen doordringt, kostbare steen, geheime ingang langs

waar men het Hart van Jesus nadert, prachtige getuigenis zijner liefde, eerste onderpand des eeuwigen levens! door u treedt men in de ark des waren Noachs om aan den zondvloed te ontsnappen; door u verdwijnen de bekoringen, worden de droefgeestigheden verjaagd en de kwalen genezen, door u nog bekomen de zondaren verzoening, slapen de reizenden en verbanden zacht.

O fornuis van liefde, huis van vrede, schat der Kerk, waterbron die tot het eeuwig leven springt! Mijn Heer en mijn God open mij deze deur, laat mijn hart in dat oord van vreugden binnen treden! Dat het mij als doortocht diene om tot het brandpunt uwer liefde te naderen, dat ik mijnen dorst aan deze zoete fontein lessche, dat ik door het geheiligde water gezuiverd, dronken worde van het kostbaar vocht, uw heilig bloed, dat er uitstroomt. Dat mijne ziel op uwe aanbiddelijke borst inslape, dat ik daar alle waanzinnigheden der wereld vergete, er mijn voedsel en mijne rust vinde, en immer deze woorden des profets zinge: « Hier heb ik mijn rustoord gesteld, hier wil ik wonen, omdat ik deze plaats uitverkoren heb! » Amen.

Geb
sā
Jes
zoon
oore
den
Cred
Je
zoon
ooge
moec
het
Cred
Je
der
mon
den
scho
Je
zoon
heili
het
men
Je
zoon
Hart

Gebed van den H. Pius V aan den gekruisigden Jesus en aan zijn heilig Hart.

Jesus Christus, mijn gekruisigde Heer, zoon der gelukzalige maagd Maria, open uwe ooren en aanhoor mij, gelijk gij uw vader op den berg Thabor gehoord hebt. *Pater, Ave, Credo.*

Jesus Christus, mijn gekruisigde Heer, zoon der gelukzalige maagd Maria, open uwe oogen en aanzie mij, gelijk gij uwe beminde moeder, door hare droefheid verslonden, van het kruishout aanschouwdet. *Pater, Ave, Credo.*

Jesus Christus, mijn gekruisigde Heer, zoon der gelukzalige maagd Maria, open uwen mond en spreek tot mij, gelijk certijds aan den heiligen Joannes, toen gij hem voor zoon schonkt aan uwe moeder. *Pater, Ave, Credo.*

Jesus Christus, mijn gekruisigde Heer, zoon der gelukzalige maagd Maria, open uwe heilige armen en ombels mij, gelijk gij ze op het kruishout opendet om het gansche menschedom te omhelzen. *Pater, Ave, Credo.*

Jesus Christus, mijn gekruisigde Heer, zoon der gelukzalige maagd Maria, open uw Hart, ontvang het mijn en schenk mij het-

geen ik u vraag, indien zulks, met uwen wil overeenkomt. *Pater, Ave, Credo.*

Groetenis aan het heilig Hart van Jesus door den Eerw. Pater Ludovicus de Grenade.

Ik groet u, heilige borst, door barbaarsche slagen gekwetst en ontkleurd, en met een stroom van bloed bedekt voor de vergeving onzer zonden vergoten!

Ik groet u, beminnelijke zijde, mijns verlossers, voor mij en om mij door het staal eener lans geopend!

Ik groet en aanbid u, o teeder en barmhartig Hart van mijn Jesus, o Hart vol zoetheid en goedheid, uit hoofde uwer vurige liefde tot ons, doorboord!

Acte van liefde door de heilige Rosa van Lima.

Heer, Jesus Christus, God en mensch, mijn schepper en zaligmaker, ik gevoel een groot verdriet en eene uiterste droefheid u door mijne zonden vergramd te hebben, omdat gij zijt hetgeen gij zijt, en ik u boven al bemin. Mijn God, bruidegom mijner ziel en de gansche vreugde mijns harten, ik verlang, doch ik verlang het uit al mijne macht, u met eene zeer volmaakte liefde te beminnen,

met e
lijke
schesp
eene
stoute
woord
de en

Wa
vens,
ik wil
gelijk
Lieve
ik ve
bemin
door
mij
liefde

Verh

Ik
Ik
maal
Ik
los n
Ik
mij.

met eene krachtige, oprechte en onuitsprekelijke liefde, met de grootste liefde die een schepsel voor zijnen God kan vervullen, met eene onbegrijpelijke liefde, met eene zeer stoute en onoverwinnelijke liefde, in een woord, ik wensch u te beminnen gelijk het de engelen en heiligen in den hemel doen.

Wat meer is, o God mijns harten, mijns levens, en van de gansche vreugde mijner ziel, ik wil u beminnen, voor zooveel het in mij is, gelijk de heilige maagd, uwe moeder en onze Lieve Vrouwe u bemint! O heil mijner ziel, ik verlang u te beminnen gelijk gij u zelve bemint. O mijn zeer zoete Jesus, dat ik door het vuur uwer liefde brande! dat het mij verteere en in een brandoffer uwer liefde herschape! Amen.

Verheffingen tot het Hart van Jesus door de gelukzalige Margareta Alacoque.

Ik groet u, Hart van mijn Jesus, red mij.

Ik groet u, Hart van mijn schepper, volmaak mij.

Ik groet u, Hart van mijn zaligmaker, verlos mij.

Ik groet u, Hart van mijn rechter, vergeef mij.

Ik groet u, Hart van mijn vader, beheersht mij.

Ik groet u, Hart van mijn bruidegom, be-
min mij.

Ik groet u, Hart van mijn meester, onder-
wijs mij.

Ik groet u, Hart van mijn koning, kroon mij.

Ik groet u, Hart van mijn weldoener, ver-
rijk mij.

Ik groet u, Hart van mijn herder, bewaar
mij.

Ik groet u, Hart van mijn vriend, lief-
koos mij.

Ik groet u, Hart van mijn broeder, woon
met mij.

Ik groet u, Hart van onvergelykelijke
goedheid, schenk mij vergeving.

Ik groet u, o beminnelyk Hart, omhels
mij.

O mijn Jesus en mijn opperste goed, ik be-
min u, niet om de belooning die gij belooft
aan hen die u liefhebben, maar alléén uit
liefde tot u.

*Toewijding aan het heilig Hart door de ge-
lukzalige Margareta Alacoque.*

Ik N. N. schenk en wijd aan het heilig

Hart van onzen Heer Jesus Christus mijn persoon, mijn leven, mijne daden, smarten en droefheden en wil van niets, wat mij toebehoort, nog gebruik maken dan om hem te eeren, te beminnen en te verheerlijken. Hem alleen toebehooren, alles voor zijne liefde doen en aan alles wat hem mishaaft, uit den grond des harten verzaken, ziedaar mijn onherroepelijk verlangen. Ik verkies u dan, o heilig Hart, als eenig voorwerp mijner liefde, beschermer mijns levens, steun mijner zaligheid, geneesmiddel mijner zwakheid en wispelturigheid, hersteller der gebreken mijns levens en mijn verzekerd toevluchts-oord in het uur mijns doods. Wees dan, o Hart van goedheid, mijne rechtvaardiging jegens God, uwen vader, en weer de schichten zijner rechtmatige gramschap van mij af. O Hart van liefde, in u stel ik al mijn vertrouwen: mijne boosheid en zwakheid vervullen mij met vreeze, doch ik verhoop alles van uwe goedheid. Vernietig dan in mij al hetgeen u mishagen of weerstaan kan, dat uwe zuivere liefde zoo diep in mijn hart wortele dat ik u nimmer vergeten noch van u verwijderd, leven kan. Ik smeeek u door al uwe goedheden dat mijn naam in u gegrift zij want

ik verlang dat mijn eenig geluk en mijn eenige roem weze als uw slaaf te leven en te sterven. Zoo zij het.

Gebed tot het heilig Hart door de heilige Gertrudis.

Ik groet u, gelukzalig Hart van Jesus, mijn Heer, levendmakende en overanderlijke vreugdebron des eeuwigen levens, eindelooze schat der godheid, brandoven der zuivere liefde; gij zijt mijn toevlucht, gij zijt de zetel mijner rust, voor mij zijt gij alles!

O beminnend Hart, ontvlam het mijn door het vuur dat u verslindt. Stort in mij die groote genaden, die uit u ontspringen. Maak dat mijne ziel immer met de uwe vereenigd zij en dat mijn wil immer den uwen volge. Ik heb slechts een verlangen, dat de regel mijner daden, het doel mijner gedachten, het voorwerp mijner gevoelens uw heilige en onfeilbare wil zij. Amen.

Ander gebed tot het heilig Hart door de heilige Gertrudis.

Beminnelijk Hart van mijn Jesus, dat de engelen en menschen u loven voor de liefde

waarmede gij ons geschapen hebt en ons nog elk oogenblik des levens bewaart, hoe groot onze ondankbaarheden ook wezen mogen; voor de liefde waarmede gij ons door uw kostbaar bloed hebt vrijgekocht en ons nog met uw eigen vleesch tot voedsel strekt in het heilig sakrament des altaars, waar wij u immer tegenwoordig bezitten; voor de liefde welke u genegen maakt voort te gaan ons met weldaden te overladen, zonder u over onze ondankbaarheid te bekommeren; ja, voor die bewonderenswaardige liefde, die ons hart vervult en ons zoo kostbaar is, offer ik u op de gevoelens van dit aanbiddelijk Hart en de heerlijkheid die gij gedurende alle eeuwen der eeuwen geniet.

O Hart van mijn Jesus, dat alle dagen tot vergelding uwer goedheid, zoo veel hoon en smaad van ons te verduren hebt, aan uwe voeten neergebogen, verfoei ik al de ondankbaarheden der menschen en bijzonder de mijne. Ik betreur de oneerbiedigheden en de boosheden door anderen en door mij bedreven. Ik heb een afschrik van de listen waarmede wij uwe weldadigheid tegenhouden, uwe behulpzame hand verstooten, en de genaden, welke gij steeds bereid zijt ons

te schenken, weigeren. Heb medelijden met ons, raak onze harten, vermurw ze en trek ze tot het uwe.

O genadig Hart van Jesus, stort uwe barmhartigheid ruim over ons uit; doch waartoe zal ons uwe liefde dienen, indien wij ze niet gebruiken om ons te heiligen en te verheerlijken? Vervul in ons de wonderen uwer goedheid en laat ons onze zaligheid en uwe heerlijkheid vinden.

O mijn Jesus, mijn hart blijft aan uwe voeten; de boezem uwer goedheid zal het eene gelukkige gevangenis schenken. Uwe zachtmoedigheid zal de gezegende keten wesen die mij tot uwen slaaf zal maken en mij in uwe nabijheid bewaren. Ik hoop dat noch de wereld noch de hel mij van u zullen ontbechten. Uwe liefde zal het sterkste zijn en mij tot het eeuwige leven geleiden waar niets meer in staat zal zijn ons te scheiden.

*Genegenheden en gebeden tot het heilig Hart
door den H. Alphonsus.*

O mijn Jesus, gij hebt niet geweigerd mij uw bloed en uw leven te schenken; en ik, ik zou weigeren u mijn ellendig hart te geven! Neen, neen dierbaar verlosser, ik bied

het u aan en schenk het u gansch ; ik offer u mijn ganschen wil op ; gewaardig u hem te aanvaarden en er volgens uw welbehagen mede te handelen. Ik heb niets, ik vermag niets ; doch ik bezit een hart dat ik van u ontvangen heb, hetwelk niemand mij ontrooven kan ; dat ik mijne goederen, mijn bloed, mijn leven verlieze, doch mijn hart zal mij niemand ontnemen ; met dat hart kan ik u beminnen, met dat hart wil ik u beminnen. Ik smeek er u om, o mijn God, leer mij eene volkomene vergetenheid van mijn eigen zelven, leer mij hetgeen ik doen moet om tot uwe zuivere liefde, waarvan uwe goedheid mij het verlangen inboezemt, te geraken. Ik heb mij wel voorgenomen u te behagen, doch om dit voornemen uit te voeren heb ik uwe hulp noodig, schenk ze mij, o mijn Jesus ! Geef, o beminnend Hart, geef dat mijn arm hart, hetwelk in het verleden zoo ondankbaar jegens u geweest is en door zijne schuld van uwe liefde beroofd, u slechts toebehoore ! O ! dat mijn hart voor u brande gelijk het uwe voor mij brandt, dat mijn wil aan den uwen gansch onderworpen zij, zoodat ik slechts wille hetgeen gij wilt, en dat in het vervolg uw heilige wil

smaad die u tot de koming des Antechrists,
tot het einde der eeuwen zullen bedroeven.

Gewaardig ons barmhartigheid te schenken, o zeer zacht en zeer genadig Hart. Ik vraag het u, in naam van het zeer heilig en onbevlekt hart uwer gelukzalige moeder, aan wie uwe kinderlijke liefde nooit iets geweigerd heeft. Amen.

LITANIE

VAN HET H. HART VAN JESUS.

Heer, ontferm u onzer.

Jesus Christus, ontferm u onzer.

Heer, ontferm u onzer.

Jesus Christus, hoor ons.

Jesus Christus, verhoor ons.

God de Vader, van het hoogste der hemelen,
ontferm u onzer,

God, de Zoon, Verlosser der wereld,

God, de heilige Geest,

Heilige Drievuldigheid, een God,

Hart van Jesus, zelfstandig met het
Woord vereenigd,

Hart van Jesus, heiligdom der Godheid,

Hart van Jesus, tempel der heilige
Drievuldigheid,

Ontferm u onzer.

Hart van Jesus, afgrond van wijsheid, ontferm u onzer.

Hart van Jesus, oceaan van goedheid,

Hart van Jesus, troon van barmhartigheid,

Hart van Jesus, onuitputtelijke schat,

Hart van Jesus, van wiens volheid wij alles ontvangen hebben,

Hart van Jesus, onze vrede en onze verzoening,

Hart van Jesus, voorbeeld aller deugden,

Hart van Jesus, oneindig beminnend en beminnenswaardig,

Hart van Jesus, waterbron dit tot het eeuwig leven springt,

Hart van Jesus, voorwerp van het welbehagen des hemelschen vaders,

Hart van Jesus, verzoening onzer zonden,

Hart van Jesus, om ons met droefheid vervuld,

Hart van Jesus, bedroefd tot den dood toe, in den hof van Olijven.

Hart van Jesus, met schande overladen,

Hart van Jesus, door uwe liefde gewond,

Hart van Jesus, met eene laus doorboord,

Hart van Jesus, op het kruis door bloedverlies uitgeput,

Ontferm u onzer.

Hart van Jesus, door onze zonden met
droefheid overstelpt, ontferm u onzer.

Hart van Jesus, nu nog door de men-
schen in uw heilig liefdesakrament
vesmaad,

Hart van Jesus, toevlucht der zondaren,

Hart van Jesus, sterkte der zwakken,

Hart van Jesus, troost der bedrukten,

Hart van Jesus, volharding der recht-
vaardigen,

Hart van Jesus, heil voor hen die in u
hopen,

Hart van Jesus, hoop der stervenden,

Hart van Jesus, zachte steun van al uw
aanbidders.

Hart van Jesus, wellust van alle hei-
ligen,

Hart van Jesus, onze hulp in de groote
kwalen, die over ons nederstorten,

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der
wereld, verhoor ons, Heer.

Lam Gods dat wegneemt de zonden der we-
reld, ontferm u onzer.

Jesus Christus, hoor ons.

Jesus Christus, verhoor ons.

Ontferm u onzer.

ÿ. J
r. N

Hee

de on

aan uw

dit aan

ken, e

hoon h

heid d

Heer,

Christ

Heer,

Christ

Christ

God, h

God, h

u o

God, h

H. Dr

H. Ma

H. Me

H. Ma

- met
 ý. Jesus zacht en ootmoedig van harte,
 ñ. Maak ons hart aan het uwe gelijk.

GEBED.

Heer Jesus, die door eene nieuwe weldaad, de onuitsprekelijke rijkdommen uws Harten aan uwe Kerk geopend hebt, geef dat wij aan dit aanbiddelijk Hart liefde voor liefde schenken, en door waardige eerbewijzingen den hoon herstellen dien het door de ondankbaarheid der menschen moet verduren.

LITANIE

DER ALLERHEILIGSTE MAAGD.

Heer, ontferm u onzer.

Christus, ontferm u onzer.

Heer, ontferm u onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm u onzer.

God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm u onzer.

God, H. Geest, ontferm u onzer.

H. Drievuldigheid, één God, ontferm u onzer.

H. Maria, bid voor ons.

H. Moeder Gods, bid voor ons.

H. Maagd der maagden, bid voor ons.

Ontferm u onzer.

der

der

we-

Deur des hemels, bid voor ons.

Morgenster,

Behoudenis der krankten,

Toevlucht der zondaren,

Troosteres der bedrukten,

Bijstand der christenen,

Koningin der engelen,

Koningin der patriarken,

Koningin der profeten,

Koningin der apostelen,

Koningin der martelaren,

Koningin der belijders,

Koningin der maagden,

Koningin van alle heiligen,

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm u onzer, Heer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

ÿ. Heilige moeder Gods, bid voor ons.

ñ. Opdat wij waardig worden der beloften van Christus.

Bid voor ons.

Bid voor ons.

LAAT ONS BIDDEN.

Heer, wij bidden u, stort uwe genade in onze harten opdat wij, die door de boodschap des engels de menschwording van uwen zoon gekend hebben, door zijn lijden en dood gebracht worden tot de glorie der verrijzenis, door denzelfden Jesus Christus, onze Heer. Amen.

Godvruchtige wijze om de heilige mis te hooren volgens den Ven. Hieronymus Savonarole.

Wanneer de priester het *Confiteor* zegt, het menschelijk geslacht beschouwen, voor de komst van Jesus Christus onder het gewicht zijner ongerechtigheden gebukt; de wereld was alsdan in afgoderij gedompeld en had geen kennis van den waarachtigen God.

Wanneer de priester de mis begint, de Patriarken beschouwen, die zoo vurig de komst des Messias verlangden. Daarom zegt hij: *Kyrie eleison*, dat is, Heer ontferm u onzer.

Bij het *Gloria in excelsis* zullen wij de geboorte van Jesus Christus in de grot van Bethlehem overdenken.

Aan den *epistel*, de prediking van Joannes Baptista ;

Gedurende het *Evangelie*, de prediking van onzen Heer Jesus Christus, welke die van den Voorlooper volgde ;

Bij het *Credo*, het geloof der volkeren die het christendom omhelsd hebben ;

Aan de *offerande*, de vurige verlangens van onzen Heer Jesus Christus om voor ons te sterven ;

Bij de *Prefatie*, onzen Heer Jesus Christus, op eene ezellin gezeten, door Jerusalem trekkend ;

Bij den *Canon*, de geheimen des lijdens en der kruisiging ;

Na de tweede opheffing tot aan het *Pater noster*, de begrafenis van onzen Heer Jesus Christus ;

Bij het *Pax Domini*, de opstanding.

Wanneer de priester het lichaam en bloed des Heeren nuttigt, zullen wij op eene geestelijke wijze met hem communiceeren en God bidden ons de genade des sakraments te schenken alsof wij waarlijk het lichaam en bloed van Jesus ontvangen hadden.

Als de priester tot het boek, aan den kant des epistels wederkeert, zullen wij aan het ein-

de der wereld denken en aan de bekeering der joden die het geloof verlaten had om tot de heidenen over te gaan.

Wanneer de priester den *Zegen* geeft laat ons de glorie der gelukzaligen beschouwen wien Jesus Christus deze woorden toestiert : « Komt gezegenden mijn vaders. »
Gebed voor de heilige Communie volgens den H. Thomas van Aquinen.

Almachtige en eeuwige God, ik nader tot het sakrament van uwen eenigen zoon Jesus Christus, onzen Heer. Ik nader gelijk een zieke tot den geneesheer des levens, gelijk een besmeurd schepsel tot de bron der barmhartigheid, gelijk een blinde tot de stralen van het eeuwig licht, gelijk een arme en behoeftige tot den Heer van hemel en aarde.

Ik smeeek u dan, door den overvloed uwer oneindige milddadigheid, dat gij u gewaardiget mijne krankheden te genezen, mijne smetten af te wasschen, mijne blindheid te verlichten, mijne naaktheid te kleeden, opdat ik u ontvang, u het brood der engelen, den koning der koningen, den Heer der Heeren, met de diepste gevoelens van eerbied en nederigheid, van berouw en toewijding, van zuiverheid en geloof, met goede voornemens en

een heilig inzicht, gelijk het zoo nuttig is voor het heil mijner ziel! Schenk mij, ik bid er u om, de genade, niet slechts het sakrament van het lichaam en bloed des Heeren te ontvangen maar ook het uitwerksel, de vrucht des sakraments. O oneindig goede God! laat mij het lichaam van uwen eenigen zoon, dat hij in den boezem der heilige maagd Maria aangenomen heeft, ontvangen, laat het mij in zulken staat ontvangen dat ik waardig zij met zijn geestelijk vleesch vereenzelvigd en onder het getal zijner ledematen geteld te worden. O oneindig beminrende vader, verleen mij de genade uwen welbeminden zoon, dien ik nu ga ontvangen, onder den sluier van het heilig sakrament des altaars verborgen, in de eeuwigheid van aanschijn tot aanschijn te mogen aanschouwen. Amen.

*Gebed na de heilige Communie volgens den
H. Thomas van Aquinen.*

Ik zeg u dank, zeer heilige Heer, almachtige, eeuwige God, die u gewaardigd hebt mij zondaar, uw onwaardigen dienaar, niet om mijne verdiensten, maar alléén door het uitwerksel uwer barmhartigheid met het

koostbaar lichaam en bloed van uwen Zoon Jesus Christus, onzen Heer, te verzadigen.

Ik bid u vuriglijk dat deze Communie niet tot mijne verdoemenis strekke, maar een heilzaam onderpand van vergiffenis weze.

Dat zij een wapen des geloofs worde, een schild van goeden wil. Dat zij de vernietiging mijner ondeugden zij, de verdelging mijner begeerlijkheden en booze neigingen; de vermeerdering der liefde, der verduuldigheid, der nederigheid, der gehoorzaamheid en van alle deugden; eene sterke verdediging tegen alle lagen mijner zoo zichtbare als onzichtbare vijanden; de volmaakte regel mijner lichamelijke en geestelijke bewegingen, dat zij mij onbeweegbaar aan u hechte, o mijn waarachtige God, dat zij de gelukkige voleinding mijns geloofs zij!

Ik smeek u ook mij, armen zondaar, tot uw onuitsprekelijk feestmaal toe te laten, waar gij met uwen zoon en den heiligen Geest voor uwe uitverkorenen het ware licht, de volkomene verzadiging, de eeuwige vreugde, de volmaking der vreugde, het oneindig geluk uitmaakt, door denzelfden Jesus Christus onzen Heer. Amen.

*Ander Gebed na de heilige Communie door
den heiligen Thomas van Aquinen.*

Zeer heilige ziel van Jesus Christus,
heilig mij.

Geheilgd lichaam van Jesus Christus, red
mij.

Zeer kostbaar bloed van Jesus Christus,
maak mij dronken.

Zeer zuiver water dat uit de zijde van Je-
sus Christus vloeide, wasch mij.

Almachtig zweet dat van Jesus aanschijn
droop, zuiver mij.

Zeer smartelijk lijden van Jesus Christus,
versterk mij.

O goede Jesus, bewaar mij.

In uwe heilige wonden, verberg mij.

Duld niet dat ik van u gescheiden worde.

Bescherm mij tegen den boozen geest.

In het uur mijns doods, roep mij.

Beveel dat ik tot u kome en plaats mij bij u.

Om met uwe engelen en aartsengelen u
gedurende alle eeuwen der eeuwen te loven.
Amen.

*Lofzang aan het allerheiligste sakrament door
den H. Thomas van Aquinen.*

Voor u neergekniel, aanbid ik u, o mijn

God, waarlijk onder deze gedaanten verborgen: mijn hart onderwerpt zich gansch aan u, want wanneer het u met de oogen des geloofs aanschouwt, bezwijkt het onder de luisterrijke stralenuwer glorie.

Het gezicht, het gevoel en de smaak bedriegen zich hier; het gehoor alleen bevestigt mijn geloof; ik geloof al hetgeen de zoon Gods veropenbaard heeft, niets is meer waar dan het woord der waarheid zelve.

Op het kruis was de godheid slechts verborgen, hier is de godheid en de menschheid verscholen. Niettegenstaande, beide geloovend en verkondigend, vraag ik u hetgeen de berouwhebbende moordenaar van u verlangde.

Ik zie uwe wonden niet gelijk Thomas ze gezien heeft; nogtans erken ik u als mijn God; geef dat mijn geloof steeds aangroeie; maak dat ik slechts op u verhope, u alléén beminne.

O gedachtenis van den dood des Heeren, levendmakend brood, dat het leven aan den mensch schenkt, moge mijne ziel slechts uit u leven en altoos in u hare vreugde en genoegens vinden.

O pelicaan vol teederheid, die uwe kinde-

ren met uw eigen bloed voedt, Heer Jesus, zuiver mij door uw bloed van alle vlekken der zonde, door dit bloed waarvan een enkele druppel voldoende is om al de boosheden der wereld uit te wisschen.

O Jesus, wien ik nu slechts door een sluier zie, vervul het vurig verlangen mijner ziel : mogen mijne oogen, de wolk die u voor hen verbergt, doordringend, zich in het gezicht uwer heerlijkheid verheugen. Amen.

INHOUD.

Aan den lezer. v

EERSTE DEEL. — DE BLIJDE GEHEIMEN: GENOEGENS VAN JESUS' HART.

- 1ste dag. Eerste geheim: De boodschap. Oorsprong
van het Hart van Jesus. 4
- 2de dag. Eerste geheim: De boodschap. Verblijf
van Jesus' Hart in den schoot zijner moeder. 7
- 3de dag. Tweede geheim: De bezoeking der H.
Maagd. Het eerste werk van Jesus' Hart. 13
- 4de Dag. Tweede geheim: De bezoeking der H.
Maagd. Het gezang van een dankbaar hart. 18
- 5de dag. Derde geheim: De geboorte. Verschijning
van Jesus' Hart 24
- 6de dag. Derde geheim: De geboorte. De eerste
aanbidders van Jesus' Hart. 31
- 7de dag. Vierde geheim: De opdracht in den tem-
pel. De gave des harten 38
- 8ste dag. Vierde geheim: De opdracht in den tem-
pel. De eerste martelaren van Jesus' Hart. 44
- 9de dag. Vijfde geheim: De wedervinding van Je-
sus in den tempel. De leer van Jesus' Hart. 50
- 10de dag. Vijfde geheim: De wedervinding van
Jesus in den tempel. De vooruitgang in de
liefde. 56

TWEEDE DEEL. — DROEVIGE GEHEIMEN: DE BITTER- HEDEN VAN JESUS' HART.

- 11de dag. Eerste geheim: De doodstrijd des Hee-
ren in den hof van olijven. De onverschillig-
heid 62

12 ^{de} dag. Eerste geheim: De doodstrijd des Heeren in den hof van olijven. De heiligschennende communie	69
13 ^{de} dag. Tweede geheim: De geeseling. De verloocheningen	75
14 ^{de} dag. Tweede geheim: De geeseling. De godslasteringen	82
15 ^{de} dag. Derde geheim: De krooning met doornen. De schijnheiligheid	87
16 ^{de} dag. Derde geheim: De krooning met doornen. De doodzonde	92
17 ^{de} dag. Vierde geheim: De kruisdraging. Het gemor	98
18 ^{de} dag. Vierde geheim: De kruisdraging. Straf der zondaren	103
19 ^{de} dag. Vijfde geheim: De kruisiging. De verworpen vergiffenis	109
20 ^{ste} dag. Vijfde geheim: De kruisiging. De verlatenheid	115
DERDE DEEL. — GLORIERIJKE GEHEIMEN: OVERWINNINGEN VAN JESUS' HART.	
21 ^{ste} dag. Eerste geheim: De opstanding. De groote overwinning	126
22 ^{ste} dag. Eerste geheim: De opstanding. De zoetste der overwinningen	133
23 ^{ste} dag. Tweede geheim: De hemelvaart. De overwinning van Jesus' Hart op de aarde.	139
24 ^{ste} dag. Tweede geheim: De hemelvaart. Zegpraal van Jesus' Hart in den hemel.	144
25 ^{ste} dag. Derde geheim: De nederdaling van den H. Geest. Overwinning van Jesus' Hart over zijne apostelen.	151
26 ^{ste} dag. Derde geheim: De nederdaling van den	

II. Geest. Overwinning van Jesus' Hart op deze wereld: een volk volgens zijn Hart . . .	158
27 ^{ste} dag. Vierde geheim: De hemelvaart der H. Maagd. Overwinning van Jesus' Hart in Maria.	165
28 ^{ste} dag. Vierde geheim: De hemelvaart van Maria. Het Hart van Jesus trekt het lichaam van Maria tot zich in den hemel	170
29 ^{ste} dag. Vijfde geheim: De krooning der H. Maagd. Overwinning van Jesus' Hart in Maria.	176
30 ^{ste} dag. Vijfde geheim: De krooning van Maria. Overwinning van Jesus' Hart over zich zelve door Maria	183
Eerste methode om den rozenkrans ter eere van Jesus' Hart te bidden. Eerste wijze . . .	191
Tweede wijze.	196
Tweede methode om den rozenkrans ter eere van Jesus' Hart te bidden.	202
Verschillende gebeden	220
Gebed aan het H. Hart van Jesus door den G. Henricus Suso	222
Ander gebed tot het H. Hart van Jesus door de H. Catharina van Siëna.	223
Ander gebed aan het H. Hart van Jesus door den Eerw. Pater Ludovicus de Grenade . . .	225
Gebed van den H. Pius V aan den gekruisigden Jesus en aan zijn heilig Hart	227
Groetenis aan het H. Hart van Jesus door den Eerw. Pater Ludovicus de Grenade . . .	228
Acte van liefde door de H. Rosa van Lima . . .	228
Verheffingen tot het Hart van Jesus door de gelukzalige Margareta Alacoque	229
Toewijding aan het H. Hart door de gelukzalige	

Margareta Alacoque	230
Gebed aan het H. Hart door de H. Gertrudis.	232
Ander gebed aan het H. Hart door de H. Gertrudis.	232
Genegenheden en gebeden tot het H. Hart door den H. Alphonsus.	234
Eerboete aan het H. Hart van Jesus in het H. Sakrament	236
Litanie van het H. Hart van Jesus	238
Litanie der allerheiligste Maagd.	241
Godvruchtige wijze om de H. mis te hooren volgens den Ven. Hieronymus Savonarole.	244
Gebed voor de H. Communie naar den H. Thomas van Aquinen.	246
Gebed na de H. Communie volgens den H. Thomas van Aquinen.	247
Ander gebed na de H. Communie door den H. Thomas van Aquinen	249
Lofzang aan het allerheiligste Sakrament door den H. Thomas van Aquinen	249

. 230
. 232
Ger-
. 232
door
. 234
. Sa-
. 236
238
241
vol-
244
Tho-
246
Tho-
247
n H.
249
den
249

